

**ΠΑΝΤΕΙΟΣ ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ
ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ**

ΕΠΕΤΗΡΙΣ

**ΤΟΥ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ
1961 - 1962**

**ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ
ΙΩΑΝ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ**

ΑΘΗΝΑΙ 1962

ΠΑΝΤΕΙΟΣ ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

Ι. Ἡ ἴδρυσις Σχολῆς Πολιτικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν ὑπῆρξε μεταξὺ τῶν σχεδίων τοῦ Χαριλάου Τρικούπη. Τῷ 1911 ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος κατέθεσε διὰ τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας Ἀποστόλου Ἀλεξανδρῆ καὶ νομοσχέδιον περὶ ἰδρύσεως τοιαύτης σχολῆς. Τῷ 1924 ὁ ἐκ Κύπρου πολιτευτῆς Γεώργιος Φραγκοῦδης, ἵνα καταστήσῃ δυνατὴν τὴν ἴδρυσιν, συνέστησε σωματεῖον τῆς «Ἐκπαιδευτικῆς Ἀναγεννήσεως». Ὁ τελευταῖος, ὡς πρόεδρος τούτου, διενήργησεν ἔρανον ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως κτιρίου τῆς ὑπὸ ἴδρυσιν σχολῆς μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀγγλίας, Αἰγύπτου, Γαλλίας, Ἡνωμένων Πολιτειῶν Β. Ἀμερικῆς καὶ Κύπρου. Θερμοὶ συνεπίκουροι τῶν προσπαθειῶν ὑπῆρξαν ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος, πρῶτος δωρητῆς ἐν τῷ ἔρανω, καὶ ὁ ἐν Παρισίοις Ἕλλην πρεσβευτῆς καὶ καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Παρισίων Νικόλαος Πολίτης. Τῇ 2 Ἰανουαρίου 1927 ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος ἐν οἰκοπέδῳ παρὰ τὴν λεωφόρον Συγγροῦ παρὰ τὸν Ἴλισον ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ναυάρχου Παύλου Κουντουριώτου. Τὸν ἀγιασμόν ἐτέλεσεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ καθηγητῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Χρυσόστομος. Τῷ 1930, ἐπικουροῦντος τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας Γεωργίου Παπανδρέου, ἡ κυβέρνησις Ἐλευθερίου Βενιζέλου ἐπεχορήγησε τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ κτιρίου. Κατὰ τὸν Ἰούνιον 1930 ἀπεβίωσεν ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος ἐν Παρισίοις ὁ ἐκ τοῦ Πηλίου ἐπιστήμων Ἀλέξανδρος Ἰ. Πάντος, ἀπόφοιτος τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τῆς Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Παρισίων. Οὗτος διὰ διαθήκης του, συνταχθείσης τῷ 1915, κατέλιπεν ἅπασαν τὴν περιουσίαν του ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως ἐν Ἑλλάδι Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. Τῇ 18 Νοεμβρίου 1930 ἐγένετο ἐπίσημως ἡ τελετὴ τῶν ἐγκαινίων τῆς Σχολῆς, καθ' ἣν ὁ τότε πρωθυπουργός Ἐλευθέριος Βενιζέλος, κηρύξας τὴν ἐναρξιν, ἐξέφρασε τὴν ὑπὲρ του, διότι παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν του δὲν ἠδύνατο, λόγῳ τῶν ἀσχολιῶν του, νὰ διδάξῃ καὶ ὁ ἴδιος ἐν σχολῇ, προοριζομένη νὰ συμβάλλῃ εἰς τὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ ἔθνους. Ἡ τελετὴ ἐληξε δι' ἐνάρξιν τῆς πρώτης διδασκαλίας ὑπὸ τοῦ καὶ ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καθηγητοῦ Κυριάκου Βαρβαρέσου. Πρῶτος πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ὑπῆρξεν ὁ καὶ ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ τοῦ

Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καθηγητῆς Στυλιανὸς Σεφεριάδης καὶ πρῶτος διευθυντῆς ὁ Γεώργιος Φραγκοῦδης. Ὡς ἔμβλημα τῆς σχολῆς ὠρίσθη ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀριστοτέλους. Τῇ 5 Ἰουνίου 1931 διὰ συμβάσεως ὑπογραφείσως μεταξύ τοῦ πρωθυπουργοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ὡς ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης Πάντου καὶ τοῦ προέδρου τῆς («Ἐκπαιδευτικῆς Ἀναγεννήσεως») Γεωργίου Φραγκοῦδης ἡ τελευταία αὕτη ἐδώρησε τὸ κτίριον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ὑπὲρ πραγματώσεως τοῦ σκοποῦ τῆς διαθήκης Πάντου. Ἐκτοτε ἡ Σχολὴ ὠνομάσθη «Πάντειος». Τῇ 18 Μαρτίου 1934 ἐγένετο τελετὴ τῶν ἐγκαινίων, καθ' ἣν ἀπεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας Ἰωάννου Μακροπούλου ἡ προτομὴ Πάντου καὶ ἐγένετο ἀπονομὴ τῶν διπλωμάτων εἰς τοὺς πρῶτους πτυχιούχους. Ἀπὸ τοῦ 1930 μέχρι τοῦ 1937 ἀπετέλεσεν ἡ σχολὴ ἰδιωτικὸν ὄργανισμὸν, παρέχουσα εἰς τοὺς ἀκροατὰς αὐτῆς μὲν μορφωσιν εἰς τὰς πολιτικὰς, οἰκονομικὰς καὶ κοινωνικὰς ἐν γένει ἐπιστήμας. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐδίδαξαν ἐν αὐτῇ οἱ Κ. Ἄμαντος, Κ. Βαρβαρέσσος, Μ. Βολονάκης, Χρ. Εὐελπίδης, Δ. Καλιτσουνάκης, Σ. Καλογερόπουλος-Στράτης, Π. Κανελλόπουλος, Ἀ. Κεραμόπουλος, Σ. Κουγέας, Θ. Κουτούπης, Β. Λαμπρινάκης, Ν. Λούβαρις, Ἡ. Λιακόπουλος, Σ. Μενάρδος, Ἀ. Μυράτ, Κ. Παπαλεξάνδρου, Γ. Πετρόπουλος, Χρ. Σγουρίτσας, Στ. Σεφεριάδης, Ἀ. Σίδερικ, Π. Σκουριώτης, Ἀ. Σπουργίτης, Ἰ. Συκουτρῆς, Θ. καὶ Κ. Τσάτσος, Γ. Φραγκοῦδης, Π. Φωτήλας κ.ἄ. Κατὰ τὴν 8ην Αὐγούστου 1939, ἡμέραν Κυριακὴν, ἀπεβίωσεν ὁ ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τῆς Σχολῆς ἀείμνηστος Γ. Φραγκοῦδης ἐν Ἀθήναις ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος.

Ἐπὶ κυβερνήσεως Ἰ. Μεταξᾶ διὰ τοῦ νόμου 886/1937 ἀνεγνωρίσθη ἡ Σχολὴ ὡς δημοσία Ἀνωτάτη Σχολή, ἐν τῇ τάξει τῆς πανεπιστημιακῆς ἱεραρχίας. Ὡς πρῶτος πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς ὠρίσθη ὁ Δ. Λάμπας καὶ ὡς πρῶτος διευθυντῆς ὁ Δ. Σταύρου. Ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1939 ἰδρύθη ἐν τῇ Παντείῳ καὶ δευτέρα σχολὴ δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων, λειτουργήσασα μόνον ἐπὶ διαιτησίαν, διὰ δὲ τοῦ νόμου 540/1943 ἐτέθησαν αἱ νέαι βάσεις τῆς διαρθρώσεως τῆς Σχολῆς καὶ προεβλέφθη ἡ ἴδρυσις τμήματος δημοσιογραφικῶν σπουδῶν. Κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ 1937 μέχρι τοῦ 1943 περίοδον ἐδίδαξαν μεταξύ ἄλλων εἰς τὴν Σχολὴν ὡς καθηγηταὶ οἱ Π. Βάλληνας, Η. Γάφος, Α. Γαζῆς, Δ. Δελιβάνης, Π. Δερτιλῆς, Χ. Εὐελπίδης, Ε. Ζολώτας, Γ. Κασιμάτης, Κ. Καραβᾶς, Σ. Κατηφόρης, Α. Κεραμόπουλος, Β. Λαμπρινάκης, Κ. Τσάτσος, Α. Ἀνδρεάδης, Κ. Εὐσταθιάδης, Γ. Μαντζούφας, Α. Ἀγγελόπουλος, Ν. Κούμαρος, Γ. Ρωμανός, Γ. Πετρόπουλος, Β. Παπαδάκης, Ν. Φωκᾶς καὶ ἄριστοι ἐκ τῶν νῦν ἐν ἐνεργείᾳ καθηγητῶν.

II. Ἦδη ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν εἶναι ἰσότιμος πρὸς τὰ δύο παρ' ἡμῶν Πανεπιστήμια καὶ τὰς λοιπὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς τοῦ Κράτους (Πολυτεχνεῖον, Ἀνωτάτην Σχολὴν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Ἀνωτάτην Γεωπονικὴν Σχολὴν). Λειτουργεῖ δὲ

ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Πολιτείας, ἀσκουμένην ὑπὸ τοῦ ἐκάστοτε Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης τοῦ Ἀλεξ. Πάντου, καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ὀρησκευμάτων καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας Ὑπουργοῦ. Τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς εἶναι κατὰ νόμον ἰσότιμον πρὸς τὸ πτυχίον τοῦ τμήματος πολιτικῶν ἐπιστημῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ πρὸς τὸ πτυχίον τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν διὰ τὴν προαγωγὴν ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ καὶ διὰ τὴν κατάληψιν δημοσίας θέσεως. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσιν ὡσαύτως διὰ τὴν κατάληψιν θέσεων εἰς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, εἰς κοινωφελῆ ἰδρύματα, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐν αὐταῖς προαγωγὴν.

Ὁ κύκλος τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς εἶναι οὐσιασδῶς διάφορος ἐν σχέσει πρὸς τὴν μόρφωσιν, τὴν ὁποίαν παρέχουσι τὰ λοιπὰ ἐν Ἑλλάδι ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα. Μολονότι ἔχει ἔδρας τινὰς ἀντιστοιχοῦσας πρὸς ἔδρας ἑτέρων Ἀνωτάτων Σχολῶν ἢ σχολῶν τινῶν τῶν Πανεπιστημίων, ἐν τούτοις ἔχει ὅλως διάφορον ἀποστολὴν. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀκολουθοῦσα τὰς νεωτάτας κρατούσας ἀντιλήψεις παρὰ τῇ διεθνείᾳ ἐπιστημονικῇ κοινωσίᾳ, περὶ τοῦ ἐνδεικνυομένου ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς πολιτικῆς, περιλαμβάνει κύκλους νομικῆς (ἰδίως περὶ τὸ δημόσιον δίκαιον), οἰκονομικῆς, κοινωνιολογικῆς, φιλοσοφικῆς καὶ ἱστορικῆς φύσεως, ὡς ἀπαραίτητον περιεχόμενον ἀρτίας ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως, εἰς τὰς πολιτικὰς ἐπιστήμας.

Εἰδικώτερον ἡ Πάντειος Σχολὴ ἔχει ὡς σκοποὺς :

- α) Παροχὴν ἀνωτέρας πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς μορφώσεως, καλλιέργειαν τῆς πολιτικῆς Ἐπιστήμης καὶ προετοιμασίαν διὰ τὸν δημόσιον βίον.
- β) Ἐκπαίδευσιν καὶ μετεκπαίδευσιν δημοσίων ὑπαλλήλων.
- γ) Τὴν ἀνύψωσιν τῆς δημοσιογραφίας ἐν Ἑλλάδι.

Γενικῶς ἡ Πάντειος Σχολὴ συμπληροῦ καὶ ὀλοκληροῦ τὴν ἀνωτάτην ἐκπαίδευσιν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς πολιτικὰς καὶ ἐν γένει τὰς κοινωνικὰς ἐπιστήμας, πληροῦσα τὰ ἐν τῇ ἀνωτάτῃ ἐκπαιδεύσει ὑφιστάμενα κενὰ καὶ ἐκπληροῦσα οὕτως ἰδίαν ἀποστολὴν καὶ ἴδιον προορισμόν, διάφορον ἐκείνου ὃν ἐπιδιώκουσιν ἕτεραι σχολαὶ πανεπιστημιακῆς ἱεραρχίας.

Πρόεδροι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς διετέλεσαν οἱ Δ. Λάμπας (1937-1941), Ν. Λούβαρις (1941-1943), Χ. Εὐελπίδης (1944-1946), Σ. Κουγέας (1946-1948), Π. Πέρδικας (1948-1950), Χ. Εὐελπίδης (1950-1951), Μ. Στασινόπουλος (1951-1952).

Πρυτάνεις οἱ κ.κ. Μ. Στασινόπουλος (1952-1958), Π. Πέρδικας (1958-1960), Σ. Καλογερόπουλος-Στράτης (1960-1961), Ι. Παρασκευόπουλος (1961-1962).

ΑΙ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΑΙ ΑΡΧΑΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Α΄

ΠΡΥΤΑΝΙΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

Β΄

ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ

Πρύτανις :	ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ
Προπρύτανις :	Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ – ΣΤΡΑΤΗΣ
Ἀντιπρύτανις :	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ
Συγκλητικοί :	
Τακτικοί :	ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ
Ἀναπληρωματικοί :	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΕΡΔΙΚΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ
Εισηγητὴς Γραμματεὺς :	Ἡ Προϊσταμένη τῆς Γραμματείας Β. ΚΟΥΓΕΑ

Γ΄

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Καθηγητῶν ἀσκεῖ τὴν ἀνωτάτην ἐκπαιδευτικὴν ἐξουσίαν ἐν τῇ Σχολῇ, συγκροτεῖται δέ :

Προκειμένου περὶ ἐκλογῆς τῶν Ἀρχῶν τῆς Σχολῆς, Καθηγητῶν, τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων ἢ περὶ ἐξετάσεως ζητήματος ἀφορῶντος τακτικῶν ἢ ἑκτακτῶν Καθηγητῶν, ἐκ τῶν τακτικῶν Καθηγητῶν.

Προκειμένου περὶ ἐπιστημονικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν ζητημάτων ἐνδιαφερόντων τὴν Σχολήν, ὡς καὶ περὶ πάντων τῶν λοιπῶν θεμάτων, ἐκ τῶν ἐπιτίμων, ὁμοτίμων, τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων Καθηγητῶν καὶ ἐντεταλμένων ὑφηγητῶν.

ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

I. ΟΜΟΤΙΜΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Σ. ΚΟΥΓΕΑΣ
Χ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ
Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ
Δ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ
Δ. ΣΤΑΥΡΟΥ
Δ. ΚΑΛΙΤΣΟΥΝΑΚΗΣ
Α. ΚΑΛΛΙΑΒΑΣ

II. ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ, τῆς Ἐφηρμοσμένης Οἰκονομικῆς. (Τακτικός: 27 Ὀκτωβρίου 1961)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΕΖΑΝΗΣ, τῆς Γεν. Πολιτειολογίας καὶ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου. (Τακτικός: 27 Νοεμβρίου 1943)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ, τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου καὶ τῆς Ποινικῆς Δικονομίας. (Τακτικός: 27 Νοεμβρίου 1943)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ, τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον καὶ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου. (Τακτικός: 27 Νοεμβρίου 1943)

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ, τῆς Πολιτικῆς Ἱστορίας τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος. (Τακτικός: 14 Μαΐου 1951)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Φιλοσοφίαν καὶ Φιλοσοφίας Πολιτισμοῦ. (Τακτικός: 25 Φεβρουαρίου 1950)

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ - ΣΤΡΑΤΗΣ, τῆς Διπλωματικῆς Ἱστορίας καὶ τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου. (Τακτικός: 30 Αὐγούστου 1943)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ, τῆς Ἀνακριτικῆς καὶ τῆς Ἐγκληματολογίας. (Τακτικός: 27 Νοεμβρίου 1943)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ, τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου, (Τακτικός: 27 Νοεμβρίου 1943)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ, τῆς Θεωρητικῆς καὶ Ἰδιωτικῆς Οἰκονομικῆς. (Τακτικός: 30 Αὐγούστου 1943)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΕΡΔΙΚΑΣ, τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου. (Τακτικός: 30 Αὐγούστου 1943)

ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΠΙΝΤΟΣ, τῆς Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας (Τακτικός: 27 Ὀκτωβρίου 1961)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΠΑΝΔΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, τῆς Λογιστικῆς. (Τακτικός: 14 Ὀκτωβρίου 1957)

- ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΟΝΤΗΣ, τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου καὶ Πολιτικῆς Δικονομίας.
(Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)
- ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου. (Τακτικός : 27
Νοεμβρίου 1943)
- ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΕΝΕΚΙΔΗΣ, τοῦ Δημοσίου Διεθνoῦς Δικαίου. (Τακτικός : 25
Ὀκτωβρίου 1957)

III. ΥΦΗΓΗΤΑΙ

ΠΛΑΤΩΝ ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΗΣ, τῆς Κοινωνιολογίας.

IV. ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

M. L. ASSERIN, τῆς Γαλλικῆς Γλώσσης.
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΝΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς.

V. ΒΟΗΘΟΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΚΚΑΣ, βοηθός τῶν Νομικῶν Μαθημάτων.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΦΟΥΣΗΣ, βοηθός τῶν Οἰκονομικῶν Μαθημάτων.
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΣΚΟΠΕΤΟΥ, βοηθός τῶν Φιλοσοφικῶν Μαθημάτων.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΜΙΧΑΛΟΥ - ΚΟΥΓΕΑ, Γραμματεὺς, Προϊσταμένη
Γραμματείας. Διευθυντῆς Β΄

ΧΡΥΣΑΥΓΗ ΚΟΥΒΕΛΙΩΤΟΥ - ΧΡΥΣΑΝΘΗ, Ὑπογραμματεὺς, Εἰσηγητῆς

ΟΥΡΑΝΙΑ ΣΤΡΑΒΟΛΑΙΜΟΥ, Γραμματεὺς β΄

ΜΑΡΙΑ ΚΑΣΙΜΙΔΟΥ - ΣΙΓΑΛΑ, Γραμματεὺς β΄

ΕΛΕΝΗ ΚΟΚΚΙΝΟΥ, Γραμματεὺς β΄

ΑΡΓΥΡΩ ΧΩΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ - ΛΙΟΥΔΑΚΗ (δακτυλογράφος) Γραφεὺς α΄

ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΔΕΣ, Προϊστάμενος Λογιστηρίου, Διευθυντῆς Β΄

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, Ὑπογραμματεὺς, Τμηματάρχης α΄

ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΤΑΓΛΑΟΥΕΡ, Εἰσπράκτωρ, Γραφεὺς α΄

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΑΚΑΤΑΣΗΣ, Βιβλιοφύλαξ, Τμηματάρχης α΄

ΥΠΗΡΕΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

ΠΕΤΡΟΣ ΤΣΙΓΑΡΑΣ, κλητήρ β'
 ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΒΕΡΤΗΣ, θυρωρός, κλητήρ α'
 ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ, καθαρίστια, κλητήρ β'

ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ — ΕΦΟΡΕΙΑΙ — ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

'Επί τοῦ Βοηθητικοῦ Διδακτικοῦ καὶ Διοικητικοῦ Προσωπικοῦ ὡς καὶ τῶν σπουδαστῶν καθήκοντα Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἀσκεῖ ἡ ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ.

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

'Επί τοῦ Διοικητικοῦ Προσωπικοῦ καθήκοντα Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου ἀσκεῖ ἡ ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ.

ΕΦΟΡΕΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Ἐφορος : Ὁ τακτικὸς Καθηγητὴς **Ἰ. Παπαζαχαρίου.**
Μέλη : Οἱ Διευθυνταὶ τοῦ Σπουδαστηρίου Νομικῶν Ἐπιστημῶν, τακτικοὶ καθηγηταὶ **Ἰωάννης Σόντης** καὶ **Γεώργιος Παπαχατζῆς.**
 Οἱ Διευθυνταὶ τοῦ Σπουδαστηρίου τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, τακτικοὶ καθηγηταὶ **Ἰωάννης Παρασκευόπουλος,** **Ἰωάννης Σπανδανόπουλος,** **Ἄγγελος Ἀγγελόπουλος** καὶ **Ἱερὼν Πίντος.**
 Οἱ Διευθυνταὶ τοῦ Σπουδαστηρίου Πνευματικῶν Ἐπιστημῶν, τακτικοὶ καθηγηταὶ **Ἰωάννης Θεοδωρακόπουλος** καὶ **Διονύσιος Ζακυθηνός.**

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΜΕΤ' ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ
 ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

Πρόεδρος : Ὁ Πρύτανης **Ἰωάννης Παρασκευόπουλος.**
Μέλη : Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ **Δ. Ζακυθηνός,** **Σ. Καλογερόπουλος - Στράτης,** **Γ. Τενεκίδης,** **Α. Ἀγγελόπουλος** καὶ **Ι. Πίντος.**
Γενικὸς Γραμματεὺς : Ὁ τακτικὸς καθηγητὴς **Ἰωάννης Γεωργιάκης.**

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΩΝ

- Πρόεδρος :** Ὁ Πρύτανης **Ἰωάννης Παρασκευόπουλος**
Μέλη : Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ **Μιχαὴλ Στασινόπουλος,**
Γεώργιος Παπαχατζῆς καὶ **Γεώργιος Τενε-**
κίδης.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

- Πρόεδρος :** Ὁ τακτικὸς καθηγητῆς **Ἰωάννης Παπαζαχαρίου.**
Μέλη : Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ **Γεώργιος Δασκαλάκης,**
Γεώργιος Τενεκίδης καὶ **Ἰερώνυμος Πίντος.**

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ

- Πρόεδρος :** Ὁ τακτικὸς καθηγητῆς **Μιχαὴλ Στασινόπουλος.**
Μέλη : Οἱ τακτικοὶ Καθηγηταὶ **Διονύσιος Ζακυθινός,**
Σ. Καλογερόπουλος - Στράτης καὶ **Ἰερώνυ-**
μος Πίντος.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΠΑΡΑ ΤΩ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΩ. ΙΔΡΥΜΑΤΙ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

- Β' Ἀντιπρόεδρος** Ἐπιτροπῆς Ἑλλάδος καὶ Γραμματεὺς Ἐπιτροπῆς Ἀθη-
 νῶν ὁ τακτικὸς καθηγητῆς **Ἰωάννης Παπαζαχαρίου.**
Μέλη : Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ **Διονύσιος Ζακυθινός** καὶ
Γεώργιος Δασκαλάκης.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΩΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

- Πρόεδρος :** Ὁ τακτικὸς καθηγητῆς **Ἰωάννης Παπαζαχαρίου.**
Μέλη : Ὁ τακτικὸς καθηγητῆς **Γ. Δασκαλάκης.**
 Ὁ Διευθυντῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς τοῦ Ὑπουργ-
 είου Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας,
 ὁ καθηγητῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς παρὰ τῆ
 Σχολῆ **Γρηγόριος Πανουτσόπουλος.**

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΠΛΩΣΣΕΩΣ

- Πρόεδρος**
Ἐφορος : Ὁ τακτικὸς καθηγητῆς **Παναγιώτης Πέρδικας.**
Μέλη : Ὁ τακτικὸς καθηγητῆς **Ἰωάννης Γεωργιάκης.**
 Ὁ προπρύτανης **Σ. Καλογερόπουλος - Στράτης**
 καὶ οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ **Ἰωάννης Σπανδα-**
νόπουλος καὶ **Γεώργιος Τενεκίδης.**

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ

Πρόεδρος : 'Ο τακτικός καθηγητής **Ίωάννης Σπανδανόπουλος.**
Μέλη : Οί τακτικοί καθηγηται **Γεώργιος Δασκαλάκης**
 και **Γεώργιος Τενεκίδης**, ή προϊσταμένη τής
 Γραμματείας **Βασιλική Κουγέα**, ό Προϊστάμε-
 νος του Λογιστηρίου **Κωνσταντίνος Δέδες.**

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΡΑΛΑΒΩΝ

Πρόεδρος : 'Ο τακτικός καθηγητής **Γεώργιος Παπαχατζής.**
Μέλη : Οί τακτικοί καθηγηται **Ίωάννης Σπανδανόπου-**
λος και **Γεώργιος Τενεκίδης**, οί 'Υπογραμμαμ-
 τεις **Ν. Παπαγεωργίου** και **Χρ. Χρυσάνθη.**

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΝ ΦΟΙΤΗΤΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Πρόεδρος : 'Ο τακτικός καθηγητής **Μιχαήλ Στασινόπουλος.**
Μέλη : 'Ο τακτικός καθηγητής **Ίωάννης Γεωργάκης**, ή
 Προϊσταμένη τής Γραμματείας **Βασιλική Κουγέα.**

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

1. ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

(έν τή Σχολή)

'Ο Ιατρός ΣΠΥΡ. ΚΟΥΡΟΥΚΛΗΣ.

2. ΧΟΡΩΔΙΑ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

(έν τή Σχολή)

'Ο καθηγητής τής Μουσικής ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΕΡΜΗΛΙΟΣ.

3. ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΝ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

(όδός Κοδριγκτώνος και Μαυροματαίων)

'Ο καθηγητής Σωματικής 'Αγωγής Γ. ΠΑΝΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1961 - 1962

ΠΡΩΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ

- Ώρα 11-12 μ. Λογιστική (Καθ. Ι. Σπανδανόπουλος)
 » 12-1 μ.μ. Εισαγωγή εις τὸ Δημόσιον Δίκαιον (Γ. Δασκαλάκης)
 » 4-5 μ.μ. Διοικητικὸν Δίκαιον (Γ. Παπαχατζῆς)
 » 5-6 μ.μ. Διοικητικὸν Δίκαιον (Γ. Παπαχατζῆς)
 » 6-7 μ.μ. Κοινωνιολογία (Π. Σταματιάδης)

ΤΡΙΤΗ

- Ώρα 3-4 μ.μ. Οικονομική Γεωγραφία (Ι. Πίντος)
 » 4-5 μ.μ. Οικονομική Γεωγραφία (Ι. Πίντος)
 » 5-6 μ.μ. Λογιστική (Ι. Σπανδανόπουλος)
 » 6-7 μ.μ. Εισαγωγή εις τὸ Δημόσιον Δίκαιον (Γ. Δασκαλάκης)
 » 7-8 μ.μ. Εισαγωγή εις τὸ Δημόσιον Δίκαιον (Γ. Δασκαλάκης)

ΤΕΤΑΡΤΗ

- Ώρα 3-4 μ.μ. Λογιστική (Ι. Σπανδανόπουλος)
 » 4-5 μ.μ. Λογιστική (Ι. Σπανδανόπουλος)
 » 5-6 μ.μ. Εισαγωγή εις τὴν Ἐπιστήμην τοῦ Δικαίου (Π. Πέρδικας)
 » 6-7 μ.μ. Εισαγωγή εις τὸ Δημόσιον Δίκαιον (Γ. Δασκαλάκης)
 » 7-8 μ.μ. Εισαγωγή εις τὸ Δημόσιον Δίκαιον (Γ. Δασκαλάκης)

ΠΕΜΠΤΗ

- Ώρα 4-5 μ.μ. Εισαγωγή εις τὴν Ἐπιστήμην τοῦ Δικαίου (Π. Πέρδικας)
 » 5-6 μ.μ. Πολιτική Ἱστορία Νεωτέρας Ἑλλάδος (Δ. Ζακυθινός)
 » 6-7 μ.μ. Πολιτική Ἱστορία Νεωτέρας Ἑλλάδος (Δ. Ζακυθινός)
 » 7-8 μ.μ. Εισαγωγή εις τὰς Οἰκονομικὰς Ἐπιστήμας (Ι. Πίντος)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

- Ώρα 3-4 μ.μ. Λογιστική (Ι. Σπανδανόπουλος)
 » 4-5 μ.μ. Διοικητικὸν Δίκαιον (Γ. Παπαχατζῆς)
 » 5-6 μ.μ. Διοικητικὸν Δίκαιον (Γ. Παπαχατζῆς)
 » 6-7 μ.μ. Εισαγωγή εις τὴν Φιλοσοφίαν (Ι. Θεοδωρακόπουλος)
 » 7-8 μ.μ. Εισαγωγή εις τὴν Φιλοσοφίαν (Ι. Θεοδωρακόπουλος)

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

- Ώρα 3-4 μ.μ. Φροντιστήριον καὶ Ἀσκήσεις Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας καὶ Εἰσαγωγῆς εις τὰς Οἰκονομικὰς Ἐπιστήμας (Ι. Πίντος)
 » 4-5 μ.μ. Εἰσαγωγή εις τὰς Οἰκονομικὰς Ἐπιστήμας (Ι. Πίντος)

- *Ωρα 5-6 μ.μ. *Εισαγωγή εις τὸ Δημόσιον Δίκαιον* (Γ. Δασκαλάκης)
 » 6-7 μ.μ. *Εισαγωγή εις τὸ Δημόσιον Δίκαιον* (Γ. Δασκαλάκης)
 » 7-8 μ.μ. *Εισαγωγή εις τὴν Ἐπιστήμην τοῦ Δικαίου* (Π. Πέρδικας)

ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ

- *Ωρα 4-5 μ.μ. *Διοικητικὸν Δίκαιον* (Μ. Στασινόπουλος)
 » 5-6 μ.μ. *Διοικητικὸν Δίκαιον* (Μ. Στασινόπουλος)
 » 6-7 μ.μ. *Πολιτικὴ καὶ Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ* (Φροντιστήριον) (Ι. Παρασκευόπουλος)
 » 7-8 μ.μ. *Κοινωνιολογία* (Π. Σταματιάδης)

ΤΡΙΤΗ

- *Ωρα 3-4 μ.μ. *Δημοσία Οἰκονομία* (Α. Ἀγγελόπουλος)
 » 4-5 μ.μ. *Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον* (Γ. Τενεκίδης)
 » 5-6 μ.μ. *Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον* (Γ. Τενεκίδης)
 » 6-7 μ.μ. *Γενικὴ Πολιτειολογία* (Δ. Βεζανῆς)
 » 7-8 μ.μ. *Γενικὴ Πολιτειολογία* (Δ. Βεζανῆς)

ΤΕΤΑΡΤΗ

- *Ωρα 3-4 μ.μ. *Ἐμπορικὸν Δίκαιον* (Π. Πέρδικας)
 » 4-5 μ.μ. *Ἐμπορικὸν Δίκαιον* (Π. Πέρδικας)
 » 5-6 μ.μ. *Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον* (Γ. Τενεκίδης)
 » 6-7 μ.μ. *Ποινικὸν Δίκαιον* (Ι. Γεωργάκης)
 » 7-8 μ.μ. *Ποινικὴ Δικονομία* (Ι. Γεωργάκης) ἀπὸ κοινοῦ μὲ τοὺς
 τριτοετείς

ΠΕΜΠΤΗ

- *Ωρα 11-12 μ. *Ποινικὸν Δίκαιον* (Ι. Γεωργάκης)
 » 3-4 μ.μ. *Ἐμπορικὸν Δίκαιον* (Π. Πέρδικας)
 » 4-5 μ.μ. *Ποινικὸν Δίκαιον* (Ι. Γεωργάκης)
 » 5-6 μ.μ. *Ποινικὸν Δίκαιον* (Ι. Γεωργάκης)
 » 6-7 μ.μ. *Πολιτικὴ καὶ Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ* (Ι. Παρασκευόπουλος)
 » 7-8 μ.μ. *Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον* (Γ. Τενεκίδης)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

- *Ωρα 5-6 μ.μ. *Πολιτικὴ καὶ Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ* (Ι. Παρασκευόπουλος)
 » 6-7 μ.μ. *Γενικὴ Πολιτειολογία* (Δ. Βεζανῆς)
 » 7-8 μ.μ. *Γενικὴ Πολιτειολογία* (Δ. Βεζανῆς)

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

- *Ωρα 4-5 μ.μ. *Ἐμπορικὸν Δίκαιον* (Π. Πέρδικας)

ΤΡΙΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ

- “Ωρα 3-4 μ.μ.
 » 4-5 μ.μ.
 » 5-6 μ.μ. Διοικητικόν Δίκαιον (Μ. Στασινόπουλος)
 » 6-7 μ.μ. Κοινωνιολογία (Π. Σταματιάδης)
 » 7-8 μ.μ. Κοινωνιολογία (Π. Σταματιάδης)

ΤΡΙΤΗ

- “Ωρα 4-5 μ.μ. Έφφηρμοσμένη Οικονομική (Α. Άγγελόπουλος)
 » 5-6 μ.μ. Διπλωματική Ιστορία (Σ. Καλογερόπουλος - Στράτης)
 » 6-7 μ.μ. Ίδιωτικόν Διεθνές Δίκαιον (Σ. Καλογερόπουλος-Στράτης)
 » 7-8 μ.μ. Δημόσιον Διεθνές Δίκαιον (Σ. Καλογερόπουλος-Στράτης)

ΤΕΤΑΡΤΗ

- “Ωρα 9-12 μ. Έγκληματολογία (Ι. Παπαζαχαρίου)
 » 3-7 μ.μ. Έγκληματολογία (Ι. Παπαζαχαρίου)
 » 7-8 μ.μ. Ποινική Δικονομία (προαιρετικώς) από κοινοῦ με τούς δευτεροετείς (Ι. Γεωργάκης)

ΠΕΜΠΤΗ

- “Ωρα 3-5 μ.μ. Δημόσιον Δίκαιον και Δημόσιον Λογιστικόν (Μ. Στασινόπουλος)
 » 5-6 μ.μ. Διοικητικόν Δίκαιον (Μ. Στασινόπουλος)
 » 6-7 μ.μ. Άστικόν Δίκαιον (Ι. Σόντης)
 » 7-8 μ.μ. Άστικόν Δίκαιον (Ι. Σόντης)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

- “Ωρα 3-4 μ.μ. Δημόσιον Διεθνές Δίκαιον (Σ. Καλογερόπουλος-Στράτης)
 » 4-5 μ.μ. Διεθνείς Σχέσεις (Σ. Καλογερόπουλος - Στράτης)
 » 5-6 μ.μ. Διοικητικόν Δίκαιον (Μ. Στασινόπουλος)
 » 6-7 μ.μ. Έφφηρμοσμένη Οικονομική (Α. Άγγελόπουλος)
 » 7-8 μ.μ. Έφφηρμοσμένη Οικονομική (Α. Άγγελόπουλος)

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

- “Ωρα 4-5 μ.μ. Διοικητικόν Δίκαιον (Γ. Παπαχατζής)
 » 5-6 μ.μ. Διοικητικόν Δίκαιον (Γ. Παπαχατζής)
 » 6-7 μ.μ. Άστικόν Δίκαιον (Ι. Σόντης)
 » 7-8 μ.μ. Άστικόν Δίκαιον (Ι. Σόντης)

ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΗ ΥΛΗ

ΠΡΩΤΟΝ ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

Α'. ΚΥΚΛΟΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗΝ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Εἰσαγωγή εἰς τὸ Δίκαιον.

Περὶ Δικαίου καὶ τῶν κανόνων αὐτοῦ.—Κανόνες Δικαίου, κανόνες ἠθικῆς καὶ λοιποὶ κανόνες συμπεριφορᾶς.—Περὶ διακρίσεων τῶν κανόνων τοῦ Δικαίου. Στοιχεῖα περὶ τῆς ἱστορικῆς ἐξελίξεως τοῦ Δικαίου καὶ τῆς ἐπιστήμης αὐτοῦ.—Τὸ Δίκαιον κατὰ τὴν Ρωμαϊκὴν ἀρχαιότητα.—Ἡ Ἰουστινιανέως Κωδικοποιήσις.—Ἡ Μετιουστινιανέως ἐξέλιξις τοῦ Δικαίου.—Τὸ Δίκαιον εἰς τὸ Βυζάντιον.—Τὸ Ρωμαϊκὸν Δίκαιον ἐν τῇ Δυτικῇ Εὐρώπῃ.—Τὸ Δίκαιον μετὰ τὴν Ἀναγέννησιν.—Ἡ σύγχρονος θεωρία.—Αἱ κωδικοποιήσεις τοῦ Δικαίου.—Τὸ Κανονικὸν Δίκαιον.—Ἰδιωτικὸν καὶ Δημόσιον Δίκαιον.—Ὑποδιαίρέσεις καὶ ἄλλοι κλάδοι τοῦ Δικαίου.

Γενικαὶ Ἀρχαὶ Ἀστικοῦ Δικαίου

Ἱστορία τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου ἐν τῇ Νεωτέρᾳ Ἑλλάδι.—Περὶ κανόνων τοῦ Δικαίου καὶ τῆς φύσεως αὐτοῦ.—Αἱ πηγαὶ τοῦ Δικαίου.—Διακρίσεις τῶν κανόνων τοῦ Δικαίου.—Ἰδιωτικὸν Διεθνὲς Δίκαιον.—Ἑρμηνεῖα τῶν κανόνων τοῦ Δικαίου.—Τὸ φυσικὸν πρόσωπον.—Τὰ νομικὰ πρόσωπα.—Περὶ δικαίων ἢ δικαιωμάτων.—Δικαιοπραξία.—Συμβάσεις.—Αἱρέσεις καὶ προθεσμίαι.—Ἀντιπροσώπευσις καὶ πληρεξουσιότης.—Συναίνεσις καὶ ἔγκρισις.—Ἀξιώσις, ἀγωγή καὶ ἐνστασις.—Περὶ παραγραφῆς.—Ἀσκήσις δικαιώματος ἀνωμάλως.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ἔννοια τοῦ Δημοσίου Δικαίου.—Δίκαιον καὶ Κοινωνικὸς Ἐλεγχος—Δημόσιον Δίκαιον—Ἰδιωτικὸν Δίκαιον—Αἱ πηγαὶ τοῦ Δημοσίου Δικαίου—Ἑρμηνεῖα—Βιβλιογραφία.

Τὸ Κράτος ὡς νομικὴ ἔννοια.—Τὸ Κράτος καὶ τὸ Δίκαιον.—Τὰ στοιχεῖα τοῦ Κράτους καὶ ἡ δικαϊκὴ διαμόρφωσις των.

Αἱ νομικαὶ μορφαὶ τοῦ Κράτους.—Σύνταγμα καὶ Κράτος—Μορφὴ Κράτους—Διαιρέσεις τῶν κρατικῶν μορφῶν—Μοναρχία—Ἀριστοκρατία—Δημοκρατία—Αὐταρχικὰ καὶ Δημοκρατικὰ Κράτη—Ἀνεπτυγμένα καὶ ὑποανάπτυκτα Κράτη—Ἐνώσεις κρατῶν—Ὀμοσπονδίαί—Συνομοσπονδίαί.

Τὰ ὄργανα τοῦ Κράτους.—Ἐννοια τοῦ κρατικοῦ ὄργάνου—Ἀνώτερα—Κατώτερα—Ἀμεσα—Ἐμμεσα—Ἐποχρωτικῶν—Προαιρετικά.

Λαὸς—Βουλὴ—Βασιλεὺς—Κυβέρνησις—Διοικητικὴ καὶ μὴ Διοικητικὴ Γραφειοκρατία.

Αἱ λειτουργίαι τοῦ Κράτους.—Ἱστορικὴ ἐξέλιξις—Νομοθετικὴ—Διοικητικὴ—Δικαστικὴ—Σύνταγμα—Νόμος—Διάταγμα—Διοικητικὴ πρᾶξις—Διοικητικὴ ἀπόφασις.

Θεμελιώδεις ἀρχαὶ τοῦ Δημοσίου Δικαίου.—Νομιμότης—Καλὴ Πίστις—Δημόσιον Συμφέρον—Προστασία Πολίτου.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗΝ

Πρόλογος—Εἰσαγωγή.—Σημασία καὶ χρησιμότης τῆς Πολιτικῆς Ἐπιστήμης.—Ἐννοια Πολιτικῆς Ἐπιστήμης.—Πολιτικὴ Τέχνη.—Ἐποδιαίρεσις τῆς Πολιτικῆς Ἐπιστήμης.—Μέθοδοι.—Κλασσικαὶ μέθοδοι.—Πολιτικοὶ Θεσμοί.—Πολιτικὴ Συμπεριφορὰ.—Ἱστορία τῆς Πολιτικῆς Ἐπιστήμης.

Εἰσαγωγικαὶ Ἐννοιαί.—Ἐπίδρασις.—Δύναμις.—Κοινωνικὸς ἔλεγχος.—Κοινωνικοὶ περιορισμοί.—Κρατικὴ δύναμις.—Κυριαρχία.—Αὐθεντία.—Δίκαιον.—Σύνταγμα.—Ἀξίαι.

Τὸ Κράτος.—Ἐννοια.—Στοιχεῖα (Χῶρος—Λαὸς—Ἔθνος—Οἰκονομία—Κοινωνικὴ διάρθρωσις—Κοσμοθεωρία—Κυριαρχία—Δίκαιον—Κυβέρνησις).—Δικαιώσις τῆς ὑπάρξεως τοῦ Κράτους.—Σκοποὶ τοῦ Κράτους.—Κρατικαὶ λειτουργίαι.—Τύποι Κράτους (Αὐτοκρατορία—Κράτη).—Γεωργοοικονομικαὶ μορφαὶ Κρατῶν.

Κυβέρνησις — (Κεντρικὴ). — Ἱστορικαὶ μορφαὶ Κράτους. — Ἐξωτερικὰ γνωρίσματα. — Σύγχρονοι μορφαὶ (Αὐταρχικὸν Κράτος — Δημοκρατία). — Κυβέρνησις. — Ὀλιγαρχία. — Ἐλεγκοὶ Πολιτικοὶ — Κοινωνικοὶ.

Κυβέρνησις.—Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις.—Αὐτοδιοικούμεναι ἐνώσεις.—Εἰδικαὶ μορφαὶ : Θρόνος, Ἐκκλησία, Ἐργατικὰ Σωματεῖα, Διοικητικὴ Γραφειοκρατία.—Συμμαχικὸς παράγων.—Δικαιοσύνη.

Τεχνικὴ Κυβέρνησις.—Δημοσία Διοικήσις.

Μεταβολὴ καὶ ἐξέλιξις.—Εἰρηνικὴ ἐξέλιξις.—Ἀναθεώρησις Συντάγματος.—Σιωπηρὰ ἀλλοιώσις.—Ἐπανάστασις.—Ρυθμὸς μεταβολῆς.—Πολιτικοὶ τύποι.—Ἀνθρώπινοι τύποι ἡγετῶν μεταβολῆς.

Πολιτικὴ Δυναμικὴ.—Πολιτικαὶ Ὁμάδες (γενικῶς).—Τὸ Κοινόν.—Ἀνοργάνωτος μᾶζα.—Ἀντιπροσώπευσις (γενικῶς).—Πολιτικὰ Κόμματα.—Ὀργανωμένα συμφέροντα.

Πολιτικὴ Συμπεριφορὰ.—Ἀτομον (αὐταρχικὴ — δημοκρατικὴ προσωπικότης).—Νομικὴ—οὐσιαστικὴ τοποθέτησις : πολίτης—ξένος—ἀτομικὰ δικαίω-

ματα—ἐλευθερία.—Κοινή γνώμη.—Δημόσιον αἶσθημα.—Πολιτικὴ γνώμη.—Πολιτικὸν αἶσθητήριον.—Πολιτικὴ συνείδησις.—Πολιτικὴ εὐθύνη.—Πολιτικὴ δρᾶσις—Ἐἶδη : Μορφαὶ συμμετοχῆς.—Πολιτικὴ ἀπάθεια.—'Ηγεσία.—'Οπαδοί.—'Εκλεκτικὴ συμπεριφορά.

Διεθνῆς πραγματικότης.—Διεθνῆς Κοινωνία.—Διεθνῆς 'Οργάνωσις.—Διεθνεῖς σχέσεις.—Διεθνῆς Δίκαιον.

Πολιτικαὶ 'Ιδεολογίαι.—'Εννοια καὶ περιεχόμενον.—'Ανάλυσις.—'Ιστορία.—Συντήρησις.—'Ανατροπή.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εἰσαγωγή.—'Η περίοδος τῶν τοπικῶν συνταγμάτων καὶ τῶν ἀπελευθερωτικῶν ἀγώνων (τῆς πρώτης 'Ελληνικῆς Δημοκρατίας).—'Ο κῆρυγμα τῆς 'Επιδαύρου» (καταστατικὸς χάρτης τοῦ 1822).—'Η Β' ἐν 'Αστρεὶ 'Εθνοσυνέλευσις (1823).—'Η τρίτη 'Εθνοσυνέλευσις (ἐν Τροιζῆνι, 1827).—'Η διακυβέρνησις τῆς χώρας ὑπὸ τοῦ Καποδιστρίου.—'Η Δ' 'Εθνοσυνέλευσις (ἐν 'Αργεῖ, 1829).—'Επικύρωσις τοῦ πολιτικοῦ πραξικοπήματος.—Δολοφονία τοῦ Καποδιστρίου καὶ 'Εθνοσυνέλευσις ἐν Προνοίᾳ.—'Η περίοδος τῆς ἀπολύτου μοναρχίας (1833-1843).—'Η περίοδος τῆς συνταγματικῆς μοναρχίας (1844-1862).—'Η περίοδος τῆς βασιλευομένης δημοκρατίας μετὰ τὴν κυριαρχίαν τοῦ λαοῦ (ἀπὸ τοῦ 1864).—'Η περίοδος τοῦ ἀναθεωρηθέντος συντάγματος (ἀπὸ τοῦ 1911).—'Η περίοδος τῆς δευτέρας 'Ελληνικῆς Δημοκρατίας (1927-1935).—'Η σύγχρονος περίοδος.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Θεμελιώδεις ἔννοιαι.—'Εννοια καὶ ἀντικείμενον τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου.—Πηγαὶ τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου.—Σύνταγμα, νόμοι καὶ συνταγματικὰ ἔθιμα («συνθῆκαι τοῦ πολιτεύματος»).—Οὐσιαστικὴ καὶ τυπικὴ ἔννοια τοῦ συντάγματος.—'Ο καταστατικὸς χάρτης τῆς χώρας.—'Η συντακτικὴ ἐξουσία καὶ αἱ συντεταγμένοι ἐν τῷ κράτει ἐξουσιαῖ.—'Η διαδικασία τῆς ἀναθεωρήσεως ἐξουσία συντεταγμένη.—Τὸ ἐν 'Ελλάδι σύνταγμα (1864-1911) καὶ τινες διατάξεις τοῦ συντάγματος τοῦ 1927.—Τὸ ἰσχύον Σύνταγμα ἔτους 1952.—Παράλληλος ἰσχύς πρὸς τὸ συνταγματικὸν κείμενον καὶ ἐτέρων ἡῤῥημένης τυπικῆς δυνάμεως κειμένων.—Οἰκουμενικὴ διακήρυξις τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ἔτους 1948.—Διακρίσις συντάγματος καὶ συνταγματικοῦ κειμένου.—Τακτικὴ, ἔκτακτος καὶ ἐξαιρετικὴ ἀσκήσις τῆς συντακτικῆς ἐξουσίας.—Νομικὴ ἰσχύς τῶν διαφόρων συνταγματικῶν κανόνων.—'Αρχὴ τοῦ ἐνιαίου συντάγματος.—Τὸ συνταγματικὸν κείμενον τῆς 1-1-1952.—'Ερμηνευτικαὶ δηλώσεις.—Συντακτικαὶ πράξεις καὶ ψηφίσματα.—'Αγραφοὶ κανόνες δικαίου

συνταγματικῆς ισχύος.—Γενικαί ἀρχαί.—Γενικαί ρῆτραι, συνθετικαί ἀρχαί τῆς ἐννοίας τοῦ συντάγματος.—Τὸ πνεῦμα τοῦ νέου ἑλληνικοῦ Συντάγματος ἔτους 1952.—Τὸ πνεῦμα τοῦ ἑλληνικοῦ Συντάγματος.—Λαϊκὴ κυριαρχία—Δημοκρατία.—Κράτος δικαίου.—Ἀτομικαί ἐλευθερίαι.—Οἱ θεμελιώδεις θεσμοὶ τοῦ Συντάγματος.—Διάκρισις τῶν «ἐξουσιῶν».—Ἀντιπροσωπευτικὸν σύστημα.—Αἱ ἀρχαί τοῦ κοινοβουλευτικοῦ συστήματος.

Ἡ κατὰ τὸ σύνταγμα ὁργάνωσις τῆς Πολιτείας.—Ἄλλοτε ἀνώτατον ὄργανον τοῦ κράτους.—Ἡ διάκρισις τῶν «ἐξουσιῶν».—Ἄλλοτε ἀρχηγὸς τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας.—Παρ' ἡμῖν ἰσόβιος καὶ κληρονομικός.—Αἱ κατὰ τὸ σύνταγμα ἀρμοδιότητες αὐτοῦ.—Νομικὴ αὐτοῦ θέσις ἐν τῇ νομοθετικῇ, τῇ ἐκτελεστικῇ καὶ τῇ δικαστικῇ «ἐξουσίᾳ».—Περὶ διαδοχῆς καὶ ἀντιβασιλείας.—Οἱ Ὑπουργοί.—Νομικὴ θέσις καὶ ἀρμοδιότητες αὐτῶν κατὰ τὸ σύνταγμα.—Ἀρμοδιότης προσυπογραφῆς τῶν βασιλικῶν πράξεων.—Ποινικαί, ἀστυκαὶ καὶ κοινοβουλευτικαὶ εὐθύναι τῶν ὑπουργῶν.

Τὸ κοινοβουλευτικὸν καθεστῶς ἐν Ἑλλάδι.—Σχέσις μεταξὺ ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας καὶ κοινοβουλίου.—Ἄλλοτε Βασιλεὺς, οἱ Ὑπουργοὶ καὶ ἡ Βουλὴ ἐν τῷ κοινοβουλευτικῷ πολιτεύματι.—Συνέπειαι τῆς ἀποδοκιμασίας τῆς κυβερνήσεως ὑπὸ τῆς Βουλῆς.—Ἄλλοτε Βασιλεὺς καὶ τὸ ἔργον τῆς Βουλῆς.—Σύνδοχοι τῆς Βουλῆς τακτικαὶ καὶ ἔκτακτοι. Τὸ δικαίωμα διαλύσεως τῆς Βουλῆς καὶ ἡ προσφυγὴ εἰς τὴν λαϊκὴν ἐπιτροπείαν.—Οἱ ἐν γένει κανόνες λειτουργίας τοῦ συστήματος τῆς κοινοβουλευτικῆς κυβερνήσεως.

Ὁργάνωσις καὶ λειτουργία τῆς Βουλῆς.—Ἡ ἐκλογή τῆς Βουλῆς.—Καθολικὴ, ἄμεσος καὶ μυστικὴ ψηφοφορία.—Τὸ ἐκλογικὸν σῶμα.—Ἐκλογικὸν δίκαιον.—Ἐκλογικὸν δικαίωμα ἐνεργητικὸν καὶ δικαίωμα ἐκλογιμότητος.—Ἡ διενέργεια τῶν ἐκλογῶν.—Ἐκλογικὰ συστήματα (πλειοψηφικόν, ἀναλογικὸν κλπ.).—Ἀνακήρυξις τῶν ἐπιτυχόντων καὶ διαδικασία αὐτῆς.—Ἐνστάσεις κατὰ τῆς ἐκλογῆς.—Ἐκλογοδικεῖον.—Ὁργάνωσις τῆς Βουλῆς καὶ ἡ λειτουργία αὐτῆς.—Κανονισμὸς τῆς Βουλῆς.—Ἀπαρτία.—Πλειοψηφία.—Ἐλευθερία τοῦ λόγου καὶ ὄρα αὐτῆς.—Πειθαρχικὴ ἐξουσία τοῦ Προέδρου τοῦ Σώματος ἐπὶ τῶν μελῶν αὐτοῦ.—Ἀρμοδιότητες τῆς Βουλῆς (νομοθετικὸς παράγων—συγκατάθεσις εἰς ὀρισμένας βασιλικὰς πράξεις, σύναψιν συνθηκῶν, ἀπονομὴν χάριτος εἰς ὑπουργοὺς κλπ., ἔλεγχος τῆς κυβερνήσεως).—Διαδικασία καταρτίσεως τῶν νόμων.—Ἐπερωτήσεις, ἐρωτήσεις, συστάσεις.—Προνομίαι καὶ ἀσυλία τῶν βουλευτῶν ἐκ τοῦ Συντάγματος.

Αἱ λειτουργίαι τῆς Πολιτείας.—Κριτήρια διακρίσεως τῶν κρατικῶν πράξεων ὑπὸ ἔποψιν οὐσιαστικοῦ περιεχομένου.—Νομοθετικὴ, διοικητικὴ καὶ δικαστικὴ λειτουργία.—Εἰδικώτερον «οὐσιαστικὸς νόμος» καὶ «τυπικὸς νόμος».—Νόμος καὶ διάταγμα.—Νόμοι ἀντισυνταγματικοί.—Κυρώσεις τῶν παραβάσεων τῆς συνταγματικῆς τάξεως καὶ τῆς νομιμότητος, ἐπιβαλλόμεναι ὑπὸ τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας.—Ἡ νομιμότης ἐν τῇ διοικήσει.—Εἶδη διαταγμάτων.

Συνομολόγησις διεθνῶν συνθηκῶν, κατάρτισις τοῦ προϋπολογισμοῦ, χάρις, ἀμνηστία.—Ἡ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως συνομολόγησις διεθνῶν συνθηκῶν καὶ ἡ ἀποστολὴ τῆς Βουλῆς.—Συνταγματικοὶ περιορισμοί.—Ἡ διαδικασία καταρτίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους.—Ἰδιότυπος νόμος.—Τὸ οὐσιαστικὸν περιεχόμενον τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπὸ τὸ πρῖσμα τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου.—Περὶ χάριτος καὶ ἀμνηστίας.

Αἱ ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι.—Περὶ πολιτικῶν, ἀστικῶν καὶ ἀτομικῶν δικαιωμάτων ἐν γένει.—Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία καὶ τὸ ἄσυλον τῆς κατοικίας.—Ἡ ἐλευθερία τῆς πνευματικῆς κινήσεως (τύπος, ἀλληλογραφία, τηλεπικοινωνία, ἐκπαίδευσις, συναθροίσεις, σωματεῖα).—Ἡ συνταγματικὴ προστασία τῆς ιδιοκτησίας.—Τὸ δικαίωμα τοῦ ἀναφέρεσθαι εἰς τὰς ἀρχάς.

Ἐκκλησία καὶ Πολιτεία.—Ἡ «ἐπικρατοῦσα θρησκεία» κατὰ τὸ Σύνταγμα.—Ἐπίσημος ἑλληνικὴ Ἐκκλησία.—Ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ τῆς λατρείας (ἐρμηνεία τῶν σχετικῶν ἄρθρων τοῦ Συντάγματος).—Ἀπαγόρευσις τοῦ προσηλυτισμοῦ.—Τὸ αὐτοκέφαλον τῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ

Ἐννοια τοῦ Πολιτικοῦ Συστήματος.—Στοιχεῖα τοῦ Πολιτικοῦ Συστήματος—Λειτουργίαι τοῦ Πολιτικοῦ Συστήματος—Δυνατότητες συγκρίσεως—Πολιτικαὶ Ἀξίαι—Πολιτικὰ συμφέροντα.

Εὐρώπη

Τὸ Βρετανικὸν Πολιτικὸν Σύστημα.

Ἱστορία—Στοιχεῖα — Λειτουργίαι — Ἐπίδρασις — Κοινοβουλευτισμὸς καὶ πολιτικὴ.

Τὸ Γαλλικὸν Πολιτικὸν Σύστημα.

Ἱστορία—Στοιχεῖα—Λειτουργίαι—Ἐπίδρασις—Προεδρικὸς Κοινοβουλευτισμὸς (1959) καὶ δημοκρατία.

Τὸ Γερμανικὸν Πολιτικὸν Σύστημα.

Ἱστορία — Στοιχεῖα — Λειτουργίαι — Ἐπίδρασις—Κοινοβουλευτικὴ Ὁμοσπονδία καὶ Κοινωνικὸν Κράτος.

Τὸ Ρωσικὸν Πολιτικὸν Σύστημα.

Ἱστορία—Στοιχεῖα—Λειτουργίαι—Ἐπίδρασις—Αὐταρχικὴ Πολιτεία καὶ ἰδεολογικὸς ἀγών.

Ἀμερικὴ

Τὸ Πολιτικὸν Σύστημα τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν.

Ἱστορία—Στοιχεῖα — Λειτουργίαι — Ἐπίδρασις — Φιλελευθέρη Προεδρικὴ Δημοκρατία—καὶ διεθνῆς ἀτομικισμὸς.

Ἀσία

Τὸ πολιτικὸν Σύστημα τῆς Κίνας.

Ἱστορία—Στοιχεῖα—Λειτουργίαι—Ἐπίδρασις—Ἀσιατικὸς Αὐταρχισμὸς καὶ τεχνολογικὴ ἐπανάστασις.

Τὸ Πολιτικὸν Σύστημα τῆς Ἰνδίας.

Ἱστορία—Στοιχεῖα—Λειτουργίαι—Ἐπίδρασις—Δημοκρατία καὶ ἀγῶν ἐπιβιώσεως.

Πολιτικὸν Σύστημα καὶ Κοινωνικὴ ἢ Οἰκονομικὴ Ἀνάπτυξις.

Οἰκονομία—Ἐκβιομηχάνισις—Ἀστισμὸς—Ἐκπαίδευσις.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

Ἔννοια Ὄργανώσεως.—Ὄργάνωσις—Συνταγματικὴ Ὄργανωτικὴ Ἐξουσία—Ἐκτασις Ὄργανώσεως—Ὄργανωτικοὶ Νόμοι—Νόμος καὶ Ὄργάνωσις.

Κοινωνικαὶ Οἰκονομικαὶ προϋποθέσεις.—Κοινωνικὴ διάρθρωσις καὶ οἰκονομικὸν σύστημα—Ἀλληλεπίδρασις μορφῶν καὶ περιεχομένων ὀργανώσεως.

Ὄργανωτικαὶ Ἀρχαί.—Ὄργανωτικαὶ μονάδες, Κριτήρια διακρίσεως—Ἱεραρχία—Ἐλεγχος—συντονισμὸς, ἀπόδοσις, οἰκονομία—ἀποφυγὴ συγκρούσεων.

Ὄργανωτικαὶ Μέθοδοι.—Γενικοὶ κανόνες—ἰδιαίτερα σχήματα—ὀργάνωσις καὶ ἐξέλιξις.

Πολίτευμα καὶ Ὄργάνωσις.—Αὐταρχικὸν Κράτος καὶ Ὄργάνωσις.—Δημοκρατία καὶ Ὄργάνωσις.—Ὅρια Ὄργανώσεως καὶ Ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Εἰσιγωγικαὶ ἔννοιαι τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.—Ἔθνος καὶ Κράτος, Κράτος καὶ Διοίκησις.—Δημόσιον δίκαιον καὶ ἰδιωτικὸν δίκαιον.—Κριτήριον διακρίσεως αὐτῶν.—Ἡ Διοίκησις ὡς ἄσκησις δημοσίας ἐξουσίας.—Φορεὺς αὐτῆς ἢ Πολιτεία.—Θεωρία τῆς νομικῆς προσωπικότητος.—Αἱ λειτουργίαι τῆς Πολιτείας.—Διοίκησις καὶ Δικαιοσύνη.—Ἡ θεωρία τοῦ «χωρισμοῦ τῶν ἐξουσιῶν».—Ἔννοια καὶ ὄρισμός τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.—Θέσις τούτου ἐν τῷ εὐρυτέρῳ κλάδῳ τοῦ Δημοσίου Δικαίου.—Τὸ Διοικητικὸν Δίκαιον ἐν τῇ ἱστορικῇ αὐτοῦ ἐξέλιξει.—Ἡ γενικὴ ἀρχὴ τῆς νομιμότητος, ἡ ἄσκησις δημοσίας ἐξουσίας, τὸ συναφὲς πρὸς ταύτην «προνόμιον» τῆς αὐτεπαγγέλτου ἐνεργείας κλπ.—Ἡ ὑποταγὴ τῆς Διοικήσεως εἰς τὸν νόμον.—Σχέσεις τῶν τριῶν λειτουργιῶν πρὸς ἀλλήλας.—Νομοθετικὴ ἐξουσιοδότησις.—«Ἀστυνομικὸν κράτος» καὶ Πολιτεία Δικαίου.—Δημόσιον ἐξ ὑποκειμένου δίκαιον.

Πηγαὶ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.—(Σύνταγμα, νόμοι, νομοθετικὰ διατάγματα, κανονιστικὰ διατάγματα καὶ λοιπαὶ κανονιστικαὶ πράξεις).—Ἐγκύ-

κλοι.—Διοικητικόν ἔθιμον καὶ διοικητικὴν πρακτικὴν.—Νομολογία.—Ἐναρξίς καὶ λήξις ἰσχύος νόμων καὶ διαταγμάτων.—Ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως.—Ἡ θεωρία τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.—Σχέσις πρὸς τὴν διοικητικὴν ἐπιστήμην καὶ πρὸς τὴν τεχνικὴν τῆς διοικήσεως.—Μέθοδος ἐρεύνης ἐν τῇ θεωρίᾳ τοῦ διοικητικοῦ δικαίου.—Νομικοὶ τύποι τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου μεταφυτευθέντες εἰς αὐτήν.—Διοικητικαὶ πράξεις καὶ κανόνες ἐκδόσεως αὐτῶν.

Γενικοὶ κανόνες ὀργανώσεως τῆς δημοσίας διοικήσεως.—Διοικητικαὶ ὑπηρεσίαι.—Τὰ καθ' ἕκαστα ὄργανα.—Ἐννοια καὶ κατηγορίαι αὐτῶν.—Ὅργανα ἄμεσα καὶ ἔμμεσα.—Κεντρικὰ καὶ περιφερειακὰ ὄργανα.—Ἡ διοικητικὴ ἱεραρχία.—Ὁ ἱεραρχικὸς ἔλεγχος.—Τὰ συστήματα διοικητικῆς ὀργανώσεως (ἀτομικὸν καὶ συλλογικόν, συγκεντρωτικὸν καὶ ἀποκεντρωτικόν, αὐτοδιοικήσις τοπικὴ καὶ καθ' ὕλην κλπ.).—Ἡ Κυβέρνησις καὶ οἱ Ὑπουργοί.—Τὰ συμβούλια τῆς κεντρικῆς διοικήσεως.—Συμβούλιον Ἐπικρατείας, Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, Νομικὸν Συμβούλιον τοῦ Κράτους, Ἀνώτατον Συμβούλιον Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.—Αἱ διοικητικαὶ περιφέρειαι τοῦ Κράτους.—Ὅργανωσις τῆς περιφερειακῆς διοικήσεως γενικῆς ἀρμοδιότητος (Γενικοὶ Διοικηταί, Νομάρχαι, Ἐπαρχοί).—Περιφερειακαὶ ἀρχαὶ εἰδικῶν κλάδων.

Β'. ΚΥΚΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΑΣ

Εἰσαγωγικαὶ γνώσεις.—Κοινωνικαὶ ἐπιστήμαι—Διάκρισις τῶν ἐπιστημῶν—Κοινωνιολογία—Δίκαιον—Οἰκονομικὴ—Ἡ σημασία τῆς Τεχνικῆς.

Μεθοδολογία Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν.—Ἀφηρημένη μέθοδος—Ἱστορικὴ μέθοδος—Μαθηματικὴ μέθοδος—Στατιστικὴ—Τελεολογικὴ μέθοδος.

Οἰκονομικὴ Ἐπιστήμη.—Ἐννοια καὶ διακρίσεις—Μεθοδολογικαὶ κατευθύνσεις—Σύγχρονοι ἐξελίξεις—Γενικὰ περὶ προγραμματισμοῦ—Περὶ καταμερισμοῦ τῶν ἔργων—Περὶ ἀναγκῶν καὶ ἀγαθῶν—Περὶ ἀξίας—Γενικὰ περὶ τιμῶν καὶ τοῦ νόμου τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως—Ἐννοια τοῦ χρήματος—Ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ ἀξία τοῦ χρήματος—Ἀνταλλαγὴ ἀγαθῶν—Περὶ συντελεστῶν τῆς παραγωγῆς—Περὶ ὀργανώσεως τῆς παραγωγῆς.

Γενικὰ περὶ οἰκονομικῶν συστημάτων.—Ἀρχαὶ φιλελευθέρως οἰκονομικῆς ὀργανώσεως—Σοσιαλισμός—Διευθυνομένη οἰκονομία.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

Περὶ Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας.—Στατική καὶ δυναμικὴ ἔννοια—Χωρικός προγραμματισμός—Προσδιορισμός τῶν μονάδων τοῦ χώρου—Μέθοδος ἐρεύνης ὁμοιογενοῦς καὶ ἀνομοιογενοῦς χωρικῆς μονάδος—Πόλοι Ἐλξεως.

Φυσικὸν περιβάλλον.—Κλίμα—Ἔδαφος—Ἀνθρώπινος παράγων ἐν τῷ χώρῳ—Κίνησις πληθυσμοῦ—Ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ μετανάστευσις—Ἀστυφιλία—Πληθυσμιακὴ θεωρία.

Ὁργάνωσις χωρικῆς μονάδος ἀγροτικῆς οἰκονομίας.—Νόμος φθινοῦσης ἀποδόσεως—Ὁργάνωσις χώρου καὶ ἐγκατάστασις βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων—Θεωρία ἐγκαταστάσεως βιομηχανίας—Κριτήρια ἐπιλογῆς τοῦ χώρου.

Ὁργάνωσις χώρου καὶ ἐνεργειακαὶ πηγαί.—Στερεὰ καὶ ὑγρά καύσιμα—Ἡλεκτρικὴ ἐνέργεια ἐξ ὕδατοπτώσεων—Ἀτομικὴ ἐνέργεια—ἠλιακὴ—αἰολικὴ κλπ.—Ὁργάνωσις χώρου, οἰκονομικὴ ἀγορὰ καὶ ἐμπόριον.

Προβλήματα γενικῆς καὶ περιφερειακῆς ἀναπτύξεως.—Οἰκονομικὰ χαρακτηριστικὰ ὑπαναπτύκτων χωρῶν.—Μεθοδολογία περιφερειακῆς ἀναπτύξεως εἰς ὑπαναπτύκτους χώρας.—Θεωρίαι περὶ οἰκονομικῶν βαθμίδων καὶ σύγχρονοι διαφοραὶ ἀνεπτυγμένων καὶ ὑπαναπτύκτων περιοχῶν.

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

1. Γενικαὶ ἀρχαὶ τῆς Λογιστικῆς.—Ὁρισμός, ἔννοια καὶ περιεχόμενον τῆς περιουσίας.—Πηγαὶ προελεύσεως τῆς περιουσίας (ἴδιον καὶ ξένον κεφάλαιον).—Ταξινόμησις τῆς περιουσίας καὶ τῶν πηγῶν προελεύσεώς της (ἔννοια καὶ ὀρισμός τοῦ λογαριασμοῦ).—Ἐννοια τῶν ὄρων Ἐνεργητικοῦ καὶ Παθητικοῦ.—Ἐννοια, ὀρισμός καὶ ἀπεικόνισις τοῦ Ἰσολογισμοῦ.—Μορφαὶ τοῦ Ἰσολογισμοῦ.—Ὁρισμός, περιεχόμενον καὶ σκοπὸς τῆς Λογιστικῆς.—Διάκρισις τῆς Λογιστικῆς εἰς στατιστικὴν, δυναμικὴν καὶ στατικὴν.

Περὶ λογαριασμῶν, λογιστικῶν βιβλίων καὶ μεθόδου τηρήσεως διαφορῶν λογαριασμῶν.—Περὶ λογαριασμῶν.—Ἀπεικόνισις τῶν λογαριασμῶν, παρακολούθησις τῆς κινήσεως τῶν λογαριασμῶν.—Περὶ διπλογραφικοῦ συστήματος.—Περὶ λειτουργίας τῶν λογαριασμῶν (ἀξιών, προσωπικῶν καὶ ἐξόδων, καὶ τῆς καθαρᾶς θέσεως).—Περὶ λογιστικῶν βιβλίων: ἐπισήμων (βιβλίων Ἀπογραφῶν, Ἡμερολογίου καὶ βιβλίου ἀντιγραφῆς Ἐπιστολῶν) καὶ προερετικῶν (Γενικῶν Καθολικῶν, Προχείων, Ἀναλυτικῶν Καθολικῶν, Βιβλίων Ταμείων, Γραμματίων κλπ.).—Περὶ ἀπογραφῆς (καταμέτρησις καὶ ἀποτίμησις).—Περὶ προσωρινοῦ ἰσοζυγίου καὶ καταστάσεως συμφωνίας, περιληπτικῶν καὶ εἰδικῶν λογαριασμῶν, ὡς καὶ περὶ ἀριθμοῖσοζυγίων.—Περὶ μικτῶν λογαριασμῶν (Ὁρισμός καὶ διακρίσεις αὐτῶν. Περὶ ἐκκαθαρί-

σεως μικτῶν λογαριασμῶν).—Περὶ ἀντιθέτων λογαριασμῶν.—Περὶ διαμέσεων καὶ στατιστικῶν λογαριασμῶν, ὡς καὶ περὶ ἀντικρυζομένων χρεωπιστώσεων λογαριασμῶν (Λογιστικαὶ ἐγγραφαὶ τῶν πάσης φύσεως μετὰ γραμματίων συναλλαγῶν).—Μέθοδος τηρήσεως τοῦ λογαριασμοῦ (Ἐμπορεύματα ὡς μικτοῦ, ὡς ἀμιγοῦς λογαριασμοῦ, ἀξίας, διὰ πολλαπλῶν λογαριασμῶν).—Περὶ τῆς ἐπιδράσεως τῶν γενικῶν ἐξόδων ἐπὶ τοῦ ἐξ ἐμπορεύματος κέρδους.—Περὶ τῆς λειτουργίας τοῦ λογαριασμοῦ «Ἐμπορεύματα παρὰ τρίτοις».—Περὶ προαγορῶν καὶ προπωλῆσεων ἐμπορευμάτων, ὡς καὶ περὶ ἀγοραπωλησίας ἐμπορευμάτων μέσω ἀνταποκριτῶν.—Περὶ λογαριασμῶν τάξεως.—Περὶ τῶν ὑπὸ αἵρεσιν λογαριασμῶν.—Περὶ ἀπλογραφίας.—Περὶ ἀποσβέσεων.—Περὶ συντάξεως Ἱσολογισμοῦ τέλους χρήσεως, ὡς καὶ περὶ κλεισίματος τῶν λογιστικῶν βιβλίων καὶ ἐκ νέου ἀνοίγματος αὐτῶν.—Περὶ ἐγγραφῶν εἰς ξένον νόμισμα.—Περὶ λογιστικῆς τῶν ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν (ὁμορρυθμῶν, ἑτερορρυθμῶν, ἀνωνύμων καὶ συμμετοχικῶν).—Περὶ συγκεντρωτικοῦ συστήματος ἐγγραφῶν (ἀμερικανικοῦ κλπ.).—Περὶ λογιστικῆς καὶ διαχειριστικῆς ὀργανώσεως ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου.—Περὶ λογιστικῶν σχεδίων.

2. Ἐφηρμοσμένη Λογιστικὴ :

α) Λογιστικὴ τῶν Ἐμπορικῶν Ἐταιρειῶν καὶ Συνεταιρισμῶν.

1) ὁμορρυθμῶν καὶ ἑτερορρυθμῶν Ἐταιρειῶν.

2) συμμετοχικῆς ἐταιρείας

3) ἀνωνύμου ἐταιρείας

4) ἐταιρείας περιορισμένης εὐθύνης

5) συνεταιρισμῶν.

β) Τραπεζικὴ Λογιστικὴ (στοιχεῖα).

γ) Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ (στοιχεῖα).

δ) Ἀγροτικὴ Λογιστικὴ (στοιχεῖα).

3. Οἰκονομικὴ Λογιστικὴ :

α) Ἐρευνᾶν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν καταστάσεων.

β) Περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ κέρδους.

γ) Περὶ τοῦ προγραμματισμοῦ τῶν ἐπιχειρήσεων.

Γ'. ΚΥΚΛΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Α'. *Εἰσαγωγή εἰς τὴν Ἱστορίαν τοῦ νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ.*—Ἡ Τουρκικὴ κυριαρχία.—Τὸ καθεστὼς τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν Τουρκοκρατίαν.—Ἐλευθερία καὶ πρόνομια.—Θεσμοὶ αὐτοδιοικήσεως.—Στρατιωτικὰ σώματα ἀντιστά-

σεως.—Ἡ ἀναγέννησις τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατὰ τὸν δέκατον ὀγδοὸν αἰῶνα.—
Ἡ νέα κοινωνικὴ διάρθρωσις τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡ γένεσις τῆς διοικητικῆς
ἀριστοκρατίας.—Ἡ ἀνάπτυξις τῆς νέας ἀριστοκρατίας τῆς γῆς.—Ἡ ἀνάπτυξις
τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Διασποράς.—Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ οἰκονομικοῦ βίου καὶ
τοῦ ναυτικοῦ.—Ρεύματα καὶ συγκρούσεις ἰδεῶν.

Β'. Ἡ Πολιτικὴ Ἱστορία τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος.—Γενικαὶ ἔννοιαι καὶ
ἐπιστημονικοὶ ὅροι.—Ἡ σπουδὴ καὶ ἡ ἔρευνα τῆς Ἱστορίας τοῦ Νεωτέρου
Ἑλληνισμοῦ.—Καθολικαὶ ἀρχαὶ τοῦ ἐθνικοῦ καὶ πολιτικοῦ βίου τῶν Νεω-
τέρων Ἑλλήνων.—Σταθμοὶ καὶ περίοδοι τῆς Πολιτικῆς Ἱστορίας τῆς Νεω-
τέρας Ἑλλάδος.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΝ

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι.—Ἐννοια τῆς φιλοσοφίας καὶ ἀντικείμενα αὐτῆς.—
Φιλοσοφία καὶ πνευματικὸς βίος.—Φιλοσοφία καὶ ἐπιστῆμαι.—Φιλοσοφία καὶ
θρησκεία.—Φιλοσοφία καὶ Τέχνη.—Ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ κόσμος.—Ἡ κατ'
αἴσθησιν ἀντίληψις (Αἰσθήσεις—Αἰσθήματα—Ἀντίληψις—Παραστάσεις). Ἡ
νόησις.—Τὸ θυμικόν (συναίσθημα καὶ βούλησις).—Ἡ προσωπικότης καὶ ἡ
συνοχὴ τοῦ ψυχικοῦ βίου.—Φιλοσοφία καὶ ψυχολογία.

Οἱ κλάδοι τῆς Φιλοσοφίας.—Μεταφυσική.—Γνωσιολογία.—Φιλοσοφία τῶν
ἀξιῶν.—Προβλήματα μεθοδολογικὰ καὶ γνωσιολογικὰ.—Ἡ κατ' ἐμπειρίαν
γνώσις.—Αἰσθησιοκρατία.—Ἡ διὰ τοῦ νοῦ καὶ τοῦ λόγου γνώσις.—Νοησιαρ-
χικοί.—Ἡ κριτικὴ σχολή.—Τὰ ὅρια τῆς γνώσεως.—Δογματικοί.—Σκεπτι-
κισταί.—Ἡ σχετικότης τῆς γνώσεως.

Ἡθικότης.—Κοινωνικὸς βίος.—Ἡθικὴ καὶ δίκαιον.—Ἀνθρωπισμός.

Καλλιέργεια τῆς προσωπικότητος.—Μόρφωσις διὰ γνώσεων.—Μόρφωσις
δι' αὐτοελέγχου καὶ ἐσωτερικῆς βελτιώσεως.—Νομιμότης τοῦ ψυχικοῦ βίου.—
Καλλιέργεια τῆς διανοίας καὶ τῆς βουλήσεως.—Συναίσθηματικὸς βίος.—Συν-
είδησις.—Αἱ ἔννοιαι τοῦ χρέους καὶ τῆς ἀρετῆς.—Ἐσωτερικὸς πολιτισμός.—
Φιλαλληλία, ἀνθρωπισμὸς καὶ ἐλευθερία.

Ἱστορία τῶν φιλοσοφικῶν θεωριῶν.—Οἱ προσωκρατικοί.—Οἱ σοφισταί.—
Ἡ ἐποχὴ τῆς ἀκμῆς.—Σωκράτης καὶ Πλάτων.—Ἀριστοτέλης.—Στωϊκοί.—
Ἐπικούρειοι.—Νεοπλατωνικοί.—Ἡ φιλοσοφία τῶν ἑλληνιστικῶν καὶ τῶν
ρωμαϊκῶν χρόνων.—Οἱ φιλόσοφοι-πατέρες τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὸν Μεσαί-
ωνα.—Ἡ σχολαστικὴ φιλοσοφία.—Ἡ Ἀναγέννησις.—Νέα περὶ κόσμου παρά-
στασις συνεπειὰ τῆς προόδου τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν.—Τὰ μεγάλα συστή-
ματα τοῦ 17ου αἰῶνος.—Descartes καὶ Καρτεσιανοί.—Ὁ πανθεῖσμὸς τοῦ
Σπινόζα.—Ἡ φυσιοκρατία τοῦ Hobbes.—Ἡ μεταφυσικὴ ἰδεοκρατία τοῦ
Leibnitz.—Οἱ χρόνοι τῆς Διαφωτίσεως (Ἀγγλία, Γαλλία, Γερμανία).—Ἡ

κριτική φιλοσοφία του Kant.—Γερμανοί ιδεοκράται και ρωμαντικοί.—Φίχτε.—
 "Έγγελοσ.—Περίοδος τής επικρατήσεως τών φυσικών επιστημῶν.—'Ο Auguste
 Comte και ὁ γαλλικός θετικισμός.—Σπένσερ.—Νίτσε.—'Αντίδρασις κατά
 του θετικισμοῦ.—'Ο εικοστός αἰών.

Αί Σχολαί.—'Ενιαρχικοί και δυαρχικοί.—'Υλισμός.—Πνευματοκρατία κλπ.

Δ'. ΚΥΚΛΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ

Α'. Εἰσαγωγή : 1) 'Αντικείμενον—μέθοδος.—2) 'Ιστορική ἐπισκόπησις
 μεθόδου ἐρεύνης. Σχολαί.—3) Σύγχρονοι κατευθύνσεις.—Σχέσις θεωρίας
 και ἐμπειρικῆς ἐρεύνης (κατά βάθος κοινωνιολογίας).

Β'. Κοινωνικαὶ ομάδες—Διακρίσεις : 1) Στοιχειώδεις ομάδες (ἄμεσος
 ἐπικοινωνία) : α) Οἰκογένεια, β) 'Ομάς παιγνιδίων, γ) 'Ομάς πρεσβυτέρων
 (μικραὶ Κοινότητες).—2) Δευτερογενεῖς ομάδες (ἔμμεσος ἐπικοινωνία) : α)
 Κοινωνικαὶ τάξεις, β) Πολιτικαὶ ομάδες, γ) Οἰκονομικαὶ ομάδες (ομάδες
 συμφέροντος—ομάδες ἀσκοῦσαι πίεσιν), δ) Γραφειοκρατία, ε) Θρησκευτικαὶ
 ομάδες, στ) 'Ο Στρατὸς ὡς κρατικὴ ομάδα, ζ) Τὸ "Έθνος, η) Τὸ Κράτος,
 θ) 'Η Κοινότης.

Ι. 'Η ἡγεσία τῆς ομάδος. ΙΙ. 'Ομαδικὴ στάσις. ΙΙΙ. 'Ομαδικὴ συμπε-
ριφορὰ : α) Συμπεριφορὰ ἀτόμων συνιστῶντων πλῆθος, β) Συμπεριφορὰ ἀτό-
μων συνιστῶντων μᾶζαν, γ) Συμπεριφορὰ ἀτόμων συνιστῶντων κοινόν.

Γ'. Κοινωνικὴ ψυχολογία : Στάσις—Στερεότυπον—Προκατάληψις. Κοι-

νωνικὴ προσωπικότης. Δυναμικὴ τῆς ομάδος : Κοινωνιομετρία.

Δ'. Εἰδικοὶ κλάδοι Κοινωνιολογίας.

Ε'. Κοινὴ Γνώμη : "Έννοια, παράγοντες και προϋποθέσεις σχηματι-

σμοῦ τῆς.

ΣΤ'. Κοινωνιολογία τοῦ Πολιτισμοῦ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

Α'. ΚΥΚΛΟΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΠΟΛΙΤΕΙΟΛΟΓΙΑ

I. Αἱ θεμελιώδεις ἔννοιαι.—Τὸ ἀντικείμενον τῆς γενικῆς πολιτειολογίας.—Γενικὴ πολιτειολογία καὶ νομικὴ ἐπιστήμη.—Γενικὴ πολιτειολογία καὶ φιλοσοφία τοῦ δικαίου.—Γενικὴ πολιτειολογία καὶ κοινωνιολογία.—Γενικὴ πολιτειολογία καὶ πολιτικὴ.—Γενικὴ καὶ εἰδικὴ πολιτειολογία.—Ἡ θέσις τῆς πολιτειολογίας ἐν τῷ συνόλῳ τῶν ἐπιστημῶν.—Ἡ μέθοδος τῆς γενικῆς πολιτειολογίας.—Ἡ χρησιμότης τῆς γενικῆς πολιτειολογίας.

II. Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι.—1. Προέλευσις, ἐξέλιξις καὶ θάνατος τοῦ κράτους.—Βασικαὶ γραμμαὶ μιᾶς κοινωνιολογίας τοῦ κράτους : α) Γενικὰ—Κοινωνιολογία καὶ Φιλοσοφία τῆς Ἱστορίας.—Ἡ ἔννοια τοῦ ἱστορικοῦ νόμου (Ἡ φιλοσοφία τοῦ Hegel—Ἡ φιλοσοφία τοῦ ἱστορικοῦ ὕλισμοῦ.—Ἡ φιλοσοφία τοῦ Spengler.—Ἡ ἱστορικοφιλοσοφικὴ θεωρία τοῦ Φυλετισμοῦ.—β) Στοιχεῖα κοινωνιολογίας τοῦ κράτους (Ἡ προέλευσις τοῦ κράτους : Πρωτότυπος, παράγωγος προέλευσις, αἱ θεωρίαι.—Ἡ ἐξέλιξις τοῦ κράτους : Ἡ κοινωνικοποίησις τοῦ κράτους—Ἡ ἀνακύκλωσις τῶν πολιτειακῶν μορφῶν—Τὸ σύγχρονον στάδιον ἐξελίξεως).—γ) Ὁ θάνατος τοῦ κράτους. 2.—Ἡ δικαιολόγησις τοῦ κράτους—(Αἱ ἀναρχικαὶ θεωρίαι—Αἱ προσθετικαὶ θεωρίαι περὶ δικαιολόγησεως τοῦ κράτους—Ἡ θετικὴ δικαιολόγησις τοῦ κράτους).

Ἡ ἔννοια τοῦ Κράτους.—Τὰ λοιπὰ στοιχεῖα τῆς ἐννοίας τοῦ κράτους.—Τὰ κοινωνιολογικὰ στοιχεῖα τῆς ἐννοίας τοῦ κράτους.—Τὰ πολιτικὰ στοιχεῖα τῆς ἐννοίας τοῦ κράτους.

Προβλήματα τῆς κυριαρχίας.

Ὅμοσπονδιακὰ καὶ συνομοσπονδιακὰ κράτη.

Ἡ ἔννοια τῆς συντακτικῆς καὶ ἀναθεωρητικῆς ἐξουσίας.

Ἡ ἔννοια τοῦ Δικαίου.—Ὅρισμός τοῦ δικαίου καὶ διάκρισις αὐτοῦ ἀπὸ συναφῶν φαινομένων.—Ἡ θετικὴ θεωρία τοῦ ἐθίμου.—«Νομικός» καὶ «νομοθετικός» ὅρισμός καὶ χαρακτηρισμός.—Ὁ «ἀποδέκτης» τοῦ «κανόνος δικαίου».—Δίκαιον καὶ δικαίωμα.—Αἱ σχολαὶ τοῦ δικαίου.—Ἡ διάρσεις τοῦ δικαίου.—Ἡ ἐρμηνεία τοῦ δικαίου.

Κράτος καὶ Δίκαιον.

Κράτος καὶ Διεθνὲς Δίκαιον.

Τὰ σύγχρονα προβλήματα τῆς θεωρίας τοῦ Κράτους.

Κριτικὴ ἀνάλυσις τῶν περὶ Κράτους συγχρόνων θεωριῶν.—Ἡ θεωρία τοῦ

Jellinek—τοῦ Kelsen—τοῦ Duguit—τοῦ Max Weber—τοῦ Σοσιαλισμοῦ—τοῦ Smend—τοῦ Carl Schmitt—τοῦ Oswald Spenser—τοῦ Laski—τοῦ Radbruch—τοῦ Stammler.

Αἱ Πολιτειακαὶ Πράξεις. (Σύνταγμα — Νόμος—Διάταγμα — Δικαστικὴ Ἀπόφασις).

Εἰδικαὶ Πολιτειακαὶ Πράξεις (Προϋπολογισμὸς—Ἐπικύρωσις Διεθνῶν Συνθηκῶν—Χάρις καὶ Ἀμνηστία).

Τὰ ἀτομικὰ δικαιώματα.

Ἐκκλησία καὶ Πολιτεία.

Κράτος καὶ Παιδεία.

Ὁ σκοπὸς τοῦ Κράτους (Γενικαὶ Γραμμαὶ τῆς Θεωρητικῆς καὶ Πρακτικῆς Πολιτικῆς).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου.—Οἱ ὄργανισμοὶ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως (δῆμοι καὶ κοινότητες).—Σύστασις καὶ κατάργησις αὐτῶν.—Ἐδαφικαὶ μεταβολαί.—Καθορισμὸς ὁρίων.—Δημόται.—Μητρώα.—Δημοτικά καὶ κοινοτικά ἀρχαί.—Ὅργανα βουλευόμενα καὶ ἐκτελεστικά.—Ἀνάδειξις αὐτῶν, ἀρμοδιότητες, κανόνες λειτουργίας τῶν συλλογικῶν ὀργάνων.—Ἐποπτεία τῆς πολιτείας ἐπὶ τῶν δήμων καὶ τῶν κοινοτήτων.—«Πειθαρχικά» καὶ ἄλλα διοικητικὰ μέτρα κατὰ τῶν δημοτικῶν καὶ τῶν κοινοτικῶν ἀρχῶν.—Μορφαὶ ἐποπτείας ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν βουλευομένων συλλογικῶν ὀργάνων (ἐποπτεία νομιμότητος καὶ οὐσιαστικῆς, προληπτικῆς καὶ κατασταλτικῆς).—Οἱ δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι.—Ἵπηρεσιακὴ κατάστασις, μονιμότης κλπ. (ἐρμηνεῖα τοῦ νέου κώδικος).—Περιουσία καὶ πόροι τῶν δήμων καὶ τῶν κοινοτήτων.—Προϋπολογισμὸς.—Προαιρετικά καὶ ὑποχρεωτικά δαπάναι.—Διαδικασία καταρτίσεως καὶ ψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐποπτεία τοῦ κράτους ἐπ' αὐτοῦ (ἀρμοδιότης τοῦ νομάρχου πρὸς αὐτεπάγγελτον ἐγγραφὴν κλπ.).—Ἀπολογισμὸς.—Ταμειακὴ ὑπηρεσία.—Ἔργα καὶ προμήθειαι δήμων καὶ κοινοτήτων.—Συμβάσεις παραχωρήσεως δημοτικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐκποιήσεως ἀκινήτων, μισθωτικά, δανειστικά.—Δουλεῖα δημοσίου δικαίου ἐπὶ δημοτικῶν ἀκινήτων.—Σύνδεσμοι δήμων καὶ κοινοτήτων.—Ἡ ἔννοια τῆς δευτεροβαθμίου τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ ἐφαρμογαὶ αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι.

Οἱ ὄργανισμοὶ τῆς καθ' ἑλὴν αὐτοδιοικήσεως.—Νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ἀσχοῦντα διοίκησιν, ἕτερα πλὴν τῶν τοπικῶν ὀργανισμῶν.—Νομικὴ προσωπικότης καὶ ἄσκησις δημοσίας ἐξουσίας.—Κριτήρια διακρίσεως αὐτῶν ἀπὸ παρεμφερῶν νομικῶν προσώπων ἰδιωτικοῦ δικαίου.—Τρόποι συστάσεως τῶν τοιούτων ὀργανισμῶν.—Διατὶ ἀνήκουσιν εἰς τὸν δημόσιον

διοικητικὸν ὄργανισμὸν.—Αἱ συνέπειαι τῆς τοιαύτης ιδιότητος αὐτῶν.—Πληθωρισμὸς αὐτῶν εἰς τὰ νεώτερα κράτη.—Μειονεκτήματα τῆς ὑπερβαλλούσης ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος.—Κατηγορίαι τῶν ὄργανισμῶν τῆς καθ' ὕλην αὐτοδιοικήσεως.—Κανόνες ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας αὐτῶν.—Διοικητικαὶ ἀρχαὶ καὶ ὑπάλληλοι αὐτῶν.—Ἐποπτεία τοῦ κράτους ἐπὶ τῶν ὄργανισμῶν (διοικητικῇ, οἰκονομικῇ κλπ.).

Νομικὴ ρύθμισις τῆς δράσεως τῆς Διοικήσεως ἐν γένει.—Ἐνιαία νομικὴ ρύθμισις τῆς δράσεως τῆς τε ἐν στενῇ ἐννοίᾳ κρατικῆς διοικήσεως καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.—Κανόνες νομιμότητος διέποντες τὴν λειτουργίαν πασῶν τῶν διοικητικῶν τούτων ὑπηρεσιῶν.—Ἡ δρᾶσις τῆς δημοσίας διοικήσεως ὑπὸ ἐποψίν ὕλης καὶ βαθμοῦ ἐπεμβάσεως.—Ἀντίρροποι ἐν τῇ διοικητικῇ ἐπιστήμῃ κατευθύνσεις.—Ἀτομιστικαὶ καὶ κοινωνιστικαὶ θεωρίαι.—Οἱ πέντε θεμελιώδεις κλάδοι τῆς διοικητικῆς ἐνεργείας.—Εὐρυνσις τοῦ κύκλου τῆς δημοσίας διοικητικῆς δράσεως εἰς τὰ σύγχρονα κράτη.—Διοικητικὴ δρᾶσις παράλληλος πρὸς τὴν ἰδιωτικὴν καὶ «προνομιακῇ» ἢ «μονοπωλιακῇ».—Διάφορος ἐκάστοτε τρόπος νομικῆς ρυθμίσεως : δεσμευμένη καὶ κατ' εὐχέρειαν διοικήσις.—Ἡ διακριτικὴ εὐχέρεια τῆς διοικήσεως.—Διάγνωσις αὐτῆς, ἔκτασις (πλαίσιον, ἀκραῖα ὄρια, φραγμοὶ) καὶ κανόνες νομίμου ἀσκήσεως αὐτῆς (νομικὰ ἐλαττώματα ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς διακριτικῆς εὐχερείας).—Ἡ αὐτεπάγγελτος ἐνέργεια τῆς διοικήσεως καὶ ὄρια αὐτῆς.—Ἐο διοικητικὸς καταναγκασμὸς.—Οἱ καθ' ἕκαστα κανόνες νομιμότητος ἐν τῇ διοικητικῇ δράσει.—Ἀρχὴ τῆς ἐλευθερίας τῆς διοικήσεως («τεκμήριον τῆς διακριτικῆς ἐξουσίας»).—Ἐπιφυλάξεις τοῦ νομικοῦ κανόνος.—Περιεχόμενον τοῦ κανόνος νομιμότητος (ὑποκειμενικὸν στοιχεῖον : ἀρμοδιότης τοῦ ὄργανου—στοιχεῖον διαδικασίας : τήρησις τῶν «οὐσιωδῶν τύπων»—νομιμότης τοῦ οὐσιαστικοῦ περιεχομένου τῆς ἐνεργείας).—Ἡ νομιμότης τῶν κατ' ἐξουσιοδότησιν νόμου ἐκδιδομένων ὑπὸ τῆς διοικήσεως νομικῶν κανόνων.—Αἱ «ἐφ' ἅπαξ» ἐξουσιοδοτήσεις.—Ἀποκλεισμὸς τῆς «ἀτομικῆς» ρυθμίσεως τῆς ὑπεξουσιοδοτήσεως, τῆς «κατ' ἀναλογίαν» ἐξουσιοδοτήσεως.—Ἀντικείμενα ἀπαιτοῦντα «εἰδικὰς» ἐξουσιοδοτήσεις.—Ἄλλοι κανόνες νομιμότητος (ἀνακλητὸν, ἀναδρομικότης κλπ.).—Οἱ κανόνες τῶν ἱεραρχικῶν ἐπεμβάσεων.—Ἀρμοδιότης ἱεραρχικῆς διαταγῆς καὶ ὑπηρεσιακῆ ὑποχρέωσις ὑπακοῆς.—Ὁρια ταύτης.—Ἱεραρχικὸς ἔλεγχος ἐπὶ τῶν νομικῶν πράξεων τῆς διοικήσεως.—Προληπτικὸς καὶ κατασταλτικὸς ἔλεγχος νομιμότητος καὶ οὐσιαστικῶς.—Ἐλεγχος αὐτεπάγγελτος καὶ ἐπὶ προσφυγῇ.—Ἡ ἱεραρχικὴ προσφυγὴ, ἄτυπος καὶ τυπικὴ (ἐνδικοφανής).

Κατηγορίαι πράξεων καὶ ἐνεργειῶν τῆς Διοικήσεως.—Ἰλικαί, τεχνικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ ἐνεργεῖαι.—Νομικαὶ πράξεις τῆς διοικήσεως.—Πράξεις μονομερεῖς καὶ διοικητικαὶ συμβάσεις.—«Εἰδικαί» ἢ «ἀτομικαί» ἢ «ἐν στενῇ ἐννοίᾳ» διοικητικαὶ πράξεις δικαιοπρακτικοῦ χαρακτήρος.—Ἐννοια καὶ κατη-

γορίαὶ αὐτῶν.—Πρόσθετοι ὀρισμοὶ εἰς τὰς διοικητικὰς πράξεις (αἰρέσεις, προθεσμιαί, ἔροι).—Διοικητικαὶ πράξεις ἀνυπόστατοι καὶ ἀπλῶς ἀνίσχυροι (ἄκυροι, ἀκυρώσιμοι κλπ.).—Κατηγορίαὶ διοικητικῶν συμβάσεων.—Σύνθετοι διοικητικαὶ ἐνέργειαι.—Κανονιστικαὶ πράξεις τῆς διοικήσεως μὴ περιέχουσαι νομικοὺς κανόνας (ἔσωτερικοὶ κανονισμοὶ δημοσίων ὑπηρεσιῶν κλπ.).

Αἱ ἔννομοι σχέσεις Δημοσίου Δικαίου.—Δημόσια ἐξ ὑποκειμένου δίκαια.—Πηγὴ τούτων ἢ αὐθυπαγωγὴ τῆς κρατικῆς ἐξουσίας εἰς νομικοὺς φραγμούς.—Δημόσια ὑποχρεώσεις τῶν ἰδιωτῶν.—Ἀντιστρόφως δικαιώματα τῆς δημοσίας διοικήσεως καὶ ὑποχρεώσεις ταύτης ἔναντι τῶν διοικουμένων.—Ἵποκείμενα ἐν γένει τῶν δημοσίων ἐννόμων σχέσεων.—Σύστασις, ἀλλοίωσις καὶ κατάλυσις αὐτῶν.—Περιεχόμενον αὐτῶν.—Αἱ δημοσίου δικαίου παροχαί.—Εἰδικώτερον ἢ δημοσίου δικαίου ἀποζημιώσεις.—Ἀστικὴ εὐθὺνὴ τοῦ κράτους καὶ τῶν ἀσκούντων διοίκησιν νομικῶν προσώπων διὰ ζημίας προξενηθείσας ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν.

Δίκαιον τῶν διοικητικῶν διαφορῶν.—Αἱ ἔννοιαὶ τῆς διοικητικῆς διαφορᾶς καὶ τῆς διοικητικῆς δικαιοδοσίας.—Τὸ κράτος («δικαίου») ὡς θεμέλιον τῆς ἐννοίας τῆς διοικητικῆς δικαιοσύνης.—Αἱ καθ' ἕκαστα κατηγορίαὶ τῶν διοικητικῶν διαφορῶν.—Συστήματα διοικητικῆς δικαιοσύνης.—Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τοῦ Δικαίου τῶν διοικητικῶν διαφορῶν ἐν Ἑλλάδι.—Οἱ δικασταὶ τῶν διοικητικῶν διαφορῶν κατὰ τὸ σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους.—Τὰ διοικητικὰ δικαστήρια.—Γενικοὶ χαρακτῆρες αὐτῶν.—Κανόνες ἀρμοδιότητος καὶ λειτουργίας.—Ἡ ἐνώπιον αὐτῶν τηρουμένη διαδικασία.—Αἱ διοικητικαὶ διαφοραὶ τῆς «οὐσίας» ἢ τῆς «πλήρους δικαιοδοσίας».—Ὁ θεσμὸς τῆς συγκρούσεως καθηκόντων.—Ὁ θεσμὸς τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως.—Ἐνδίκαια μέσα κατ' ἀποφάσεων διοικητικῶν δικαστηρίων.—Ἡ αἴτησις ἀναίρέσεως.—Αἱ ὑπαλληλικαὶ προσφυγαί.—Φορολογικὰ δικαστήρια καὶ εἰδικὰ διοικητικὰ δικαστήρια.

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ

Γενικὴ Θεωρία τοῦ Δημοσίου Διεθνούς Δικαίου.

Διεθνῆς Κοινότης καὶ διεθνῆς δικαιοταξία.—Κοινωνικοὶ λόγοι ἐπιβάλλοντες τὴν διαμόρφωσιν Διεθνούς Κοινότητος καὶ τὴν ἔννομον ρύθμισιν τῶν διεθνῶν σχέσεων.—Τὸ ἀνέφικτον τῆς οικονομικῆς αὐταρκειᾶς τῶν κρατῶν.—Αἱ οἰκονομικαὶ διαπολιτειακαὶ ἀνταλλαγαὶ καὶ ἡ ἀνάγκη ὑπαγωγῆς αὐτῶν εἰς ρυθμιστικοὺς κανόνας δικαίου.—Ἡ ἀσφάλεια τῶν κρατῶν καὶ ἡ ἀνάγκη διεθνούς θεμελιώσεως αὐτῆς.—Ἡ ἔννοια τῆς συλλογικῆς ἀσφαλείας.—Ἡ περὶ δικαίου συνειδήσις τῶν λαῶν.—Ἡ διεθνῆς δικαιοταξία καὶ αἱ ποικίλαι αὐτῆς μορφαί : ἡ διπλωματικὴ πολύκεντρος ὀργάνωσις περιφερειακαὶ καὶ οἰκουμενικαὶ ὀργάνωσις.

Ἡ νομικὴ ὑπόστασις τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου.—Ἡ νομοθετικὴ λειτουργία εἰς τὰ διεθνή πλαίσια.—Ἡ δικαστικὴ λειτουργία εἰς τὰ διεθνή πλαίσια.—Ἡ ἐκτελεστικὴ λειτουργία εἰς τὰ διεθνή πλαίσια.—Αἱ κυρώσεις ἐν τῷ διεθνεῖ δικαίῳ.—Δίκαιον καὶ καταναγκασμός.—Ἀναγνώρισις τῆς νομικῆς ὑποστάσεως τοῦ διεθνoῦς δικαίου ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας.

Ἡ ἱστορικὴ ἐξέλιξις τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου.—Ἡ ἑλληνικὴ παράδοσις.—Οἱ ρωμαῖκοὶ χρόνοι.—Ἡ ἐπίδρασις τοῦ Χριστιανισμοῦ.—Βυζάντιον.—Ἐπισημὸς κόσμος κατὰ τὸν Μεσαίωνα.—Νεώτεροι χρόνοι : ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1453) μέχρι τῆς εἰρήνης τῆς Βεστροφιάς (1648).—Ἀπὸ τῆς εἰρήνης τῆς Βεστροφιάς μέχρι τοῦ Συνεδρίου τῆς Βιέννης (1815) : ἡ πύκνωσις τῶν διεθνῶν σχέσεων ἢ ἀμερικανικὴ ἀνεξαρτησία ἢ Γαλλικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1789 καὶ ἡ διαμόρφωσις τοῦ «ἐθνικοῦ κράτους».—Ἀπὸ τοῦ 1815 μέχρι τοῦ 1914.—Τὸ Εὐρωπαϊκὸν Διευθυντήριον (Ἡ Πενταρχία καὶ τὸ Concert Européen).—Τὰ κινήματα πρὸς ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν ἢ ἐθνικὴν ἐνοποίησην (ἢ ἀρχὴ τῶν ἐθνοτήτων).—Ἡ ἀποικιακὴ ἐπέκτασις τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν.—Ἡ διεύρυνσις τῶν γεωγραφικῶν ὁρίων τῆς Διεθνoῦς Κοινότητος.—Ἐπισημὸς ἀμερικανισμός.—Αἱ Συνδιασκέψεις τῆς Χάγης τῶν ἐτῶν 1899 καὶ 1907.—Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν καὶ ἡ μεσοπολεμικὴ περίοδος (1920—1939).—Νομικὴ φύσις, σύνθεσις καὶ ὄργανα τῆς Κ.τ.Ε.—Ἡ Κ.τ.Ε. ὡς ὄργανον ἐπιλύσεως τῶν διεθνῶν διαφορῶν.—Αἱ ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς προβλεπόμεναι κυρώσεις.—Λόγοι ἀποτυχίας τῆς Κ.τ.Ε.—Τὸ θετικὸν αὐτῆς ἔργον.—Αἱ συμμαχικαὶ διακηρύξεις (1941—1945) καὶ ὁ Ὄργανισμός τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.—Γένεσις, σύνθεσις καὶ ὄργανα τοῦ Ο.Η.Ε.—Σκοποὶ καὶ ἀρχαὶ τοῦ Ο.Η.Ε.—Ἡ τεχνικὴ ὑπεροχὴ τοῦ Ο.Η.Ε. ἐναντι τῆς Κ.τ.Ε.—Μεταπολεμικὴ περίοδος.—Ἡ βραδύτης περὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης ὀφειλομένη εἰς τὸν ἀνταγωνισμὸν τῶν δύο μεζόνων Δυνάμεων.—Διαμόρφωσις νέων ἀνεξαρτήτων κρατῶν καὶ τάσις πρὸς περαιτέρω ἀνεξαρτοποίησιν ὑπεξουσιῶν πολιτειῶν.—Ἡ σύγχρονος τάσις τῶν κρατῶν πρὸς ὀμοσπονδίωσιν.

Αἴτια τῆς βραδείας ἐξελίξεως τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου.—Ἀνασχετικοὶ παράγοντες παρεμποδίζοντες τὴν διαμόρφωσιν ἀρτίως συγκεκροτημένου διεθνoῦς δικαίου.

Δημόσιον Διεθνὲς καὶ Ἐσωτερικὸν Δίκαιον.—Αἱ μεταξὺ τῶν δύο τούτων κλάδων τοῦ δικαίου ὑφιστάμεναι διαφοραί.—Σχέσεις διεθνoῦς καὶ ἐσωτερικοῦ δικαίου.—Τὸ πρόβλημα ἐν τῇ θεωρίᾳ : ἡ δυαδικὴ θεωρία ἢ ἡ μονιστικὴ θεωρία.—Τὸ πρόβλημα ἐν τῇ πράξει : ἡ διεθνὴς νομολογία καὶ συναφεῖς συνταγματικαὶ διατάξεις.—Τὸ ἑλληνικὸν ἐν προκειμένῳ δίκαιον.—Ἐλεγχος τῆς ἑλληνικῆς νομολογίας.

Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον καὶ Ἰδιωτικὸν Διεθνὲς Δίκαιον.

Διεθνὲς δίκαιον καὶ Ἐπιστήμη τῶν διεθνῶν σχέσεων.

Βιβλιογραφία τοῦ Δημόσιου Διεθνoῦς Δικαίου.

Αί πηγαι του Διεθνουσ Δικαιου.

Αί Συνθηκαι.—Ορισμοσ.—Χαρακτηριστικα.—Εΐδη συνθηκων.—Συνθηκαι πολυμερεισ και συνθηκαι διμερεισ.—Συνθηκαι συμβολαια και συνθηκαι νομοι.—Προϋποθεσεισ εγκυροτητασ τησ συνθηκαισ.—Η ιδιοτητα τησ κυριαρχου κρατουσ.—Η υπαρξεισ κυβερνησειωσ de jure η de facto.—Το αρειον τησ βουλησειωσ των συμβαλλομενων (πλάνη, βια και απειλη).—Το θεμιτον και το δυνατον του αντικειμενου τησ συνθηκαισ.—Η συμμορφωσισ των κρατων προς τουσ περι συνάψειωσ συνθηκων συνταγματικουσ αυτων κανονασ.—Η διαδικασια συνομολογησειωσ των συνθηκων.—Γενικοι κανονεσ συνομολογησειωσ των συνθηκων : διαπραγματσεισ, υπογραφη, επικυρωσισ, ανταλλαγη η καταθεισ των επικυρωσειωσ, κύρωσισ και δημοσιεισισ των συνθηκων, πρωτοκόλλησισ αυτων (κατάργησισ του συστήματοσ τησ μυστικησ διπλωματιασ).—Ειδικοι κανονεσ και διαδικασιαι επί πολυμερων συνθηκων : προσχώρησισ, επιφυλαξεισ.—Παρεικλισεισ από τησ συνήθουσ διαδικασιασ συνάψειωσ συνθηκων : σύμφωνα απλοποιημένησ μορφησ, σύμφωνα κυριων.—Αί Διεθεισ Συμβάσεισ Έργασιασ ιδιοτυποσ κατηγορια διεθνων συνθηκων.—Η υποχρεωτικη ισχυσ των συνθηκων.—Θεωρητικη θεμελιωσισ του υποχρεωτικου χαρακτηρησ των συνθηκων.—Η θεωρια του αυτοπεριορισμου και τησ Vereinbarung.—Η αρχη pacta sunt servanda.—Ο κανων τησ υποχρεωτικησ ισχυοσ των συνθηκων και το πραγματικον γεγονοσ των συχων αυτου παραβιάσειωσ.—Συνθηκαι υπό αρεισισ και συνθηκαι αντίθετοι προς άγραφουσ η συμβατικουσ κανονασ δικαιου.—Η εφαρμογη των συνθηκων.—Η ισχυσ των συνθηκων κατ' εκτασιν.—Αί συνθηκαι ώσ προς τα συμβαλλόμενα κράτη.—Αί συνθηκαι και η εκτελεστικη έξουσια.—Αί συνθηκαι και η νομοθετικη έξουσια.—Αί συνθηκαι και η δικαστικη έξουσια.—Αί συνθηκαι ώσ προς τα άτομα.—Αί συνθηκαι εναντι των τρίτων κρατων.—Συνθηκαι ενοουσαι τρίτα κράτη : Pacta in favorem tertii.—Η ρήτρα του μάλλον ενοουμένου κρατουσ.—Συνθηκαι υποχρεουσαι τρίτα κράτη : Pacta in obligandum tertii.—Ο Όργανισμοσ των Ένωμένων Έθνων και τα «έκσπονδα κράτη».—Χρονικα όρια τησ ισχυοσ των συνθηκων.—Η αρχη τησ μη αναδρομικότητοσ των συνθηκων.—Η έρμηνεια των συνθηκων.—Άρμοδιότησ έρμηνειασ των συνθηκων.—Μέθοδοσ έρμηνειασ των συνθηκων.—Λύσισ των συνθηκων.—Διαλυτικη προθεσμία.—Διαλυτικη αρεισισ.—Εκτέλεσισ των συνθηκων.—Αδυναμία εκτελέσειωσ και άνωτέρα βια.—Καταγγελια.—Αναθεώρησισ.—Ευχέρεια καταγγελιασ συνθηκαισ συμβολαιου, συνεπεια παραβιάσειωσ αυτησ υπό του αντισυμβαλλομένου.—Παράιτησισ κρατουσ από των πλεονεκτημάτων συνθηκαισ.—Η αλλαγη κυριαρχιασ επί έδαφικων περιοχων.—Η επίδρασισ του πολέμου επί του κύρουσ των συνθηκων.—Η άπρόβλεπτοσ και ριζικη μεταβολη των πραγματικων περιστατικων ώσ λόγοσ λύσειωσ των συνθηκων : ό κανων rebus sic stantibus.—Αί κυβερνητικαι η συνταγματικαι μεταβολαι.

Αί μονομερείς δικαιοπραξίαι.

Τὰ διπλωματικά έγγραφα.

Οί διεθνείς έθιμικοί κανόνες.—Συστατικά στοιχεία του έθνιμου.—Τρόποι διαπιστώσεως έθιμικού κανόνος.—Φύσις του έθιμικού δικαίου. Γνωρίσματα, ιδιότητες και σημασία του διεθνούς έθιμικού δικαίου.—Περιεχόμενον και κωδικοποιήσεις του διεθνούς έθιμικού δικαίου.

Αί γενικαί αρχαί του Δικαίου ως πηγή του Διεθνούς Δικαίου.—Λόγοι ύπαρξεως τρίτης αυτοτελοϋς πηγής του διεθνούς δικαίου.—Φύσις των γενικών αρχών του δικαίου ως τρίτης πηγής του διεθνούς δικαίου.—Περιπτώσεις γενικών αρχών του δικαίου εφαρμοζομένων εις τας διεθνείς σχέσεις.—Γενικαί αρχαί οϋσιαστικού δικαίου.—Γενικαί αρχαί δικονομικού δικαίου.

Οί δευτερεύοντες ρυθμιστικοί παράγοντες των διεθνών σχέσεων.—Κανόνες ρυθμιστικοί έξατομικευομένων περιπτώσεων.—Αί δικαστικά απόφασεις.—Αί απόφασεις των διεθνών Όργανισμών.—Η επίεικεια.—Τò έσωτερικόν δίκαιον.—Η έπιστήμη ως ήσσαν παράγων διαπλάσεως των διεθνών κανόνων και ως μέσον άποσαφήνσεως αυτών.

Τὰ ύποκείμενα του Διεθνούς Δικαίου.

Τὰ κράτη.—Η ανεξαρτησία του κράτους.—Ιστορική διαμόρφωσις τής έννοιας τής ανεξαρτησίας.—Η έννοια τής ανεξαρτησίας και ή έπιστήμη.—Αί περι άπολύτου κυριαρχίας του κράτους δοξασίαι.—Αί περι «σχετικής» ή «περιορισμένης» κυριαρχίας διδασκαλίαι.—Η κυριαρχία και ή έλληνική έπιστήμη του διεθνούς δικαίου.—Συμπεράσματα.—Αί κατευθύνσεις τής έξωτερικής πολιτικής των κρατών και ή έννοια τής κυριαρχίας.—Περιεχόμενον τής έννοιας τής ανεξαρτησίας.—Τò άντικείμενον των άρμοδιοτήτων του κράτους ως ανεξαρτήτου πολιτειακής οντότητος.—Έδαφική άρμοδιότης του κράτους.—Προσωπική άρμοδιότης του κράτους.—Άρμοδιότης του κράτους λόγω άσκήσεως δημοσίας ύπηρεσίας.—Φύσις των άρμοδιοτήτων του κράτους ως ανεξαρτήτου νομικού προσώπου του διεθνούς δικαίου : άποκλειστικότης, αυτονομία, πληρότης.—Περιορισμός τής ανεξαρτησίας του κράτους λόγω προσχωρήσεως αυτου εις Συμμαχίαν ή εις Ένωσιν όμοσπονδιακού χαρακτήρος.—Περιορισμός τής ανεξαρτησίας του κράτους λόγω ύπαγωγής αυτου εις τούς κανόνες του διεθνούς δικαίου.—Τò αναπαλλοτρίωτον τής ανεξαρτησίας του κράτους.

Συνέπειαι τής ανεξαρτησίας του Κράτους.—Όρια των άρμοδιοτήτων αυτου.—Η ισότης των πολιτειών.—Ισότης νομική και ισότης λειτουργική.—Η αρχή τής μη επέμβάσεως.—Περιπτώσεις καθ' ός ή επέμβασις είναι θεμιτή.—Ο Διεθνής Οίκονομικός Έλεγχος (Δ.Ο.Ε.) εν Έλλάδι. Τò δόγμα του Μονρόου.—Έξέλιξις του δόγματος του Μονρόου κατά τούς μετέ-

πειτα χρόνους.—Τὸ δόγμα Ντράγκο.—'Απαγόρευσις χρησιμοποίησεως βίας πρὸς εἰσπραξιν χρηματικῶν ὀφειλῶν.—Τὸ δόγμα Πόρτερ.—'Η ἑτεροδικία τῶν κρατῶν.—Πρακτικὴ σημασία τοῦ θεσμοῦ.—'Ιστορικὴ θεμελίωσις.—'Εκτασις τοῦ προνομίου τῆς ἑτεροδικίας.—Πράξεις ἐξουσίας καὶ πράξεις διαχειρίσεως.—Τὸ παρ' ἡμῖν κρατοῦν σύστημα.—'Εκτελέσεις τῶν κατ' ἄλλοδαποῦ κράτους ἐκδιδομένων ἀποφάσεων.

Κράτη τελοῦντι ὑπὸ εἰδικῶν διεθνῆς καθεστῶς.—'Η διηνεκῆς οὐδετερότης.—Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τῶν διηνεκῶς οὐδετέρων κρατῶν.—Βέλγιον, Λουξεμβούργον, Ἑλβετία, Αὐστρία.—'Η οὐδετεροποίησις.—Οὐδετεροποιημένα ἢ ἀπεστρατικοποιημένα ἐδάφη ἐν Ἑλλάδι.

Κράτη ὑπεξούσια.—'Η ὑποτέλεια ἐν στενῇ ἐννοίᾳ.—Τὰ προτεκτοράτα.—'Η de facto ὑπεξουσιότης.—'Ο θεσμὸς τῆς ἐγγυήσεως ἐν τῷ διεθνῇ δικαίῳ.—Νομικὴ φύσις, μορφαί, ἀντικείμενον καὶ συνέπειαι τῆς ἐγγυήσεως.—'Ανισοι συμμαχικοὶ δεμοί.—Σφαῖρα ἐπιρροῆς.

'Η διεθνῆς θέσις τῆς Κύπρου.

'Η διεθνῆς θέσις τῆς Ἑλλάδος.—'Η διεθνῆς θέσις τῆς Ἑλλάδος ὡς καθωρίσθη ὑπὸ τῶν διεθνῶν δικαιοπραξιῶν τῶν ἐτῶν 1827-1830.—'Η διεθνῆς θέσις τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν σύγχρονον ἐποχὴν.

Τὰ ἄτομα ὡς ὑποκείμενα τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου.—Δικαιώματα χορηγούμενα εἰς τὸ ἄτομον ὑπὸ τοῦ συμβατικοῦ διεθνοῦς δικαίου.—Δικαιώματα χορηγούμενα εἰς τὸ ἄτομον ὑπὸ τοῦ ἔθιμικοῦ διεθνοῦς δικαίου.—Οἱ ἄλλοδαποί.—Οἱ ἀπόλιδες.—Οἱ πρόσφυγες.—'Η Οἰκουμενικὴ Διακήρυξις τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἄνθρώπου.—'Η Σύμβασις τῆς Ρώμης τῆς 4-11-1950.

Δικαιώματα χορηγούμενα ὑπὸ τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου εἰς ομάδας ἀτόμων.—'Αναγνώρισις δικαιωμάτων ἐμπολέμου εἰς τοὺς ἐπαναστάτας.—Αἱ μειονότητες.—'Η ἀρχὴ τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν.

'Η διεθνῆς εὐθύνη τοῦ Κράτους καὶ τῶν ἀτόμων.

Νομικὴ φύσις, γενικὰ χαρακτηριστικὰ καὶ θεωρητικὴ θεμελίωσις τῆς διεθνοῦς εὐθύνης τῶν Κρατῶν.

Λειτουργία τῆς διεθνοῦς εὐθύνης τῶν κρατῶν (θεωρία τῆς διπλωματικῆς προστασίας).—Προϋποθέσεις ἀσκήσεως τῆς διπλωματικῆς προστασίας.—Συνέπειαι ἀσκήσεως τῆς διπλωματικῆς προστασίας.—'Εφαρμογαὶ τῆς διεθνοῦς εὐθύνης.—'Αποτελέσματα τῆς διεθνοῦς εὐθύνης.—Λόγοι ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς διεθνοῦς εὐθύνης.

'Η διεθνῆς εὐθύνη τῶν ἀτόμων.—Τὸ διεθνῆς ποινικὸν δίκαιον : ἐγκλήματα κατὰ τῆς εἰρήνης.—'Εγκλήματα πολέμου.—Τὸ ἐγκλημα τῆς γενοκτονίας.

Κρατικά ὄργανα τῶν διεθνῶν σχέσεων καὶ διεθνεῖς λειτουργοί.

Κεντρικά ὄργανα.—'Αρχηγὸς τοῦ κράτους.—'Υπουργὸς τῶν 'Εξωτερικῶν.

'Εξωτερικά κρατικά ὄργανα.

Διπλωματικοὶ πράκτορες.—Γενικά.—Νομικαὶ προϋποθέσεις τῆς ἀναλήψεως καθηκόντων τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων.—Λῆξις τῆς διπλωματικῆς ἀποστολῆς.—Καθήκοντα τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων.—'Υποχρεώσεις τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων.—'Ασυλῖαι τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων.—Θεωρητικὴ θεμελίωσις τῶν διπλωματικῶν ἀσυλιῶν.

Πρόξενοι.—'Οργάνωσις τοῦ προξενικοῦ θεσμοῦ.—Διαδικασία τῶν προξένων.

Οἱ διεθνεῖς λειτουργοί.—'Αρμοδιότητες.—Προνόμια.—Δικαστικὴ προστασία.—'Ενδικο μῆσα.

Πεδία εἰδικῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου.

Ποταμία περιοχὴ.—Διεθνεῖς ποταμοί.—Νομικὸν καθεστῶς.

Διεθνεῖς διώρυγες.

Θαλασσία περιοχὴ.

'Ανοικτὴ θάλασσα.—Νομικὸν καθεστῶς.—Νομικὴ θέσις τῶν πλοίων εἰς τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν.—Δικαιοδοσία τοῦ κράτους τῆς σημαίας τοῦ πλοίου.—Διεθνὴς διακανονισμὸς τῆς ἀσφαλείας τῆς θαλάσσης.—'Εξαιρετικὰ δικαιώματα ἐπεμβάσεως εἰς τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν.

'Εσωτερικὰ ὕδατα.—Νομικὴ θέσις τῶν εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ὕδατα εἰσερχομένων ἢ εὕρισκομένων ἀλλοδαπῶν πλοίων.

Αἰγιαλίτις ζώνη.—Νομικὴ φύσις.—'Εκτασις.—'Ασκησις καὶ περιορισμοὶ τῆς κυριαρχικῆς ἐξουσίας τοῦ παρακτίου κράτους.

Συνορεύουσα ζώνη.—'Ηπειρωτικὴ ὑφαλοκρηπίς.—Νομικὸν καθεστῶς τῶν κόλπων καὶ ὀρμῶν.

Τὸ καθεστῶς τῶν στενῶν καὶ πορθμῶν.

'Ο ἐναέριος χῶρος.

Τὸ δίκαιον τοῦ διαστήματος.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Μεθοδολογικά προβλήματα.—Εἰδικὸς χαρακτῆρ τῆς 'Επιστήμης τῶν Διεθνῶν Σχέσεων.—'Ιδιομορφία αὐτῆς ἔναντι τοῦ διεθνοῦς δικαίου, ἔναντι τῆς διπλωματικῆς ἱστορίας, ἔναντι τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς.—Οἱ παράγοντες τοῦ

διεθνoῦς βίου.—Ἡ πολιτεία ἐν τῷ διεθνεῖ βίῳ.—Προβολή και ἔξαρσις τῆς κρατικῆς κυριαρχίας.—Διεθνῆς σημασία τοῦ ἐσωτερικοῦ πολιτεύματος και ἐπιπτώσεις τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς.—Ἐθνικὸν συναίσθημα και ἔθνικισμός.—Ἡ ἐπίδρασις τῆς δημοσίας γνώμης ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς.—Τὰ ἀσκήσαντα ἢ ἀσκοῦντα ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς διεθνoῦς πολιτικῆς πολιτικά πρόσωπα.—Ἡ τεχνική τῶν διεθνῶν σχέσεων.—Αἱ διπλωματικά μέθοδοι.—Αἱ νομικά μέθοδοι (συμβατικά και δικαστικά).—Αἱ θεσμικά και μέθοδοι (διὰ τῶν διεθνῶν Ὁργανισμῶν).—Ἡ διαμόρφωσις τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῶν κρατῶν.—Ἡ δημοσία γνώμη.—Πολιτικοὶ και ἰδεολογικοὶ παράγοντες.—Οἰκονομικοὶ παράγοντες.—Δημογραφικοὶ παράγοντες.—Ἱστορικοὶ παράγοντες.—Στρατηγικά και τεχνικά μέσα χρησιμοποιούμενα ὑπὸ τῶν κρατῶν κατὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς ἐξωτερικῆς τῶν πολιτικῆς.—Ἡ πολιτικὴ τῶν συμμαχιῶν.—Ἡ πολιτικὴ τῆς διπλωματικῆς ἀπομονώσεως τρίτου κράτους.—Ἡ ψυχολογικὸς πόλεμος.—Ἡ οἰκονομικὸς πόλεμος.—Ἡ πόλεμος ἐν στενῇ ἐννοίᾳ.—Ἡ πολιτικὴ ἰσχὺς τῶν Μεγάλων Δυνάμεων.—Φύσις τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ.—Ἡ ἡγεμονικὴ συμμαχία.—Ἡ νομιζομένη ὁμοσπονδιακὴ συμμαχία.—Αἱ σφαῖραι ἐπιρροῆς.—Ἡ ζωτικὸς χῶρος.—Ἡ ἀποικιακὴ ἐπέκτασις.—Ἡ πολιτικὴ ἀντιστάσεως τῶν μικρῶν κρατῶν.—Ἡ οὐδετερότης.—Ἡ διηνεκῆς οὐδετερότης.—Ἡ ἀποδοχὴ («ἐγγυήσεως»).—Ἡ ἀποδοχὴ «κηδεμονίας» (ἄνισος συμμαχία).—Ἡ πολιτικὴ τῶν συμμαχιῶν ἐπὶ ἴσοις ὅροις (ὁμοσπονδιακὴ ἔνωσις γησίου τύπου).—Ἡ πολιτικὴ τῆς ἐντάξεως εἰς διεθνῆ Ὁργανισμὸν ἐπιδιώκοντα τὴν συλλογικὴν ἀσφάλειαν.—Παλαιαὶ και νέαι μέθοδοι διασφάλισεως τῆς εἰρήνης.—Ἡ ἐπιβολὴ ἰσχύος.—Τὸ δόγμα τοῦ ἰσοζυγίου τῶν δυνάμεων.—Ἡ «διπλόωσις».—Ἡ διὰ τῶν διεθνῶν Ὁργανισμῶν ἐπίλυσις ἢ διευθέτησις τῶν διεθνῶν διαφορῶν.

ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Αἱ πνευματικά και πολιτικά ἐπιδράσεις ἐπὶ τοῦ συγχρόνου Ποινικοῦ Δικαίου. Ἡ θεωρία τοῦ ποινικοῦ ἀδικήματος και τῆς ποινῆς.

Πνευματικοὶ και πολιτικοὶ ὀρίζοντες τοῦ συγχρόνου Ποινικοῦ Δικαίου.—Πνευματικά ρεύματα και ποινικὴ ἐπιστήμη.—Τὸ πολιτικὸν και κοινωνικὸν «πρόβλημα» τῆς ποινικῆς ἐπιστήμης και ἡ ἔκτασις του.—Ἡ «κρίσις» τῆς ἐποχῆς μας εἰς τὴν ποινικὴν ἐπιστήμην.—Ἡ «φιλελευθερισμός» εἰς τὴν ποινικὴν ἐπιστήμην.—Ἡ «κοινωνισμός» εἰς τὴν ποινικὴν ἐπιστήμην.—Κριτικὴ φιλοσοφία και ποινικὴ ἐπιστήμη.—Τὸ σύγχρονον «ἀντιορθολογικόν» κίνημα και ἡ ποινικὴ ἐπιστήμη.—Πολιτικὴ κοσμοθεωρία και ποινικὸν δίκαιον.

Ἡ ἐπιστήμη τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου.—Ἡ μεθοδολογικὴ διάρθρωσις τῆς καθόλου ποινικῆς ἐπιστήμης και τὰ κριτήρια αὐτῆς.—Τὰ ἀντικείμενα τῆς

ἐπιστήμης τοῦ ποινικοῦ δικαίου.—Αἱ βασικαὶ ἔννοιαὶ τῆς ἐπιστήμης τοῦ ποινικοῦ δικαίου.

Ἐπισκόπησις τοῦ συγχρόνου Ποινικοῦ Δικαίου.—Ἡ ἱστορία τῆς νεοελληνικῆς ποινικῆς νομοθεσίας.—Αἱ «σχολαὶ» τοῦ ποινικοῦ δικαίου.—Ἡ «ἀντεργληματικὴ πολιτικὴ» καὶ τὸ ποινικὸν δίκαιον.

Ἡ θεωρία τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ποινῆς.—Τὸ ἐγκλημα ὡς ἔννοια τοῦ ποινικοῦ νόμου.—Τὸ ἐγκλημα ὡς πράξις ὀρισμένου δράστου.—Τὸ ἐγκλημα ὡς ἄδικος πράξις (τυπικὴ καὶ οὐσιαστικὴ).—Τὸ ἐγκλημα ὡς ἄδικος πράξις, ἀσυγγνώστως τελεσθεῖσα.

Ἐμφανίσεις τοῦ ἐγκλήματος.—Τὸ ἐγκλημα ὡς μὴ περατωθεῖσα πράξις (ἀπόπειρα).—Τὸ ἐγκλημα ὡς πράξις πλειόνων δραστῶν (συμμετοχὴ).—Τὸ ἐγκλημα ὡς πραγματικὴ ἢ νομικὴ ἐνότης (συρροή).

Ἡ ποινὴ ὡς ἔννομος συνέπεια τοῦ ἐγκλήματος.—Ἡ νομικὴ φύσις τῆς ποινῆς.—Λόγοι αἴροντες ἢ μετριάζοντες τὴν ποινήν.—Τὰ εἶδη τῶν ποινῶν καὶ ἡ ἱστορία των.—Κριτικὴ τοῦ «συστήματος» τῶν ποινῶν τοῦ νόμου.—Ἡ φιλοσοφία τῆς ποινῆς.

Τὰ ἀσφαλιστικὰ μέσα.—Ἡ νομικὴ φύσις τῶν ἀσφαλιστικῶν μέσων.—Ἡ ἱστορία τῶν ἀσφαλιστικῶν μέσων.—Ὁ νέος Ποινικὸς Κώδιξ καὶ τὰ ἀσφαλιστικὰ μέσα.

Εἰδικὸν μέρος τοῦ Ποινικοῦ νόμου.

Ἐρμηνεῖα θεμάτων ἐκ τοῦ εἰδικοῦ μέρους τοῦ Ποινικοῦ νόμου.—Ἐγκλήματα κατὰ τῆς ζωῆς καὶ τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητος.—Ἐγκλήματα ἐσχάτης προδοσίας.—Ἐγκλήματα περὶ τὴν ὑπηρεσίαν.

Ἀσκήσεις ἐπὶ πρακτικῶν θεμάτων.

Στοιχεῖα Ποινικῆς Δικονομίας.

Ἡ γενικὴ διάπλασις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.—Ἐννοια καὶ περιεχόμενον τῆς ποινικῆς δικονομίας.—Μορφή καὶ ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς ποινικῆς δικονομίας.—Αἱ ἀρχαὶ τῆς ποινικῆς δικονομίας.—Αἱ πηγαὶ τῆς ἑλληνικῆς ποινικῆς δικονομίας.—Προβλήματα ἐφαρμογῆς καὶ ἐρμηνείας τῶν κανόνων τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἡ ποινικὴ δίκη.—Ἡ ποινικὴ δίκη ὡς ἔννομος σχέσις.—Τὰ στάδια τῆς διαδικασίας.—Τὰ δικαστήρια.—Ἀρμοδιότης καὶ δικαιοδοσία.—Οἱ παράγοντες τῆς ποινικῆς δίκης.—Τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα.

Αἱ ἀποφάσεις.—Ἡ ἔφεσις.—Ἡ ἀναίρεσις.—Ἡ ἀναψηλάφησις.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι.—Ἐμπορικαὶ Πράξεις.—Περὶ ἐμπορῶν.—Ἐμπορικὴ ἰδιοκτησία καὶ ἡ προστασία τῆς.—Περὶ ἐμπορικῶν καὶ λογιστικῶν βιβλίων.—Γενικῶς ἔπωνυμία, ἔμβλημα καὶ πελατεία.—Περὶ ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ.—Περὶ ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν σημάτων.—Διπλώματα εὐρεσιτεχνίας.—Ἐταιρεῖαι.—Προσωπικαὶ ἔταιρεῖαι.—Ἀπρόσωποι Ἐταιρεῖαι.—Ἐταιρεία Περιωρισμένης Εὐθύνης.

Β'. ΚΥΚΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

1. Ἔννοια, περιεχόμενον καὶ σκοποὶ τῆς Δημοσίας Οἰκονομικῆς.
2. Σχέσις τῆς πρὸς τὴν Κοινωνικὴν καὶ Ἰδιωτικὴν Οἰκονομικὴν.
3. Χαρακτῆρες τῆς δημοσιονομικῆς δράσεως.
4. Περὶ Προϋπολογισμοῦ. Τεχνικὴ καταρτισμοῦ Προϋπολογισμῶν.
5. Δημοσiai Δαπάναι (φύσις καὶ κατηγορίαι αὐτῶν, λόγοι προκαλοῦντες τὰς δημοσίας δαπάνας. Τάσις αὐξήσεώς των. Πολιτικὴ τῶν δημοσίων ἐξόδων).
6. Περὶ δημοσίων ἐσόδων (Διάκρισις τούτων).
7. Περὶ φόρων γενικῶς (Στοιχεῖα τῶν φόρων, κατηγορίαι, φοροδοτικὴ ἱκανότης, περὶ προοδευτικῆς φορολογίας, ἐπιδράσεως τῶν φόρων, ἐπιπτώσεως φορολογικοῦ συστήματος, βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων, φορολογικῆς δικαιοσύνης).
8. Περὶ ἀμέσων φόρων (φόροι γαιῶν, οἰκοδομῶν, κινητοῦ πλοῦτου καὶ ἐκ τῆς ἐργασίας, περὶ συνθέτου φορολογίας, περὶ φορολογίας ἐπὶ τῆς περιουσίας).
9. Περὶ ἐμμέσων φόρων (φόρος καταναλώσεως καὶ τελωνειακοὶ δασμοί, περὶ μονοπωλίων, φόροι κληρονομίας, δωρεῶν κλπ.).
10. Περὶ τελῶν καὶ εἰσφορῶν εἰδικῆς ὠφελείας.
11. Περὶ δημοσίων ἐπιχειρήσεων (πώλησις κρατικῶν ἐμπορευμάτων καὶ ὑπηρεσιῶν, συνθήεις κλάδοι δημοσίας ἐπιχειρήσεως, μορφαὶ δημοσίων ἐπιχειρήσεων).
12. Δημοσία Οἰκονομία καὶ Ἐθνικὸν Εἰσόδημα (Ἐθνικοὶ λογάριασμοί, ἔθνικὸν εἰσόδημα, ἔθνικὸν προῖόν, ἔθνικὸς οἰκονομικὸς προϋπολογισμός).
13. Δαπάναι καὶ ἔσοδα τοπικῶν ἀρχῶν αὐτοδιοικήσεως.
14. Περὶ ἐκτάκτων ἐσόδων καὶ Δημοσίου χρέους.

ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι.—Περιοχόμενον τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας.—Κοινωνικοοικονομικὰ προβλήματα καὶ αἷτια γενέσεως αὐτῶν.—Ἀντικείμενον τῆς θεωρητικῆς οἰκονομικῆς καὶ θέσις αὐτῆς ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν.—Θεμελιώδεις ἔννοιαι ἐν τῇ πολιτικῇ οἰκονομίᾳ : οἰκονομικαὶ ἀξίαι, ἐργασία, κεφάλαιον, ἔδαφος, παραγωγή κλπ.—Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας : οἰκιακὴ παραγωγή, ἀγοραστικὴ παραγωγή, ἐμπορικὴ παραγωγή, προκεφαλαιοκρατικὴ καὶ κεφαλαιοκρατικὴ.—Μορφαὶ τῆς κοινωνικοοικονομικῆς ὀργανώσεως (ἀτομιστικὴ, κοινωνιστικὴ κλπ.).—Διευθυνομένη ἢ προγραμματικὴ οἰκονομία.—Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς ἐπιστήμης τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας παρ' ἄλλοδαποῖς καὶ ἐν Ἑλλάδι.

Παραγωγή, ἐργασία, κεφάλαιον, ἔδαφος.—Μέσα ἀντιμετωπίσεως τῶν οἰκονομικῶν ἀναγκῶν ἐν τῇ κοινωνικῇ οἰκονομίᾳ.—Ὀργάνωσις καὶ λειτουργία τῆς παραγωγῆς.—Ἐργασία καὶ εἶδη αὐτῆς.—Ὁ καταμερισμὸς τῆς ἐργασίας.—Ἡ συνεργασία πρὸς παραγωγήν.—Ἡ συγκέντρωσις τῆς παραγωγῆς.—Τὰ οἰκονομικὰ φαινόμενα τῆς στενότητος ἐργασίας καὶ τῆς ἀνεργίας.—Τὸ ἔδαφος ὡς φορεὺς πρώτων ὑλῶν.—Τὸ ἔδαφος ὡς τόπος ἐγκαταστάσεως τῆς παραγωγῆς.—Τὸ κεφάλαιον.—Τὰ κίνητρα τῆς ἀποταμιεύσεως.—Οἱ συντελεσταὶ τῆς ἀποταμιεύσεως.

Γενικὴ θεωρία τῶν τιμῶν.—Ἡ ζήτησις οἰκονομικῶν ἀγαθῶν καὶ αἱ δαπάναι προμηθείας (τιμαὶ) αὐτῶν.—Οἰκονομικοὶ νόμοι συναφεῖς.—Σχηματισμὸς τῆς τιμῆς ἰσορροπίας ἢ ἐνίκιας τιμῆς.—Προσδιοριστικὰ αἷτια τῶν τιμῶν.—Μονοπώλια.—Ἡ διανομὴ τοῦ εἰσοδήματος.—Οἱ μισθωτοί.—Οἱ ἐργατικοὶ μισθοί.—Ἡ ἔγγειος πρόσοδος.—Ὁ τόκος καὶ τὰ προσδιοριστικὰ αὐτοῦ αἷτια.—Αἱ περὶ τόκου θεωρίαι.—Τὸ ἐπιχειρηματικὸν κέρδος.

Χρῆμα, πίστις καὶ νομοθετικὰ συστήματα.—Ἡ κυκλοφορία τῶν ἀγαθῶν.—Ἡ ἐσωτερικὴ ἀξία τοῦ χρήματος καὶ ἡ ἐξωτερικὴ αὐτοῦ ἀξία.—Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν οἰκονομικῶν ἀγαθῶν καὶ ἡ διεθνὴς συναλλαγὴ.—Ἡ πίστις ἐν τῇ κοινωνικῇ οἰκονομίᾳ.—Αἱ τράπεζαι καὶ τὰ εἶδη αὐτῶν.—Θεωρία τῶν νομισματικῶν συστημάτων.—Ὁ χρυσοῦς καὶ ὁ διμεταλλικὸς κανὼν.—Τὰ διευθυνόμενα νομισματικὰ συστήματα : τὸ τιμαριθμικὸν νόμισμα—τὸ νόμισμα σταθερᾶς κυκλοφορίας—τὸ σύστημα τῆς σταθερᾶς ἀξίας τοῦ χρήματος.

Ἡ κατανομὴ τῶν ἀγαθῶν.—Τὸ κρατοῦν σύστημα.—Οἱ σοσιαλιστικοὶ τρόποι.—Οἱ κεφαλαιοῦχοι εἰσοδηματῖαι.—Οἱ μισθωτοί.—Οἱ ἐπιχειρηματῖαι.

Αἱ οἰκονομικαὶ διακυμάνσεις.

ΤΡΙΤΟΝ ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

Α'. ΚΥΚΛΟΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Δίκαιον τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων.—Εἰδικὸν μέρος τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.—Τεχνικὴ τῆς Διοικήσεως.

*Οἱ δημοσιούπαλληλικοὶ θεσμοὶ ἐν Ἑλλάδι.—*Ἔννοια τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου.—Πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοί, διοικητικοὶ καὶ δικαστικοί, ἰσόβιοι, μόνιμοι, δόκιμοι, ἔκτακτοι, ἐπὶ θητεία, ἐπὶ συμβάσει.—Νομικὸς χαρακτήρ τῆς δημοσιούπαλληλικῆς σχέσεως.—Ἰδρυσις ταύτης (διορισμός).—Προσόντα, κωλύματα.—Καθήκοντα καὶ περιορισμοί.—Δικαιώματα ὑλικά καὶ ἠθικά.—Εὐθῆναι ποινικά, ἀστικά, πειθαρχικά.—Πειθαρχικὸν δίκαιον ἐν γένει (οὐσιαστικὸν καὶ διαδικαστικόν).—Μεταβολαὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως (προαγωγαί, μετατάξεις κλπ.).—Ἡ μονιμότης τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.—Λύσις τῆς δημοσιούπαλληλικῆς σχέσεως.—Ἐρμηνεῖα καὶ ἀνάλυσις τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος.

*Εἰδικὸν μέρος τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.—*Ἀστυνομία καὶ ἀντικείμενα αὐτῆς.—Δημοσία ἀσφάλεια.—Ἀγορανομία.—Νομοθετικὴ ρύθμισις τῆς δημοσίας ὑγιεινῆς.—Δημόσια κτήματα.—Δημόσια ἔργα.—Ὀδονομία.—Ἀπαλλοτριώσεις.—Ἐπιτάξεις.—Ἀποκαταστάσις ἀκτημόνων.—Δημοσία ἐκπαίδευσις.—Ἐποπτεία τοῦ κράτους ἐπὶ τῆς ἰδιωτικῆς ἐκπαίδευσεως.—Κοινωνικὴ πρόνοια.—Κρατικαὶ προμήθειαι.—Δασονομικὸν καὶ μεταλλευτικὸν δίκαιον.—Συγκοινωνίαι καὶ τηλεπικοινωνίαι.—Ὁργάνωσις τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης καὶ κλάδοι αὐτῆς.

*Τεχνικὴ τῆς Διοικήσεως καὶ «δημοσία διοίκησις».—*Τεχνικὴ ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς διοικητικῆς μηχανῆς.—Κατάστροφαι σχεδίων ὀργανώσεως.—Ὁργάνωσις μεγάλων καὶ συνθέτων ὑπηρεσιῶν.—Ὁργάνωσις ὑπηρεσιῶν ἀπλῶν καὶ εἰς μικρὰ πλαίσια.—Ἀνάθεσις τῶν ὁμοειδῶν καθηκόντων εἰς τὴν αὐτὴν ὑπηρεσιακὴν μονάδα.—Τὸ ἔμφυχον ὑλικόν.—Τρόποι στρατολογίας αὐτοῦ.—Διορισμός ἢ ἐκλογή : —Δοκιμασία πνευματικῆς ἰκανότητος κατὰ τὴν πρόσληψιν.—Εἰδικαὶ σχολαὶ προπαρασκευάζουσαι δημοσίους λειτουργοὺς ἢ μετεκπαίδευσις διαρκούσης τῆς ὑπηρεσίας ; —Συγχρονισμός ἐν τῇ λειτουργίᾳ δημοσίων ὑπηρεσιῶν (ἰδίᾳ οἰκονομικῶν) διὰ τῆς χρήσεως μηχανῶν.—Ὁ παράγων τῆς ἀκριβείας καὶ τῆς οἰκονομίας χρόνου.—Ἡ ἐπαφὴ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων μὲ τὸ κοινόν (δεοντολογικοὶ κανόνες).—Ὑπαλληλικὴ ἀγωγή.—Οἱ παράγοντες τῆς μεγίστης δυνατῆς ἀποδόσεως μὲ ὅσον ἔνεστι ὀλιγάριθμον προσωπικόν.—Μόρφωσις τῶν προϊσταμένων ὑπηρεσιῶν, ἀποστολὴ καὶ καθήκοντα

αὐτῶν.—Ἔργον συντονιστικὸν ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῆς διοικητικῆς μηχανῆς.—Κατανομή τῆς ἐργασίας.—Οἱ κατάλληλοι ἄνθρωποι εἰς τὰ κατάλληλα ἔργα.—Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑφισταμένων οὐχὶ ἀνώτερος τοῦ δεκτικοῦ συντονισμοῦ ἐκ μέρους προϊσταμένου τινός.—Ἐνδεδειγμένα ὄρια εἰδικεύσεως.—Ὁργάνωσις πολιετῶν σχεδίων ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῆς δημοσίας διοικήσεως.—Ἀποκέντρωσις εἰς τὰς διοικητικὰς ἐνεργείας καὶ τὰς συναφεῖς εὐθύνας.—Συντονισμὸς καὶ κατεύθυνσις ἐκ μέρους τῶν ἀνωτάτων ὑπαλλήλων.—Ὁμοιογένεια εἰς τὰς μεθόδους καὶ τὴν διαδικασίαν.—Γενικαὶ ἀρχαὶ διέπουσαι γενικὴν ὀργανωτικὴν ἔρευναν ἐν τῇ δημοσίᾳ διοικήσει.—Προπαρασκευὴ (προκαταρκτικαὶ μελέται), ἐξέυρεσις, ταξινομήσις καὶ ἀνάλυσις στοιχείων, ὑποβολὴ καὶ υἱοθέτησις προτάσεων, παρακολούθησις τῆς ἐφαρμογῆς.—Διχγράμματα πορείας ἐνεργειῶν ἐν τῇ δημοσίᾳ διοικήσει.—Γενικὸὶ κανόνες καὶ συμπεράσματα.

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ

Εἰδικὸν Μῆρος

Α'. *Περὶ τῶν συμβατικῶν κανόνων.*—Γενικὰ περὶ συνθηκῶν.—Συνομολόγησις, ἰκανότης, ἐγκυρότης, σύνταξις, μονογράφησις, προσχώρησις, ἐπιφύλαξις, ἐπικύρωσις, μετατροπὴ, καταχώρησις.—Ἀποτελέσματα, ἔρμηνεῖα καὶ λήξις τῶν συνθηκῶν.—Σύγκρουσις πρὸς ἄλλους κανόνας.

Β'. *Περὶ ὀργανώσεως τῆς διεθνοῦς κοινωνίας.*—Ἱστορικὴ ἀνασκόπησις, Ἀμφικτυοναί, Ἱερὰ Σύμμαχια, Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν.—Ὁργανισμὸς Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ἀρχαί, σκοπός, ἀρμοδιότης, ὄργανα, λειτουργία.—Περιφερειακὴ ὀργάνωσις, Παναμερικανικὴ Ἐνωσις, Σοβιετικὸς συνασπισμὸς, Ἀραβικὸς σύνδεσμος, Βαλκανικὸν Σύμφωνον, Ἀτλαντικὴ Σύμμαχια.—Εἰδικῶς Εὐρωπαϊκὴ Κοινότης, θεμελίωσις, κύρια χαρακτηριστικά, θεσμοί, ἀρμοδιότης καὶ νομικὴ αὐτῶν ρύσις, σχέσεις μεταξύ τῶν διαφόρων διεθνῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν ὀργανισμῶν.

Γ'. *Περὶ εἰρηγικῶ διακωνισμοῦ τῶν διεθνῶν διμερῶν.*—Πολιτικὰ μέσα, Διπλωματικαὶ διαπραγματεύσεις, φιλικαὶ ἐνέργειαι, μεσολάβησις, διεθνεῖς ἐξεταστικαὶ ἐπιτροπεῖαι, συνδιαλλαγὴ, συστήματα τῆς Κ.Τ.Ε., τοῦ Ο.Η.Ε. καὶ τῶν περιφερειακῶν ὀργανώσεων.—Νομικὰ μέσα.—Διαιτησίας μορφαί, διαδικασία, ἀποτελέσματα, περιπτώσεις ἐφαρμογῆς.—Διεθνῆς Δικαιοσύνη, Διεθνῆς Δικαστήριον τῆς Χάγης, ὀργάνωσις, ἀρμοδιότης, ἐφαρμοστέον δίκαιον, καθήκοντα, διαδικασία, κύρος τῶν ἀποφάσεων, νομολογία.—Διάφορα δικαστήρια.

Δ'. *Περὶ διεθνοῦς ἀσφαλείας.*—Ἐγγυήσεις, διμερεῖς, περιφερειακαὶ, γενικαὶ Κ.Τ.Ε. καὶ Ο.Η.Ε.—Κυρώσεις, διπλωματικαὶ, οἰκονομικαὶ, στρατιωτικαὶ.—Συστήματα τῆς Κ.Τ.Ε., τοῦ Ο.Η.Ε. καὶ τῶν περιφερειακῶν ὀργανώσεων περὶ συλλογικῆς ἀσφαλείας.

Ε'. Περὶ παρατήσεως ἀπὸ τῆς αὐτοδικίας.—Τὸ δικαίωμα προσφυγῆς εἰς τὸν πόλεμον, ἱστορικὴ ἐξέλιξις, θεωρία τῆς Ἐκκλησίας, περιορισμοὶ τοῦ θετικοῦ δικαίου.—Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν, Σύμφωνον τῶν Παρισίων, περιφερειακὰ σύμφωνα.—Ὁργανισμὸς τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, κατάργησις τοῦ δικαίωματος, ἐξαιρέσεις τῆς νομίμου ἀμύνης καὶ στρατιωτικῶν κυρώσεων.—Περιφερειακὰ σύμφωνα, συλλογικὴ ἄμυνα, ἀντίποινα στρατιωτικῆς φύσεως.—Παραίτησις τοῦ πολέμου εἰς τὸ ἔσωτερικὸν δίκαιον.—Τὸ ἔγκλημα τοῦ ἐπιθετικοῦ πολέμου καὶ ἡ τιμωρία τῶν ἐνόχων (ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου τῆς Νυρεμβέργης).

ΣΤ'. Περὶ διεθνοῦς προστασίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀναγνώρισεως τοῦ δικαίωματος τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν.—1) Ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸ διεθνὲς περιβάλλον, κανὼν καὶ ἐξαιρέσεις. Ἀπόλιδες, μειονότητες, ἐργαζόμενοι, συμβατικάι περιπτώσεις.—Ὁ χάρτης τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν καὶ ἡ προστασία τοῦ ἀνθρώπου, Οἰκουμενικὴ Διακήρυξις τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ Ο.Η.Ε., Εὐρωπαϊκὴ Σύμβασις τῆς Ρώμης, ἀρμοδιότης, ὄργανα, λειτουργία.

2) Τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν. Ἱστορικὴ ἐξέλιξις καὶ φιλοσοφικὴ θεμελίωσις. Ἐφαρμογὴ κατὰ τῆς ἀρχῆς τῆς νομιμότητος, τοῦ συστήματος τῆς ἰσορροπίας, τῶν φυσικῶν συνόρων καὶ τῆς ἐνότητος τῆς Πολιτείας.—Ἀναγνώρισις τῆς ἀρχῆς μετὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τοῦ χάρτου τῆς Εὐρώπης καὶ ὡς κανόνος ἐξαιρετικοῦ δικαίου.—Δημοψηφίσματα καὶ περιπτώσεις ἐφαρμογῆς.—Διὰ τοῦ Χάρτου τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ἀναγνώρισις τῆς ἀρχῆς ὡς κανόνος γενικῶς ἀναγνωριζομένου ἄρθρ. 1 καὶ 55, κεφάλαια XI καὶ XII.—Ἐρμηνεῖα τοῦ χάρτου, ἀποφάσεις Γενικῆς Συνελεύσεως, εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς προστασίας τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων.—Διεθνῆς πρακτικὴ ἀναγνώρισεως καὶ ἐφαρμογῆς τῆς αὐτοδιαθέσεως ἐνώπιον τοῦ ΟΗΕ, περιπτώσεως ἐν ἐκκρεμότητι.—Εἰδικῶς περὶ Κύπρου.

ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ

Γενικά.—Ὁρισμός, ἔκτασις, φύσις, πηγαί, γενικαὶ ἔννοιαι καὶ ἀρχαί.

Στοιχεῖα συγκροτήσεως νόμων.—Γενικά καὶ ἰδιαιτέρως ἐπὶ τῶν γενικῶν ἀρχῶν τοῦ δικαίου καὶ τῶν ἐνοχικῶν σχέσεων.

Ἰθαγένεια.—Κανόνες κτήσεως, ἀπωλείας καὶ ἀνακτησεως.

Δίκαιον τῶν ἀλλοδαπῶν.—Νομικὴ θέσις καὶ δικαιώματα.—Δικαστικὴ προστασία.—Ἀπέλασις καὶ ἔκδοσις.

Διοικητικὸν Διεθνὲς Δίκαιον.—Γενικαὶ ἀρχαί καὶ συγκρούσεις νόμων.

ΑΣΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ἐνοχικὸν Δίκαιον.

Ἐννοια τῆς ἐνοχῆς.—Διάφορα εἶδη ἐνοχῶν.—Παροχαὶ ὡς ἀντικείμενα τῶν ἐνοχῶν.—Ἀδυναμία παροχῆς καὶ ὑπερμερία τοῦ ὀφειλέτου.—Ἵπερμερία τοῦ δανειστοῦ.—Ἐννοια τοῦ διαφέροντος.—Ἐννοια τοῦ τόκου.—Ἐνοχαὶ ἐκ συμβάσεων.—Ἀρχαὶ ἐπὶ ἀμφοτεροβαρῶν συμβάσεων.—Συμβατικὴ ὑπαναχώρησις.—Ἀρραβῶν καὶ ποινικὴ ρήτρα.—Σύμβασις ὑπὲρ τρίτου καὶ εἰς βάρος τρίτου.—Ἀπόσβεσις τῶν ἐνοχῶν.—Ἐκχώρησις.—Ἀναδοχὴ χρέους.—Ἐνοχὴ εἰς ὀλόκληρον.—Δωρεά.—Πώλησις καὶ ἀνταλλαγή.—Μίσθωσις : διάφορα εἶδη μίσθωσης (μίσθωσις πράγματος, μίσθωσις ἀγροτικού κτήματος ἢ ἄλλου προσοδοφόρου ἀντικειμένου, ἐπίμωτος ἀγροληψία, μίσθωσις ἐργασίας, μίσθωσις ἔργου).—Μεσιτεία.—Προκλήρυξις.—Ἐντολή.—Διοίκησις ἀλλοτρίων.—Ἐταιρεία.—Κοινωνία.—Δάνειον.—Χρησιδάνειον.—Παρακαταθήκη.—Ἐγγύησις, συμβιβασμός, ἀναγνώρισις χρέους.—Ἀνώνυμα χρεώγραφα.—Ἀδικαιολόγητος πλουτισμός.—Ἀδικοπραξίαι.—Καταδολίευσις τῶν δανειστῶν.

Κληρονομικὸν Δίκαιον.

Κληρονομικὴ διαδοχὴ ἐν γένει.—Ἐννοια κληρονόμων.—Διαδοχὴ ἐκ διαθήκης.—Σύνταξις, ἀνάκλησις καὶ δημοσίευσις τῶν διαθηκῶν.—Περιεχόμενον τῆς διαθήκης.—Ἐξ ἀδιαθέτου διαδοχὴ.—Δίκαιον τῶν ἀναγκαίων κληρονόμων.—Νόμιμος μοῖρα.—Κλησις εἰς τὴν κληρονομίαν.—Ἀποδοχὴ καὶ ἀποποίησησις τῆς κληρονομίας.—Κτῆσις αὐτῆς.—Κληρονομικὴ ἀναξιότης.—Σχολάζουσα κληρονομία.—Ἀγωγή περὶ κλήρου.—Σχέσις μεταξύ πλειόνων κληρονόμων.—Συνεισφορά.—Κληρονόμος ἐξ ἀπογραφῆς.—Δικαστικὴ ἐκκαθάρισις τῆς κληρονομίας.—Κληρονομικὸν καταπίστευμα.—Ἐκποίησησις τῆς κληρονομίας.—Κληρονομητήριον.—Κληροδοσία.—Τρόπος.—Ἐκτελεσταὶ διαθηκῶν.—Ἡ αἰτία θανάτου δωρεά.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ (ΣΤΟΙΧΕΙΑ)

Ἄριστος ὁργανισμὸς πολιτικῶν δικαστηρίων.—Διαδικασία.—Δικαιοδοσία καὶ ἀρμοδιότης δικαστηρίων.—Εἶδη ἀρμοδιότητος (καθ' ὕλην, κατὰ τόπον κλπ.).—Δωσιδικαίαι.—Ἀποφάσεις καὶ εἶδη αὐτῶν.—Ἀποδεικτικὰ μέσα.—Ἐνδικα μέσα.—Ἐκτέλεσις.

Β'. ΚΥΚΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ**ΕΦΗΡΜΟΣΜΕΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ***I. Προγραμματισμός και οικονομική ανάπτυξις.*

1. Οί οικονομικοί και κοινωνικοί σκοποί του συγχρόνου κράτους.
2. 'Η άποστολή του οικονομικού προγραμματισμού.
3. 'Η διάδοσις, ή εξάπλωσις του προγραμματισμού.
4. Αί προϋποθέσεις εφαρμογής και επίτυχίας ενός οικονομικού προγράμματος.
5. Τύποι προγραμματισμού.
6. 'Ο προγραμματισμός εις την 'Ελλάδα.
7. Οί έθνικοί λογαριασμοί και ό έθνικός προϋπολογισμός.
8. 'Η τεχνική του έθνικού προϋπολογισμού.
9. Οί 'Εθνικοί Λογαριασμοί εις την 'Ελλάδα.

II. Κοινωνική Πολιτική.

1. Βασικοί σκοποί τής κοινωνικής πολιτικής.
2. 'Ο σκοπός τής κοινωνικής ασφαλείας: ή εξασφάλισις τών μέσων συντηρήσεως.
3. Αί σύγχρονοι τάσεις ώς πρός τούς καλυπτομένους κινδύνους.
4. 'Ιατρική περιθαλψις και έθνική υγεία.
5. 'Η λειτουργία αναδιανομής τής κοινωνικής ασφαλείας.
6. 'Η χρηματοδότησις τής κοινωνικής ασφαλείας.
7. Αί κοινωνικαί ασφαλίσεις εν 'Ελλάδι.
8. 'Η πολιτική τών μισθών και ή εξασφάλισις κατωτάτων όρίων.

III. 'Εξωτερική Οικονομική Πολιτική.

1. 'Εθνική Οικονομία και Διεθνής Οικονομία.
2. 'Η Σύμβασις τής Ρώμης διά την σύστασιν τής Ε.Ο.Κ. και ή όργάνωσις τής Ε.Ο.Κ.
3. 'Η Συμφωνία συνδέσεως τής 'Ελλάδος με την Ε.Ο.Κ.
4. 'Η επίδρασις του επιπέδου οικονομικής ανάπτυξεως επί τών διεθνών συναλλαγών.
5. 'Ισοζύγιον λογαριασμών.

IV. 'Αγροτική Πολιτική.

1. 'Αγροτική Οικονομία και 'Εθνική οικονομία.
2. Σκοποί τής 'Αγροτικής Πολιτικής.
3. Ειδικά θέματα τής άγροτικής πολιτικής.

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Εισαγωγή.—Όρισμός δημοσίου λογιστικού.—Διάκρισις δημοσιολογιστικού από του δημοσιονομικού συστήματος.—Διαίρεσις δημοσίου λογιστικού.—Διάκρισις έλέγχου.—Κεντρικά και περιφερειακά όργανα του δημοσίου λογιστικού.—Νομοθετήματα δημοσίου λογιστικού.

Προϋπολογισμός του κράτους.—Τρόπος καταρτίσεως προϋπολογισμού.—Σχέσις κυβερνήσεως και βουλής εν τή καταρτίσει και ψηφίσει του προϋπολογισμού.—Περιορισμοί εκατέρας των έξουσιών τούτων.—Οικονομικόν έτος και χρήσις.

Τò λογιστικόν σύστημα της Ελλάδος.—Βεβαίωσις έσόδων.—Εΐσπραξις έσόδων.—Ανάληψις ύποχρέώσεων εις βάρος του δημοσίου.—Έκκαθάρισις έξόδων και έντολή πληρωμής αύτών.—Προληπτικός έλεγχος επί των ένταλμάτων, ένασκούμενος υπό των παρέδρων ή έπιτρόπων του Έλεγκτικού Συνεδρίου.—Αποστολή και έξόφλησις των χρηματικών ένταλμάτων από τους ταμίας.—Διάκρισις πληρωμών του δημοσίου.—Συμφωνία δια λογαριασμόν του δημοσίου.

Περί κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων.—Ύπηρεσία κρατικών προμηθειών.—Άρμοδιότης αύτης.—Τίνες προμήθειαι έξαιρούνται τής άρμοδιότητος τής ύπηρεσίας κρατικών προμηθειών ;—Τίνες είναι δεκτοί εις τους δημοσίους διαγωνισμούς και τίνες αποκλείονται ;—Τρόπος διεξαγωγής διαγωνισμών.—Περιεχόμενον διακηρύξεως.—Διεξαγωγή δημοπρασίας.—Συμφωνία προς έκτέλεσιν δημοσίων έργων.

Άπολογισμός και γενικός Ίσολογισμός.—Περί χρεών του δημοσίου.—Παραγραφή των χρεών του δημοσίου.—Όρισμός παραγραφής και δικαιολογικός λόγος τής βραχείας παραγραφής των κατά του δημοσίου άπαιτήσεων.—Διαφορά μεταξύ παραγραφής του λογιστικού νόμου και τής άποσβεστικής.—Άγωγαί κατά του δημοσίου, μη ύπαγόμεναι εις την πενταετή παραγραφήν.—Διακοπή και άναστολή τής παραγραφής.—Συμπλήρωσις τής παραγραφής.—Άποτελέσματα τής παραγραφής.—Παραγραφή των άγωγών των δημοσίων ύπαλλήλων και των στρατιωτικών.—Έναρξις παραγραφής.—Κατάσχεσις παρά τῷ δημοσίῳ.—Έκχώρησις των χρεών του δημοσίου.

Όργάνωσις τής Γεν. Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικού και όργανισμός δημοσίων ταμείων.—Άρμοδιότης των δημοσίων ταμείων.—Διάκρισις του προσωπικού τής ταμειακής ύπηρεσίας του κράτους.—Εγγύησις διδομένη υπό των ταμιακών ύπολόγων.—Επιμεληταί κατασχέσεων.

Περί εισπράξεων και πληρωμών.—Λογιστικόν εισπράξεων και πληρωμών.—Περί τής συγκεντρώσεως των εισπράξεων και πληρωμών του δημοσίου παρά τή Τραπεζή τής Ελλάδος.—Πρωτόκολλον τής Γενεύης του 1927

καὶ τρόπος ἐφαρμογῆς τῶν σχετικῶν διατάξεων αὐτοῦ εἰς τὰ ταμεῖα.—Πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος.—Εἰδικοὶ ταμίαι.—Ὁρισμὸς εἰδικοῦ ταμίου.—Προξενικαὶ ἀρχαί.—Τελωνειακαὶ ἀρχαί.—Τηλεγραφικοὶ ὑπάλληλοι κλπ.

Περὶ δημοσίων ὑπολόγων.—Γενικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι εἰς τοὺς δημοσίους ὑπολόγους ἐν γένει.—Ἐπιθεώρησις τῶν δημοσίων ὑπολόγων.—Ἐλλείμματα ὑπολόγων.

Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.—Ἀρμοδιότης Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.—Συγκρότησις καὶ διαίρεσις αὐτοῦ.—Ἐλεγχος ἐξόδων ἐνασκούμενος ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου.—Παρακολούθησις δημοσίων ἐσόδων.—Ἐξέτασις ἀπολογισμοῦ καὶ γενικοῦ ἰσολογισμοῦ.—Ἐπιτήρησις καὶ ἔλεγχος δημοσίων ὑπολόγων (μηνιαῖοι καὶ ἐτήσιοι λογαριασμοί).—Ἐνδίκαια μέσα κατ' ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.—Λογαριασμοὶ ὑπολόγων ἐξ ἐνταλμάτων προπληρωμῆς.—Εὐθύνη δημοσίων ὑπαλλήλων διὰ ζημίας ἐπενεχθείσας ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸ δημόσιον.

Περὶ δημοσιονομικοῦ δικαίου ἐν γένει καὶ φορολογικοῦ δικαίου.—Ποῖον τὸ ἀντικείμενον τοῦ δημοσιονομικοῦ δικαίου ἐν γένει καὶ τίνες οἱ κυριώτεροι κλάδοι αὐτοῦ.—Φορολογικὸν δίκαιον.—Φορολογικὰ συστήματα καὶ ἐξέλιξις αὐτῶν.—Εἰδικώτερον οἱ παράγοντες οἱ ἐπιδρῶντες ἐπὶ τὴν διαμόρφωσιν τῶν φορολογικῶν συστημάτων.—Τοπικὰ καὶ χρονικὰ ὄρια τῆς ἰσχύος τῶν φορολογικῶν νόμων.—Κανόνες νομικοὶ καὶ πολιτικοὶ διέποντες τὴν φορολογία.—Ὁ κανὼν τῆς νομιμότητος, τῆς ἰσότητος, τῆς βεβαιότητος καὶ τῆς καθολικότητος τοῦ φόρου.

Περιγραφή τοῦ ἐν Ἑλλάδι διαμορφωθέντος συστήματος φορολογίας.—Ὁ φόρος ἐπὶ τῆς ἐγγείου ἰδιοκτησίας.—Ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων.—Ἡ φορολογία ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν κινητῶν ἀξιών καὶ ἐπὶ τοῦ κινητοῦ πλοῦτου.—Ἡ φορολογία ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων.—Ἡ φορολογία ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τῆς προσωπικῆς ἐργασίας.—Ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ εἰσοδήματος.—Ὁ ἐνιαῖος φόρος τοῦ εἰσοδήματος (1955).—Φόροι ἐπὶ τῆς περιουσίας.—Ὁ φόρος τοῦ κεφαλαίου καὶ τῆς περιουσίας ἐν Ἑλλάδι.—Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν λαχείου.—Φορολογία ἐπὶ τοῦ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων καὶ ἐπὶ τῆς μεταβιβάσεως αὐτῶν.—Τὰ τέλη χαρτοσήμου εἰδικώτερον (καὶ κυρίως ταῦτα ὡς φόρος ἐπὶ τῶν συναλλαγῶν).—Εἰδικοὶ φόροι καταναλώσεως (εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης, εἰδῶν εὐρείας χρήσεως καὶ περιορισμένης ἀποδόσεως).—Γενικοὶ φόροι καταναλώσεως καὶ εἰδικώτερον ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν.

Τὸ διοικητικὸν στάδιον τῆς φορολογικῆς ἐνοχῆς.—Ἡ βεβαιώσεις τοῦ φόρου.—Ὁ συμβιβασμὸς ἐπὶ φορολογικῶν διαφορῶν.—Αἱ φορολογικαὶ ποιναί.

Φορολογικὰ δικαστήρια καὶ φορολογικαὶ διαφοραί.—Φύσις καὶ κατηγορίαι τῶν φορολογικῶν διαφορῶν.—Ἱστορία τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων

ἐν Ἑλλάδι.—Καθεστῶς τοῦ Συντάγματος τοῦ 1952.—Εἰδικὰ φορολογικὰ δικαστήρια, σύνθεσις καὶ ἀρμοδιότης αὐτῶν.

Γ'. ΚΥΚΛΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Ἡ Τελικὴ Πράξις τοῦ Συνεδρίου τῆς Βιέννης (1915).—Ἱερὰ Συμμαχία καὶ Πενταρχία.—Καθεστῶς τῶν Ἰονίων Νήσων.—Ἀντίδρασις κατὰ τοῦ ἔργου τῆς Βιέννης καὶ τοῦ συστήματος τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας.—Διεθνεῖς συνδιασκέψεις καὶ προκήρυξις τοῦ Προέδρου Μονρόε.—Ἑλληνικὴ Ἀνεξαρτησία, διεθνεῖς πράξεις ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς Ἐπαναστάσεως μέχρι τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ κράτους (1832).—Ἐπαναστάσεις τοῦ 1830 καὶ ἀνεξαρτησία τοῦ Βελγίου.—Κρίσις εἰς τὴν Ἀνατολὴν (1832—1841).—Ἀνταγωνισμὸς τῶν Μεγάλων Δυνάμεων (1841—1848).—Ἐπεισόδιον Πασιφικο.—Εὐρωπαϊκὴ κρίσις τοῦ 1848, ἐπαναστάσεις καὶ καταστολή.—Κριμαϊκὸς πόλεμος, ἐπέμβασις εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ Συνέδριον τῶν Παρισίων τοῦ 1856.—Ἰδρυσις τοῦ Βασιλείου τῆς Ἰταλίας (1861).—Γεγονότα εἰς τὰ Βαλκάνια μέχρι τοῦ 1868.—Ἀποικιακὴ πολιτικὴ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων.—Αὐστροπρωσικὸς πόλεμος καὶ διάλυσις τῆς Γερμανικῆς Συμπολιτείας (1866).—Πρωσσογαλλικὸς πόλεμος καὶ Ἰδρυσις τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας (1871).—Ρωσσοτουρκικὸς πόλεμος, συνθήκη τοῦ Ἀγίου Στεφάνου καὶ Συνέδριον τοῦ Βερολίνου (1878).—Σχηματισμὸς τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας καὶ Ρωσσογαλλικὴ συμμαχία (1879—1893).—Κρητικὸν ζήτημα καὶ ἑλληνοτουρκικὸς πόλεμος τοῦ 1897.—Ἀποικιακὴ πολιτικὴ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, Μαροκκινὸν ζήτημα καὶ ἀγγλογαλλικὴ συνεννόησις τοῦ 1904.—Ἀνατολικὸν ζήτημα, Ἰταλοτουρκικὸς πόλεμος καὶ βαλκανικοὶ πόλεμοι 1912—1913.—Πρῶτος παγκόσμιος πόλεμος, ἀντίθετοι συνασπισμοί, συμμαχίαι καὶ ἐπέμβασις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν.—Ρωσικὴ ἐπανάστασις.—Συνθήκαι Εἰρήνης καὶ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν.—Ἡ Ἑλλάς καὶ αἱ συνθήκαι τῶν Σεβρῶν καὶ τῆς Λωζάννης.—Περίοδος κατευνασμοῦ καὶ προσπάθειαι ἐμπεδώσεως τῆς Εἰρήνης.—Φασισμὸς καὶ ἐθνικοσοσιαλισμὸς, ἄξων Βερολίνου—Ρώμης.—Κρίσις τῆς ἀσφαλείας τῶν κρατῶν, κατὰ κτησις τῆς Αἰθιοπίας, ἐμφύλιος πόλεμος εἰς Ἰσπανίαν, προσάρτησις τῆς Αὐστρίας, ζήτημα Τσεχοσλοβακίας καὶ αἱ συμφωνίαι τοῦ Μονάχου.—Ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἐξωτερικὴ αὐτῆς πολιτικὴ εἰς τὰς παραμονὰς τῆς κηρύξεως τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου.—Ἡ ἰταλικὴ ἐπίθεσις καὶ γερμανικὴ ἐπέμβασις, ἡ θρυλικὴ ἀμυνα καὶ ἡ μεγαλειώδης ἀντίστασις κατὰ τῶν κατακτητῶν.—Αἱ συνθήκαι τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἡ νέα διάρθρωσις τῆς παγκοσμίου κοινότητος.

Δ'. ΚΥΚΛΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ**ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ**

- Α'.** 1. Εισαγωγή εις την Έγκληματολογίαν.
2. Γενικά αίτια τῶν ἐγκλημάτων.
3. Ἀτομικά αίτια τῶν ἐγκλημάτων.
4. Έγκληματική χαρακτηρολογία.
5. Εἰδικά θέματα.

- Β'.** 1. Ἀστυνομική (Εἰσαγωγή, διοικητικόν μέρος).
2. Ἀστυνομική (ἐξακριβωσις τῆς ταυτότητος).
3. Ἀστυνομική (βιολογία τῆς δίκης).
4. Ἀστυνομική (ἀνακριτική).

Γ'. Έγκληματολογία ἀηλίκων.

Δ'. Φροντιστηριακῶς γίνεται κατὰ Τετάρτην ἡ Σωφρονιστική καὶ διάφορα εἰδικά θέματα.

ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΦΟΙΤΗΤΟΥ

Δικαίωμα έγγραφης

Ὡς φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς ἐγγράφονται οἱ κεκτημένοι ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου ἀνεγνωρισμένης σχολῆς ἢ διδασκαλείου ἢ μέσης ἐμπορικῆς σχολῆς καὶ ἐπιτυχόντες εἰς εἰσιτήριον διαγωνισμόν, προκηρυσσόμενον κατ' ἔτος δι' ὠρισμένον ἀριθμὸν θέσεων.

Πτυχιούχοι τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς, τοῦ Πολυτεχνείου, τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς Εὐελπίδων, Ἰκάρων, Ὑπαξιωματικῶν, τῆς Σχολῆς Τηλεγραφητῶν, τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν καὶ ἄλλων ἀνωτάτων σχολῶν, ἐφ' ὅσον κέκτηνται ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου ἀνεγνωρισμένης σχολῆς ἢ διδασκαλείου ἢ μέσης ἐμπορικῆς σχολῆς, ἐγγράφονται εἰς τὸ α' ἔτος ἀνεῦ εἰσιτηρίου δοκιμασίας.

Ἐπίσης ἀνεῦ εἰσιτηρίου ἐξετάσεως ἐγγράφονται καὶ οἱ ἀλλοδαποί, ὡς καὶ οἱ ὁμογενεῖς, ὧν ἡ οἰκογένεια δικίμενει μονίμως εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ἐφ' ὅσον κέκτηνται τίτλους σπουδῶν, οἳ οἱ ἀνωτέρω ἀναφερόμενοι.

Σπουδασταὶ ἄλλης ἀνωτάτης ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς σχολῆς μεταγγράφονται εἰς τὴν Σχολὴν κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Συγκλήτου. ἤτις ἀποφασίζει καὶ περὶ τοῦ ἔτους τῶν σπουδῶν, εἰς ὃ δέον νὰ ἐγγραφῇ ὁ μεταγγραφόμενος, καὶ κατόπιν κατατακτηρίων ἐξετάσεων.

Εἰσιτήριος διαγωνισμός

Ὁ εἰσιτήριος διαγωνισμὸς εἶναι γραπτὸς, διεξάγεται δ' ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἐκ καθηγητῶν, ὡς καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῆς Παιδείας. Ὁ διαγωνισμὸς γίνεται δι' ὠρισμένον ἀριθμὸν θέσεων, διενεργεῖται δὲ κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους.

Τὰ ἐξεταστέα μαθήματα ἀναφέρονται : α) εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς καθ' ἡμᾶς ἐποχῆς, β) εἰς ἔκθεσιν ἰδεῶν, γ) εἰς γραφὴν καθ' ὑπαγόρευσιν καὶ μετάφρασιν εἰς τὴν νεοελληνικὴν ἀρχαίου ἑλληνικοῦ κειμένου. Ἐξ αὐτῶν ἡ ἔκθεσις ἰδεῶν καὶ τὰ ἀρχαῖα ἑλληνικὰ θεωροῦνται ὡς βασικὰ μαθήματα.

Ἡ βαθμολογία γίνεται ἀπὸ τοῦ 0—10. Ἐπιτυχόντες θεωροῦνται ὅσοι ἔλαβον ἐν τῇ βαθμολογίᾳ γενικὸν μέσον ὅρον εἰς τὰ τρία ἐξεταζόμενα μαθήματα (Ἐκθεσιν, Ἀρχαῖα Ἑλληνικά καὶ Ἱστορίαν) τοῦλάχιστον 6, γενικὸν μέσον ὅρον εἰς τὰ δύο ἐξεταζόμενα βασικὰ μαθήματα (Ἐκθεσιν καὶ Ἀρχαῖα Ἑλληνικά) τοῦλάχιστον 5.

Οἱ ἐκ Ρουμανίας, Βουλγαρίας, Νοτιοσλαβίας καταφυγόντες εἰς Ἑλλάδα ὁμογενεῖς ἀπὸ τοῦ 1947 καὶ ἐντεῦθεν καὶ οἱ ἐκ Ρωσίας ἀπὸ τοῦ 1938 καὶ ἐντεῦθεν ἐγγράφονται ἄνευ εἰσιτηρίων ἐξετάσεων καὶ καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ἐκάστοτε ὀριζομένου ἀριθμοῦ εἰσακτέων.

Οἱ ἐκ τῶν ὀφισταμένων τὴν εἰσιτήριον δοκιμασίαν δημόσιοι καὶ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ ἐν γένει ὑπάλληλοι ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου, ἐὰν λάβωσι τὴν ὡς εἴρηται βάσιν τῆς βαθμολογίας, ἐγγράφονται καὶ πέραν τοῦ ὀρισθέντος ἀριθμοῦ εἰσακτέων, δυνάμει ἐιδικῆς διατάξεως ἰσχυρούσης ὡς πρὸς τὴν Πάντειον.

Ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὸν εἰσιτήριον διαγωνισμόν εἶναι τὰ ἐξῆς:

- 1) Ἀπολυτήριον ἢ ἀποδεικτικὸν Γυμνασίου ἢ ἄλλης Σχολῆς Μέσης Ἐκπαιδύσεως.
- 2) Πιστοποιητικὸν ἐγγραφῆς εἰς τὰ μητῶα Δήμου ἢ Κοινότητος.
- 3) Ἀπόσπασμα Ποινικοῦ μητρώου.
- 4) Μία φωτογραφία.
- 5) Αἴτησις συμμετοχῆς εἰς τὰς ἐξετάσεις.
- 6) Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ οἱ ὑπάλληλοι νομικῶν προσώπων δεόν νὰ προσκομίζωσι βεβαίωσιν τῆς ὑπηρεσίας των ἐμφαίνουσας τὴν ιδιότητά των.

Τὰ ἐξέταστρα καθορίζονται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῆς Παιδείας.

Ἐγγραφαὶ

Διὰ τὴν πρώτην ἐγγραφὴν τινὸς ὡς φοιτητοῦ εἰς τὴν Σχολὴν ἀπαιτεῖται ἡ ὑποβολή: α) σχετικῆς αἰτήσεως, β) συμπληρωμένου στατιστικοῦ δελτίου, γ) διπλοτύπου πληρωμῆς τῶν τελῶν ἐγγραφῆς, δ) ἀποσπάσματος ποινικοῦ μητρώου, ε) ἀπολυτηρίου (ἢ ἀποδεικτικοῦ) τοῦ γυμνασίου ἢ τῆς ἰσοτίμου σχολῆς, ἐξ ἧς ἀπεφοίτησεν, ἐφ' οὗ ἐπικεκολλημένη ἢ φωτογραφία τοῦ αἰτούντος, ἐσφραγισμένη καὶ ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ γυμνασιάρχου, τοῦ διευθυντοῦ τῆς σχολῆς ἢ ἐτέρας ἐντεταλμένης δημοσίας ἀρχῆς, στ) πιστοποιητικοῦ ἐγγραφῆς εἰς τὸ δημοτολόγιον, καὶ ζ) τριῶν φωτογραφιῶν.

Εἰς τὸν ἐγγραφέντα παρέχεται δελτίον ἀναγνωρίσεως καὶ βιβλιάριον σπουδῶν.

Διὰ τοὺς αἰτούντας μετεγγραφὴν ἐξ ἄλλων Ἀνωτάτων Σχολῶν ἀπαιτεῖται ἐπιπροσθέτως ἡ ὑποβολή σχετικοῦ ἀποφοιτηρίου.

Ἐπὶ κατατακτηρίων ἐξετάσεων τῶν προερχομένων ἐξ ἄλλων Σχολῶν ἀπαιτεῖται καὶ ἡ ὑποβολή πιστοποιητικοῦ ἐμφαίνοντος τὰ μαθήματα, ἅτινα ὁ αἰτῶν ἐδιδάχθη καὶ εἰς ἃ ἐξητάσθη, ὡς καὶ τοὺς βαθμούς, οὓς ἔλαβε κατὰ τὰς ἐξετάσεις εἰς ἕκαστον μάθημα.

Ἀκαδημαϊκὸν καὶ διδακτικὸν ἔτος

Τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἄρχεται τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τῇ 31ῃ Αὐγούστου τοῦ ἐπομένου ἔτους. Τὸ διδακτικὸν ἔτος ἄρχεται τῇ 15ῃ Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τῇ 31ῃ Μαΐου ἐκάστου ἔτους.

Φοίτησις

Ἡ φοίτησις εἰς τὴν Σχολὴν εἶναι τριετής. Εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου ἔτους οἱ φοιτηταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποστῶσιν ἐξέτασιν ἐπὶ τῶν διδασκθέντων κατὰ τὸ διαρρεῦσθαι ἔτος μαθημάτων. Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ τριετοῦς κύκλου τῶν σπουδῶν δικαιοῦνται νὰ προσέλθωσιν εἰς ἐξέτασιν ἐπὶ πτυχίῳ.

Τμηματικαὶ ἐξετάσεις

I. Αἱ τμηματικαὶ ἐξετάσεις τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς φοιτήσεως εἶναι εἰς ἄλλα μαθήματα γραπταὶ καὶ εἰς ἄλλα μαθήματα προφορικαί. Ἐπιτυχῶν θεωρεῖται ὁ λαβὼν εἰς ἕκαστον μάθημα τοῦλάχιστον 5. Ἡ βαθμολογία εἶναι 0, 1, 2 (κακῶς), 3 καὶ 4 (μετριῶς), 5 καὶ 6 (καλῶς), 7 καὶ 8 (λίαν καλῶς), 9 καὶ 10 (ἄριστα).

II. Αἱ τμηματικαὶ ἐξετάσεις τῶν ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1955-1956 ἐγγραφέντων φοιτητῶν διεξάγονται ἀπὸ 1-15 Ἰουνίου καὶ ἀπὸ 1-15 Ὀκτωβρίου. Ὁ προσελθὼν κατὰ τὴν ἐξεταστικὴν περίοδον τοῦ Ἰουνίου καὶ λαβὼν εἰς ἅπαντα τὰ μαθήματα τὸν βαθμὸν τοῦλάχιστον 5 θεωρεῖται ἐπιτυχῶν. Ὁ μὴ προσελθὼν κατὰ τὴν ἐξεταστικὴν αὐτὴν περίοδον, ὡς καὶ ὁ ἀποτυχῶν εἰς ἅπαντα ἢ εἰς τινὰ μόνον μαθήματα, ἐπανεξετάζεται κατὰ τὴν ἀμέσως ἐπομένην ἐξεταστικὴν περίοδον τοῦ Ὀκτωβρίου. Ὁ κατὰ τὴν ἐξεταστικὴν περίοδον τοῦ Ὀκτωβρίου προσελθὼν καὶ λαβὼν εἰς ἅπαντα τὰ μαθήματα βαθμὸν τοῦλάχιστον 5 θεωρεῖται ἐπιτυχῶν. Ὁ λαβὼν εἰς τρία μαθήματα κάτω τοῦ 5 θεωρεῖται ἀποτυχῶν καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ μαθήματα τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Ὁ κατὰ τὴν ἐξεταστικὴν περίοδον τοῦ Ὀκτωβρίου ἀποτυχῶν εἰς δύο μόνον μαθήματα ἐπανεξετάζεται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀποτελεσμάτων ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ πρυτάνεως. Ἐπιτυχῶν κατὰ τὴν ἐξέτασιν αὐτὴν θεωρεῖται ὁ λαβὼν τοῦλάχιστον 5 παρὰ πάντων ἢ δύο τοῦλάχιστον μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς εἰς ἕκαστον μάθημα, ἄλλως θεωρεῖται ἀποτυχῶν καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ μαθήματα τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Ὑπὸ ἐπιτροπῆς τοιαύτης δύναται μετ' ἀπόφασιν τῆς Σχολῆς νὰ ἐξετασθῇ καὶ φοιτητῆς μηδὲλως προσελθὼν κατ' ἀμοιότατας τὰς προηγηθείσας περιόδους, Ἰουνίου καὶ Ὀκτωβρίου, ἐνεκεν ἀσθενείας ἐνόρκως πιστοποιουμένης. Οὗτος θεω-

ρεΐται ἐπιτυχόν, ἐφ' ὅσον ἔλαβεν εἰς ἅπαντα τὰ μαθήματα τὸν βαθμὸν τοῦλάχιστον 5, ἄλλως θεωρεῖται ἀποτυχόν καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ μαθήματα τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

III. Αἱ τμηματικαὶ ἐξετάσεις τῶν πρὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1955-56 ἐγγραφέντων σπουδαστῶν ἐνεργοῦνται εἰς τέσσαρας ἐξεταστικὰς περιόδους, ἧτοι κατ' Ἰούνιον, Ὀκτώβριον, Ἰανουάριον ἐκάστου ἔτους, ὡς καὶ κατὰ Ἰούνιον τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Συμψηρισμὸς ἐν τῇ βαθμολογίᾳ τῶν διαφόρων μαθημάτων δὲν γίνεται.

Προνομία

Οἱ φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς ἐξομοιοῦνται πρὸς τοὺς φοιτητὰς τῶν Πανεπιστημίων, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναβολὴν κατατάξεως εἰς τὸν στρατόν, τὸ ναυτικὸν καὶ τὴν ἀεροπορίαν, καὶ ἀπολαμβάνουσι τῶν αὐτῶν πλεονεκτημάτων, ὅσον ἀφορᾷ τὴν στρατεύσειν, τὰς ὑποτροφίας, τὰς ἀτελείας, τὰς συγκοινωνιακὰς εὐχερείας καὶ τὴν ὑγειονομικὴν περίθαλψιν.

Συμπεριφορά φοιτητῶν ἐν τῇ Σχολῇ

Οἱ φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς ὀφείλουσι νὰ συμπεριφέρονται κατὰ τρόπον καταδεικνύοντα ὅτι ἔχουν τύχην καλῆς ἀγωγῆς. Πρέπει διαρκῶς νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως συμπληρώσωσι τὰ κενὰ καὶ τὰς τυχόν ἐλλείψεις τῶν ἐν προκειμένῳ. Δέον νὰ συμπεριφέρονται μετὰ λεπτότητος ἔναντι τῶν συναδέλφων των, νὰ ἐπιδεικνύωσιν ἐν γένει συμπεριφορὰν κοσμίαν καὶ εὐπρεπῆ καὶ νὰ τηρῶσι τὸν ἔναντι τῶν πρεσβυτέρων των ὀφειλόμενον σεβασμόν. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ προσαγορεύωσι τοὺς καθηγητὰς των ἄλλως ἢ διὰ τοῦ τίτλου αὐτῶν. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ σπεύδωσι νὰ διέρχωνται πρῶτοι εἰς τοὺς διαδρόμους καὶ τὰς κλίμακας, ὡσάκτις συμπέσῃ νὰ διέρχηται πρεσβύτερός των. Δέον νὰ ἀποτείνωσι τὸν πρὸς τοὺς διερχομένους καθηγητὰς των ὀφειλόμενον χαιρετισμόν. Νὰ μὴ σταματοῦν αὐτοὺς εἰς τοὺς διαδρόμους ἢ καθ' ὁδὸν πρὸς ζήτησιν πληροφοριῶν. Εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν καθαριότητα καὶ τὴν καλὴν συντήρησιν τοῦ κτιρίου, τῶν ἐπίπλων καὶ τῶν λοιπῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Σχολῆς. Νὰ μὴ γράφωσι καὶ χαράττωσιν ἐπὶ τῶν τοίχων ἢ ἐπίπλων. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ρίπτωσι χαρτιά εἰς τοὺς διαδρόμους κλπ. Ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ἐκ τῶν φοιτητῶν καπνιστὰς νὰ τηροῦν τοὺς κανόνας καλῆς ἀγωγῆς κατὰ τὸ κάπνισμα (π.χ. νὰ μὴ ρίπτωσι τὴν στάκην κατὰ γῆς, νὰ μὴ εισέρχωνται εἰς γραφεῖον καπνίζοντες, νὰ μὴ ἀπευθύνωσι καπνίζοντες τὸν λόγον πρὸς πρεσβυτέρους, νὰ ρίπτωσι τὰ ἀπορρίμματα εἰς εἰδικὰ δοχεῖα, νὰ μὴ καπνίζωσιν ἐντὸς τῶν αἰθουσῶν κλπ.).

Κατὰ τὰς ὥρας τῶν μαθημάτων των δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ εὐρί-

σκωνται οἱ φοιτηταὶ εἰς τὸ κυλικεῖον ἢ τοὺς διαδρόμους. Ὅφειλουν νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως παρακολουθοῦν ἀνελλιπῶς τὴν διδασκαλίαν καὶ τὰ φροντιστήρια. Ἐντὸς τῆς αἵθουσῆς τῶν παραδόσεων καὶ κατὰ τὴν ὥραν τῆς διδασκαλίας ἀπαγορεύεται καὶ ὁ ἐλάχιστος ἔστω θόρυβος ἢ ψίθυρος.

Οἱ φοιτηταὶ ὀφείλουν νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως συνειδητοποιήσωσι σὺν τῷ χρόνῳ τὴν ὀρθὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ καλὴ ἀγωγὴ, ἡ τήρησις τῶν κανόνων εὐγενοῦς συμπεριφορᾶς, ἡ μέριμνα διὰ τὴν καθαριότητα πανταχοῦ τῆς Σχολῆς κλπ., ἐπιβάλλονται ὄχι ἀπλῶς διὰ τὸν φόβον πειθαρχικῆς τιμωρίας, ἀλλὰ κυρίως ἐξ ἐσωτερικῆς ἀνάγκης παντὸς πεπολιτισμένου ἀνθρώπου, ἐκ καθήκοντος εὐπρεπείας, ὅπερ οὐδεὶς καλλιεργημένος ἄνθρωπος δέχεται νὰ παραβῇ, καὶ μὴ ἀπειλούμενος τυχὸν διὰ τιμωρίας.

Πειθαρχικά

Πᾶσα κακὴ συμπεριφορὰ ἔναντι πρεσβυτέρων ἢ συναδέλφων, πᾶσα πράξις ἀπάδουσα πρὸς τὴν ἰδιότητα τοῦ φοιτητοῦ, πᾶσα παράβασις κανονιστικῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων τῆς Σχολῆς ἢ ἔλλειψις τοῦ ὀφειλομένου πρὸς τὰς ἀκαδημαϊκὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς διδάσκοντας σεβασμοῦ ἀποτελεῖ πειθαρχικὸν παράπτωμα.

Πλὴν τῶν ἄλλων, πειθαρχικὰ παραπτώματα ἀποτελοῦσι καὶ τὰ ἐξῆς :

1) Πᾶσα διατάραξις τῆς ἐν τῇ Σχολῇ τάξεως καὶ ἡσυχίας.

2) Τὸ ἐντὸς τῶν αἵθουσῶν διδασκαλίαις κάπνισμα, ἔστω καὶ κατὰ τὰ διαλείμματα.

3) Ἡ ἔστω καὶ ἀθόρυβος παραμονὴ εἰς τοὺς διαδρόμους, καθ' ἣν ὥραν εἰς τὴν παράπλευρον αἵθουσαν γίνεται διδασκαλίαις.

4) Ἡ κατὰ τὰ διαλείμματα χρησιμοποίησις τῆς καθηγητικῆς ἑδρας ὡς βήματος ὀμιλίας πρὸς τοὺς ἐν τῇ αἵθουσῃ φοιτητάς.

5) Πειθαρχικὸν παράπτωμα ἀποτελεῖ ἡ ἀπάντησις τοῦ φοιτητοῦ ὅτι δὲν φέρεται μεθ' ἑαυτοῦ τὴν φοιτητικὴν του ταυτότητα, ἂν ἤθελεν αὕτη τῷ ζητηθῆ ὑπὸ καθηγητοῦ ἢ τοῦ γεν. γραμματέως τῆς Σχολῆς ἢ παρ' ὑπαλλήλου τῆς γραμματείας ἐντεταλμένου τὴν τήρησιν τῆς τάξεως.

6) Βαρύτατον παράπτωμα εἶναι ἡ προσπάθεια, ἔστω καὶ μὴ καρποφόρος, πρὸς ἀντιγραφὴν ἢ ἀπάτην εἰς τὰς ἐξετάσεις, καθότι ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ἀποτολμῶν τοῦτο φοιτητὴς στερεῖται συνειδήσεως τῆς εἰς τὴν Σχολὴν καὶ τὴν κοινωνίαν ἀποστολῆς του καὶ εἶναι ἀνίκανος καὶ ἀνάξιος νὰ γίνῃ ἐπιστήμων. (Κύρωσις : μηδένισις εἰς τὸ δεδομένον μάθημα, ἀποκλεισμός ἐκ τῶν ἐξετάσεων εἰς τὰ ὑπόλοιπα μαθήματα, βμηνος ἀποβολή. Ἐπίτασις τῆς ποινῆς ἐν ὑποτροπῇ μέχρι τῆς ὀριστικῆς ἀποβολῆς).

7) Ἡ χρησιμοποίησις πλαγίων μέσων κατὰ τὰς ἐξετάσεις, ἀποδεικνύουσα ἔλλειψιν ἐπιστημονικοῦ ἠθους.

8) Αἱ πολιτικαὶ καὶ κομματικαὶ συζητήσεις ἐν τῇ Σχολῇ.

9) Ἡ πάσης φύσεως φθορὰ ἢ ρύπανσις χώρων κλπ. τῆς Σχολῆς, ἰδίως τῶν λουτρῶν καὶ τῶν ἀποχωρητηρίων.

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι : α) ἐπίπληξις, β) αὐστηρὰ ἐπίπληξις ἐνώπιον τῆς Συγκλήτου μετ' ἐνδεχομένης, ἀποφάσει ταύτης, δημοσιεύσεως τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς δι' ἐπικολλήσεως ἀντιγράφου τῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν οἰκίαν πινακίδα, γ) ἔγγραφος ἀπειλὴ προσωρινῆς ἢ διαρκoῦς ἀποβολῆς, δ) ἀποβολὴ ἀπὸ 15 ἡμερῶν μέχρι 6 μηνῶν, ε) ἀποβολὴ διὰ τὸ ἐνεστώσ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἢ καὶ διὰ τὸ ἐπόμενον, καὶ στ) ὀριστικὴ ἀποβολὴ.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. α' ποινὴ ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, αἱ δὲ λοιπαὶ ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, ἐπιφυλαττομένων τῶν ἐκ τοῦ νόμου ἀπορρεουσῶν ἀρμοδιότητων. Ἐπὶ ὀριστικῆς ἀποβολῆς χωρεῖ προσφυγὴ τοῦ φοιτητοῦ ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἡ ἐπιβολὴ πειθαρχικῆς ποινῆς ἐκ τῶν ὑπ' ἀριθ. γ'-ζ' δημοσιεύεται. Πᾶσα ἐν γένει πειθαρχικὴ ποινὴ σημειοῦται ἐν τῷ βιβλιαρίῳ τῶν σπουδῶν τοῦ φοιτητοῦ καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν καὶ γνωστοποιεῖται δι' ἔγγραφου τῆς Σχολῆς πρὸς τὸν κηδεμόνα αὐτοῦ.

Γραφείον ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν φοιτητῶν

Παρὰ τῇ Γραμματείᾳ λειτουργεῖ εἰδικὸν γραφεῖον «ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν φοιτητῶν». Τοῦτο ἀπαντᾷ εἰς αἰτήσεις πληροφοριῶν ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων γονέων καὶ κηδεμόνων φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν. Γραπτὰ ἀπαντήσεις δίδονται μόνον πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ διαμένοντας, παρακαλοῦνται ὅμως οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ὅπως συναποστέλλωσιν εἰς τὸ ἐν λόγῳ γραφεῖον τὰ γραμματόσημα τῆς ἐπιστολῆς τῆς ἀπαντήσεως.

Ταυτοχρόνως τὸ ἐν λόγῳ γραφεῖον ἀναγγέλλει εἰς αὐτοὺς τὰ τῆς προόδου καὶ διαγωγῆς τῶν τέκνων αὐτῶν, τὰς τυχὸν ἐπιβληθείσας πειθαρχικὰς ποινὰς ἢ ἀπονεμηθείσας ἀμοιβὰς, χορηγηθείσας ὑποτροφίας κ.ο.κ.

Ὑποτροφίαι

I. Εἰς πρωτεύοντας φοιτητὰς καὶ φοιτητριάς τῆς Παντείου Σχολῆς παρέχεται ὀρισμένος ἀριθμὸς ὑποτροφιῶν ἐκ μέρους τοῦ Ἰδρύματος Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν κατὰ τὰ ἐν αὐτῷ κεκατονισμένα. Πληροφορίαι εἰς τὴν Γραμματεῖαν.

II. Ὁμοίως εἰς ὀρισμένον ἀριθμὸν πρωτεύοντων φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν παρέχεται ὑποτροφία ἐκ μέρους τῶν καθηγητῶν τῆς Παντείου Σχολῆς, παρακρατουμένου πρὸς τοῦτο κατόπιν ἐντολῆς αὐτῶν ὀρισμένου ποσοστοῦ ἐκ τοῦ μισθοῦ αὐτῶν.

Ἑποχρωτικαὶ παρουσίαι εἰς τὴν Γυμναστικὴν

Διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου ἔτους εἶναι ἀπαραίτητος ἡ συμπλήρωσις εἰκοσι τοῦλάχιστον δι' ἐκάτερον τῶν ἐτῶν τούτων ὠριαίων μαθημάτων εἰς τὴν σωματικὴν ἀγωγὴν, διαπιστουμένη δι' ὑπογραφῆς σχετικῆς βεβαιώσεως τοῦ εἰδικοῦ καθηγητοῦ τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς εἰς τὸ φοιτητικὸν βιβλιόριον σπουδῶν. Ὡς ὠριαῖον μάθημα γυμναστικῆς θεωρεῖται καὶ ἡ συμμετοχὴ τοῦ φοιτητοῦ εἰς ἐκδρομὴν τῆς Σχολῆς.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ λοιπῶν ἐργαζομένων, ὁ καθηγητὴς τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς ἔχει ὀρίσει εἰδικῶς πρωινὰς ὥρας μαθημάτων (7-8 καὶ 8-9 π.μ.) εἰς τὸ Γυμναστήριον τοῦ Πανελληνίου Γυμναστικοῦ Συλλόγου (γων. ὁδ. Μυρομματαίων καὶ Κοδριγκτώσος).

Τῶν ὑποχρεωτικῶν τούτων παρουσιῶν εἰς τὴν γυμναστικὴν ἀπαλλάσσονται : α) οἱ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν διαμένοντες φοιτηταί, ὀφείλοντες νὰ προσκομίσωσι σχετικὴν πιστοποιήσιν τοῦ ἀστυνομικοῦ τμήματος ἢ τῆς χωροφυλακῆς τῆς περιφέρειας των, β) οἱ ἀθληταί, ὧν ὁ πίναξ ὀνομάτων ἔχει κατατεθῆ εἰς τὴν Σχολὴν πρὸ τῶν ἐξετάσεων, γ) οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὸν στρατὸν ἢ στρατιωτικῶς ὀργανωμένας ὑπηρεσίας, καὶ δ) οἱ ἀφυπηρετήσαντες καὶ ἔχοντες ἀπολυτήριον στρατοῦ.

Ἐθνικὸς Σύλλογος Σπουδαστῶν Παντείου

Ὁ Ἐθνικὸς Σύλλογος Σπουδαστῶν Π.Α.Σ.Π.Ε., ἰδρυθεὶς τῷ 1946 καὶ ἀναγνωρισθεὶς ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, ἀποτελεῖ ἀνεξάρτητον συλλογικὸν ὄργανον ἐξυπηρετήσεως τῶν φοιτητικῶν συμφερόντων. Ὁ Σύλλογος ἐδρεύει ἐν Ἀθήναις, τὰ δὲ γραφεῖα αὐτοῦ εὐρίσκονται ἐν τῇ Σχολῇ. Μέλη αὐτοῦ εἶναι φοιτηταί τῆς Σχολῆς, ὅσοι δι' αἰτήσεώς των εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸ μητρώον τοῦ Συλλόγου.

Σύλλογος Πτυχιούχων

I. Ὁ Σύλλογος τῶν Πτυχιούχων ἰδρύθη ἐν ἔτει 1942. δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 5834 τῆς 24-10-1942 ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν. Ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐξυπηρετήσιν τῶν συμφερόντων τῶν πτυχιούχων τῆς Σχολῆς, καὶ εἰς τὴν σύσφιγγσιν τῶν δεσμῶν μεταξὺ πτυχιούχων φοιτητῶν καὶ Σχολῆς.

Πλείστοι ὅσοι ἐκλεκτοὶ πτυχιούχοι εἰργάσθησαν μέχρι τοῦδε ὑπὲρ τῆς εὐοδώσεως τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν καὶ σημαντικὴ ὑπῆρξεν ἡ συμβολὴ των.

II. Ἡ Πάντειος εὐρίσκεται εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν πτυχιούχων αὐτῆς,

πρὸς οὓς προσπαθεῖ νὰ παρέχη ἀμέριστον φιλόστοργον ἀρωγὴν. θεωροῦσα αὐτοὺς ὡς προσφιλέστατα πνευματικὰ αὐτῆς τέκνα.

Ἐκαστος λαμβάνων τὸ πτυχίον του παρὰ τῆς Σχολῆς ἐγγράφεται ταυτοχρόνως ἐν τῇ Σχολῇ καὶ ὡς μέλος τοῦ ἐν λόγῳ Συλλόγου.

Λήξις τῆς ιδιότητος τοῦ σπουδαστοῦ

Ἡ ιδιότης τοῦ φοιτητοῦ τῆς Σχολῆς λήγει : α) διὰ καθυστέρησιν ἀνανώσεως τῆς ἐγγραφῆς ἐπὶ ἓν ἔτος, β) ἐπὶ ὀριστικῆς ἀποβολῆς, γ) κατόπιν παρελεύσεως δύο ἀκαδημαϊκῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς κεκανονισμένης συνολικῆς ἐν τῇ Σχολῇ τριετοῦς φοιτήσεως.

Σπουδασταὶ παρελθόντων ἐτῶν

Φοιτηταὶ ἐγγραφέντες μέχρι καὶ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1943-1944, ὑπόκεινται εἰς εἰδικὰς διατάξεις ὡς πρὸς τὰς ἐξετάσεις των.

Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις

Αἱ πτυχιακαὶ ἐξετάσεις γίνονται κατ' Ἰούνιον, Ὀκτώβριον καὶ Μάρτιον. εἶναι γραπταὶ καὶ προφορικαί.

Γραπτῶς καὶ προφορικῶς, ἔτιοι δὲς, οἱ ὑποψήφιοι ἐξετάζονται εἰς τὰ κάτωθι μαθήματα τοῦ τρίτου ἔτους :

α) Διοικητικὸν Δίκαιον.

β) Ἐφηρμοσμένην Πολιτικὴν Οἰκονομίαν.

γ) Ἀστικὸν Δίκαιον καὶ Στοιχεῖα Πολιτικῆς Δικονομίας.

Τὰ λοιπὰ μαθήματα τοῦ γ' ἔτους ἐξετάζονται ἐπὶ πτυχίῳ μόνον ἅπαξ.

Αἱ γραπταὶ ἐξετάσεις εἰς τὰ τρία ἀνωτέρω μαθήματα θεωροῦνται ὡς προκριματικαὶ καὶ προηγῶνται τῶν λοιπῶν ἐξετάσεων εἰς τὰ ἄλλα μαθήματα, εἰς τὰ ὅποια δὲν προσέρχεται ὁ ὑποψήφιος πρὸς ἐξέτασιν. ἂν μὴ προηγουμένως ἐπιτύχη καὶ εἰς τὰ τρία ὡς ἄνω μαθήματα.

Εἰς τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις γίνεται δεκτὸς ὁ τελειόφοιτος τὸν Ἰούνιον τοῦ ἔτους καθ' ὃ οὗτος συνεπλήρωσε τὴν τριετὴ φοίτησιν.

Ἡ βαθμολογία γίνεται ὡς καὶ ἐπὶ τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων. Συμψηφισμὸς δὲν χωρεῖ. Ἐπιτυχῶν θεωρεῖται ὁ λαθὼν τοῦλάχιστον 5 εἰς ἕκαστον μάθημα.

Πτυχίον

Τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς εἶναι κατὰ νόμον ἰσότιμον πρὸς τὸ πτυχίον τοῦ τμήματος πολιτικῶν ἐπιστημῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τῶν Πανεπιστημίων

καὶ πρὸς τὸ πτυχίον τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, διὰ τὴν προαγωγὴν ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ καὶ τὴν κατάληψιν δημοσίας θέσεως. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν κατάληψιν θέσεων εἰς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου καὶ τὴν ἐν αὐταῖς προαγωγὴν.

Ἐναγόμεναι διδασκαλίας

Πρβλ. Διάτ. τῆς 15 Μαρτίου/15 Μαΐου 1951 [157] «Περὶ ἀπονομῆς διδασκαλικῶν διπλωμάτων ὑπὸ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν».

Πρόνοια ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν

Ἡ Πάντειος εὐρίσκεται εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ Παγκοσμίου Ἰδρύματος Περιθάλψεως Φοιτητῶν καὶ μετὰ τοῦ Σταθμοῦ Πρώτων Κοινωνικῶν Βοηθειῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος.

Ὅμοίως προσπαθεῖ δι' ἰδιωτικοῦ «Ταμεῖο περιθάλψεως ἀπόρων φοιτητῶν», ὅπως ὑποβοηθήσῃ τούτους εἰς διαφοροὺς ἀνάγκας αὐτῶν.

Τμήμα Προληπτικῆς Ἱατρικῆς

Παρὰ τῇ Σχολῇ λειτουργεῖ τμήμα Προληπτικῆς Ἱατρικῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἱατροῦ κ. Σπυρ. Κουρούκλη, τ. Διευθυντοῦ τοῦ Κρατικοῦ Σανατορίου Δημ. Ὑπαλλήλων Πεντέλης. Δι' ἕκαστον φοιτητὴν κρατεῖται ἀτομικὸς φάκελλος ὑγείας. Εἰδικαὶ ὁμιλίαι ὀργανοῦνται μὲ θέματα γενικῆς ὑγιεινῆς.

Ἱατρικὴ ὑπηρεσία ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν

Ἡ ἱατρικὴ ὑπηρεσία ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν δὲν ἐφθασεν εἰσέτι εἰς ἱκανοποιητικὸν ἐπίπεδον. Πάντως μέχρι τοῦδε ἔχουσιν ἐξασφαλισθῆ, σημαντικαὶ ἐκπτώσεις ὑπὲρ τῶν ἀσθενούντων φοιτητῶν παρ' ἱατροῖς διαφορῶν εἰδικότητων, οἵτινες εὐγενῶς πρὸς τοῦτο προσεφέρθησαν. Παρὰ τῷ κεντρικῷ μετάρῳ τῆς Σχολῆς ὑπάρχει εἰδικὸν ἱατρεῖον.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἐγγραφὴ φοιτητοῦ ἢ φοιτητριάς ἐν τῇ Σχολῇ ἐὰν δὲν προηγηθῇ ἱατρικὴ ἐξέτασις αὐτοῦ, συμπληρουμένου σχετικοῦ δελτίου ἀκτινολογικῆς ἐξετάσεως (ἱατρός κ. Κουρούκλης) καὶ ὑπὸ εἰδικῆς ὑπηρεσίας («Δελτίον ἱατρικῆς ἐξετάσεως φοιτητῶν»).

Εἰσαγωγή ἀσθενούντων ἀπόρων φοιτητῶν γίνεται δωρεάν εἰς τὰ διάφορα κρατικὰ νοσοκομεία (Ἐγκύκλιος Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Ὑγιεινῆς—Διευθύνσεις Νοσηλευτικῶν Ἰδρυμάτων, ὑπ' ἀριθ. 323 καὶ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. Ν.Ι.Α. 2925/13-7-1953).

Φοιτητικαὶ ἐκδρομαὶ

Ἡ Πάντειος Σχολὴ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῆς, ὅπως συνεργήσῃ εἰς τὴν πνευματικὴν, ψυχικὴν καὶ σωματικὴν ἀγωγὴν τῶν φοιτητῶν, ἔχει ἀναπτύξει ἀπὸ ἐτῶν συστηματικὸν πρόγραμμα ἐκπαιδευτικῶν φοιτητικῶν ἐκδρομῶν, τόσον εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Αἱ ἐκδρομαὶ γίνονται εἰς τόπους ἐθνικοῦ, ἀρχαιολογικοῦ, μορφωτικοῦ, καλλιτεχνικοῦ, ἠθικοῦ, ἐκπολιτιστικοῦ ἢ ἄλλου ἐνδιαφέροντος. Εἰς τοὺς συμμετέχοντας φοιτητὰς γίνονται εἰδικαὶ ὁμιλίαι εἰς τοὺς τόπους τῶν ἐπισκέψεων, ἐκ παραλλήλου δὲ διανέμονται καὶ βιβλιάρια ἢ φυλλάδια πληροφοριῶν περὶ τῶν μερῶν, εἰς τὰ ὅποια γίνονται αἱ ἐκδρομαί. Πλὴν τῶν ἀναμνηστικῶν φωτογραφιῶν, συνήθως ἀπασαι αἱ φοιτητικαὶ ἐκδρομαὶ κινηματογραφοῦνται. Μέχρι σήμερον ἡ Σχολὴ διαθέτει πλοῦσιον ἀπόθεμα τοιούτων ἀναμνηστικῶν φωτογραφιῶν καὶ κινηματογραφιῶν ταινιῶν.

Ἡ ὑπηρεσία φοιτητικῶν ἐκδρομῶν εὐρίσκεται ἐν συνεργασίᾳ καὶ μετὰ ξένων ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων, ἵνα διοργανώσῃ ἐκδρομάς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συστήματος τῆς ἀνταλλαγῆς.

Φοιτητικὸν Ἀναγνωστήριον καὶ Βιβλιοθήκη

I. Ἡ Σχολὴ ἐπιθυμοῦσα νὰ διευκολύνῃ τοὺς ἀπόρους φοιτητὰς καὶ φοιτητριάς, μὴ δυναμένους νὰ προμηθευθῶσι διάφορα ἐπιστημονικὰ συγγράμματα, διωργάνωσεν ἐν εἰδικῇ αἰθούσῃ φοιτητικὸν Ἀναγνωστήριον, τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς ὀργανώσεως φοιτητικῆς ἐκπροσωπήσεως. Τὸ ἀναγνωστήριον λειτουργεῖ καθ' ὠρισμένας ὥρας πρὸ μεσημβρίας καὶ μετὰ μεσημβρίαν. Ἡ βιβλιοθήκη διαθέτει ἑλληνικὰ καὶ ξένα συγγράμματα, πλουτίζεται δ' ἀφθόνως καθ' ἕκαστον ἔτος διὰ νέων. Ἡ αὐτὴ διαθέτει διάφορα ἐπιστημονικὰ περιοδικά, ὡς καὶ ἐφημερίδας.

II. Κανονισμὸς λειτουργίας Βιβλιοθήκης :

1) Πᾶς φοιτητὴς εἰσερχόμενος εἰς τὸ ἀναγνωστήριον τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Σχολῆς ὀφείλει :

Νὰ ἀνοίγῃ καὶ νὰ κλείῃ τὴν θύραν ἄνευ θορύβου. Ὅμοιως ὀφείλει νὰ βαδίξῃ ἄνευ θορύβου.

Νὰ καταθέτῃ τὴν ταυτότητά του καὶ τὸν χαρτοφύλακά του εἰς τὴν εἰδικὴν ἐκ σπουδαστῶν ἐθελοντικὴν ὑπηρεσίαν «διανομῆς καὶ παραλαβῆς» τῆς Βιβλιοθήκης. Νὰ παραλαμβάνῃ τὸ αἰτηθὲν βιβλίον. Νὰ κἀθηται χωρὶς νὰ προκαλῆ θόρυβον καὶ ἀταξίαν, χωρὶς νὰ μεταθέτῃ καθίσματα, χωρὶς νὰ συν-ὀμιλῇ μὲ συναδέλφους του.

2) Ὁ φοιτητὴς ὀφείλει νὰ σέβεται τὴν ἡσυχίαν τῶν ἄλλων καὶ νὰ πειθαρχῇ εἰς τὴν ἐθελοντικὴν ὑπηρεσίαν ἐπὶ τῆς τάξεως καὶ καθαριότητος τῆς Βιβλιοθήκης, τὴν ὁποίαν (ὑπηρεσίαν) ἀποτελοῦν σπουδασταί.

3) Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ ἀνάμιξις καὶ μετακινήσεις τῶν ταξινομημένων βιβλίων εἰς τὰς θυρίδας.

4) Ὁ προϊστάμενος τῆς Βιβλιοθήκης ἀναφέρει εἰς τὸν Πρύτανιν τῆς Σχολῆς πάντα παρεκτρεπόμενον σπουδαστὴν πρὸς τιμωρίαν.

Μαθήματα ξένων γλωσσῶν

Χάριν ὑποβοηθήσεως τῶν φοιτητῶν, οἵτινες ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐκμάθωσι μίαν ἐκ τῶν κυριωτέρων ξένων γλωσσῶν, ἔχουσι διοργανωθῆ μαθήματα ξένων γλωσσῶν. Συνιστᾶται ἡ παρακολούθησις, ὡς ἐξασφαλιζούσα προσόντα ἀπαραίτητα διὰ πάντα ἐπιστήμονα.

Φοιτητικὸς ἀθλητισμός

Παρὰ τῇ Σχολῇ λειτουργεῖ τμημα φοιτητικοῦ ἀθλητισμοῦ. Πᾶς φοιτητὴς καὶ πᾶσα φοιτήτρια ὀφείλουσι νὰ συμμετέχωσιν εἰς τὴν φοιτητικὴν ἀθλητικὴν κίνησιν. Ὑπάρχουσι δύο ἐσωτερικοὶ ἀθλητικοὶ φοιτητικοὶ σύνδεσμοι παρὰ τῇ Σχολῇ, ὁ Σύνδεσμος τῶν «κυανῶν» (φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι καταγόμενοι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν) καὶ ὁ Σύνδεσμος τῶν «λευκῶν» (οἱ καταγόμενοι ἐκ τῆς πρωτευούσης). Ἐκαστος ἐκ τῶν δύο φοιτητικῶν ἀθλητικῶν συνδέσμων διαθέτει: α) ὁμάδα κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ, β) ὁμάδα ποδοσφαίρου, γ) ὁμάδα καλαθοσφαίρας, δ) ὁμάδα ἀντισφαιρίσεως, ε) ὁμάδα κολυμβήσεως, στ) ὁμάδα ὕδατοσφαιρίσεως, ζ) ὁμάδα κωπηλασίας, η) ὁμάδα ποδηλασίας. Καθ' ἕκαστον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος διοργανοῦνται ἐπίσημοι ἐσωτερικοὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες, καθ' οὓς ἀπονέμονται βραβεῖα καὶ κύπελλα.

Ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολή, μὴ ἀποσκοποῦσα μόνον εἰς τὴν ἀπλῆν μετάδοσιν ἐπιστημονικῶν γνώσεων εἰς τοὺς φοιτητάς καὶ ἀκροατάς τῶν πολιτικῶν, τῶν δημοσιογραφικῶν καὶ τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν, ἀλλ' ἐν ταύτῳ καὶ εἰς τὴν διάπλασιν χαρακτῆρων, ἐμπνεομένων ὑπὸ ἀνωτέρων εὐγενῶν ἠθικῶν ιδεωδῶν, ἀγωνίζεται ἐκ παραλλήλου ἐντόνως οὐ μόνον ὑπὲρ τῆς ψυχικῆς, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς τῶν παρ' αὐτῇ φοιτητῶν.

Καλλιτεχνικὴ ἀγωγή τῶν φοιτητῶν

Ἡ Σχολή, ἀποδίδουσα ἐξέχουσαν σημασίαν εἰς τὴν ἐξυψοῦσαν καὶ ἐξευγενίζουσαν τὸ ἦθος καλλιτεχνικὴν ἀγωγὴν, διοργάνωσε παρ' αὐτῇ ὑπηρεσίαν «μουσικῆς ἀγωγῆς τῶν φοιτητῶν» ὑπὸ τὴν διευθυντὴν ὀρχήστρας κ.

Ἀθανάσιον Ἐρμιλίον. Ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς τοιαύτης ὑπηρεσίας διοργανοῦνται καὶ ἕκαστον ἔτος «φοιτητικὴ χορωδία», «φοιτητικὴ ἐκκλησιαστικὴ χορωδία», «φοιτητικὴ ὀρχήστρα», ἅπαντα δ' αὐτὰ ἐξ ἑνὸς μὲν συμμετέχουσιν εἰς τὰς διαφόρους τελετὰς καὶ ἑορτὰς τῆς Σχολῆς, ἐξ ἑτέρου δὲ διοργανοῦσι φοιτητικὰς ραδιοφωνικὰς ἐκπομπὰς κλπ.

Ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1954-1955 ἤρξατο λειτουργοῦν καὶ «φοιτητικὸν θέατρον» (ἐξ ἐρασιτεχνῶν ἠθοποιῶν φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν, μὲ παραστάσεις ἀρχαίων ἔργων κλπ.).

Γραφεῖον ἐξευρέσεως ἐργασίας εἰς φοιτητὰς καὶ πτυχιούχους

Ἀνετέθη ὑπὸ τῆς Συγκλήτου εἰς τὸν Ἐφόρον ἐπὶ τῆς Προνοίας ὑπὲρ τῶν Φοιτητῶν ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1954-1955 διοργάνωσις «Γραφείου ἐξευρέσεως ἐργασίας» ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν, φοιτητριῶν καὶ πτυχιούχων τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς.

Χριστιανικὴ φοιτητικὴ κίνησις

Ἡ Σχολὴ προσπαθεῖ ὅπως ἐνισχύσῃ τὴν χριστιανικὴν φοιτητικὴν κίνησιν. Τοιοῦτοτρόπως διοργάνωσε φοιτητικὴν ἐκκλησιαστικὴν βυζαντινὴν χορωδίαν, ἣτις συμμετέχει εἰς διαφόρους ἐκκλησιαστικὰς ἐκδηλώσεις (λειτουργίας, μνημόσυνα κλπ.). Ὁμοίως ἡ Σχολὴ διοργάνωσε θρησκευτικὰς λειτουργίας, χαιρετισμοὺς κλπ. ἐν τῇ σχολῇ. Ὁμοίως ἡ Σχολὴ συμμετέχει εἰς διαφόρους θρησκευτικὰς ἐκδηλώσεις, φέρ' εἰπεῖν κατὰ τὴν παγκόσμιον ἡμέραν τῆς Προσευχῆς τοῦ Φοιτητοῦ.

I. Χριστιανικὸς Ὁμιλὸς Φοιτητῶν.

Ὁ Χριστιανικὸς Ὁμιλὸς Φοιτητῶν εἶναι μίᾳ μικρᾷ κοινωνίᾳ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σπουδαστῶν καὶ σπουδαστριῶν τῶν Ἀνωτάτων τοῦ Κράτους Σχολῶν. Σκοπὸς τοῦ Ὁμιλοῦ εἶναι: Ἡ συμπλήρωσις τοῦ ψυχικοῦ καταρτισμοῦ τῶν μελῶν τοῦ πρὸς ἀνάδειξιν ἀξίων χριστιανῶν πνευματικῶν ἡγετῶν τῆς κοινωνίας καὶ ἡ καλλιέργεια τῶν ἰδανικῶν τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ μεταξὺ τῶν σπουδαστῶν τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν.

II. Τομεῖς Ἐργασίας.

α') *Βιβλικὴ Μελέτη*: Κατ' εὐχρὴν γίνεται συμμαλέτη τῆς Ἀγίας Γραφῆς, ἣ ὅποια ἀποβλέπει ὄχι εἰς τὴν ξηρὰν ἐρμηνείαν καὶ τὴν θεωρητικὴν συν-εξέτασιν τῆς Βίβλου, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν καὶ ἐποικοδομήν.

β') *Ποιήματα*: Κατὰ σχολὰς τὰ μέλη τοῦ Ὁμιλοῦ μελετοῦν καὶ ἐξετάζουν ἀπὸ κοινῆς θέματα ἐπιστημονικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἐνδιαφέροντος.

γ') Πνευματικὴ ζωὴ : Συμμετοχὴ εἰς κοινὴν λατρείαν καὶ μυστηριακὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας διὰ τῆς διοργανώσεως εἰδικῶν λειτουργιῶν χάριν τῶν μελῶν τοῦ Ὁμίλου.

δ') Ἀλληλεγγύη : Ἐμπρακτος ἐκδήλωσις τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην συναδέλφους καὶ δὴ τοὺς ἀσθενεῖς φοιτητάς.

ε') Διαλέξεις : Πρὸς εὐρυτέραν μόρφωσιν τῶν φοιτητῶν διοργανοῦνται διαλέξεις μετ' ὀμιλητὰς διαπρεπεῖς ἐκπροσώπους τῶν ἐπιστημῶν, Καθηγητὰς τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν κλπ.

στ') Κατηχητικὸν ἔργον : Εἰδικὴ ἐκπαίδευσις κατηχητῶν καὶ κατηχητριῶν καὶ ἐνεργὸς συμμετοχὴ εἰς τὴν κατηχητικὴν κίνησιν πρὸς χριστιανικὴν διάπλασιν τῆς παιδικῆς ἡλικίας.

ζ') Ἐπαρχία : Ἐπαφὴ μετὰ τῶν ἐκεῖ μελῶν τοῦ Ὁμίλου διὰ τῆς ἀποστολῆς ἐντύπου ὑλικοῦ (περιοδικῶν, εἰκόνων, σχεδιαγραμμάτων Βιβλικῆς Μελέτης, Ὁμιλιῶν, κλπ.).

η') Διεθνῆς ἐπικοινωνία : Ἐνεργὸς συμμετοχὴ εἰς τὴν οἰκουμενικὴν κίνησιν καὶ καλλιέργεια τοῦ πνεύματος αὐτῆς μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Ὁμίλου. (Ἐπίτιμος Πρόεδρος ὁ κ. Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου).

Ταμεῖον Περιθάλψεως τῶν Φοιτητῶν

Ἰδρύθη παρὰ τῆ Σχολῆ «Ταμεῖον Περιθάλψεως Φοιτητῶν».

Οἱ πόροι τοῦ Ταμεῖου προέρχονται ἐκ προαιρετικῶν φοιτητικῶν εἰσφορῶν, εἰσφορῶν ἐκ μέρους ἄλλων (φέρ' εἰπεῖν εἰς μνήμην ἀντὶ στεφάνου κλπ.), ἐκ τῶν εἰσπράξεων διοργανουμένων ἑορτῶν, συναυλιῶν κλπ., ἐξ εἰδικῶν συνδρομῶν ἐκ μέρους συνδρομητῶν τοῦ ταμεῖου, ἐκ τῆς πωλήσεως εἰκονογραφημένων δελταρίων, ἐκ τῆς πωλήσεως διαφόρων βιβλίων κλπ.

Τὸ Ταμεῖον ἔχει ὡς σκοπὸν νὰ ἐνισχύσῃ πᾶσαν προσπάθειαν τείνουσαν εἰς οἰασθῆποτε φύσεως πρόνοιαν ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν.

Εἰδικώτερον τοῦτο ἀποσκοπεῖ ἰδίως εἰς τὴν ἐνίσχυσιν :

- α) τῶν ἀπόρων φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν.
- β) τῶν φοιτητικῶν ἐκδρομῶν.
- γ) τῶν ἀσθενούντων φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν.
- δ) τῶν φοιτητικῶν ἑορτῶν, συναυλιῶν κλπ.

Ὁραὶ ἐπισκέψεως Γραφείων

Ἡ Γραμματεία τῆς Σχολῆς δέχεται καθ' ἑκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ 12 μ. - 2 μ.μ., κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τοῦ θέρους καθ' ἑκάστην Δευτέραν καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ 12 μ. - 2 μ.μ.

Τὸ Ἀναγνωστήριον τοῦ Φοιτητοῦ εἶναι ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν ἀπὸ 9 π.μ.—2 μ.μ. καὶ 3—8 μ.μ.

Τὰ γραφεῖα τοῦ Ἐθνικοῦ Φοιτητικοῦ Συλλόγου εἶναι ἀνοικτὰ κατὰ τὴν διάρκειαν μὲν τοῦ διδακτικοῦ ἔτους καθ' ἑκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ 12—1 μ.μ., κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τοῦ θέρους καθ' ἑκάστην Δευτέραν καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ 12—1 μ.μ.

Παγκόσμιον Ίδρυμα Ξεπηρετήσεως Πανεπιστημίων (Π.Ι.Ε.Π.)

Τὸ ΠΙΕΠ (World University Service) εἶναι μία παγκόσμιος ὀργάνωσις ἀποσκοποῦσα εἰς τὴν ὕλικήν, πνευματικὴν καὶ ἐκπαιδευτικὴν ἑξυπηρέτησιν καὶ ἀλληλεγγύην τοῦ πανεπιστημιακοῦ κόσμου. Τὸ ΠΙΕΠ ἐργάζεται μεταξὺ χιλιάδων καθηγητῶν καὶ φοιτητῶν εἰς ἑκατοντάδας ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων τῶν 37 χωρῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἀντιπροσωπεύεται τοῦτο δι' ἐπισήμων γραφείων.

Τὸ γενικὸν ἐτήσιον πρόγραμμα δράσεως ὀργανοῦται εἰς τὴν κατ' ἔτος λαμβάνουσαν χώραν Γενικὴν Συνέλευσιν, τὸ δὲ Διεθνὲς Γραφεῖον Γενεῦης (13, Rue Calvin) εἶναι ὑπεύθυνον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀποφασισθέντος προγράμματος εἰς τὰς διαφόρους χώρας, εἰς τὰς ὁποίας αἱ ἐθνικαὶ ἐπιτροπαὶ ἀναπτύσσουσι τὴν δρᾶσιν των ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Διεθνούς τούτου Γραφείου.

Μέχρι σήμερον καὶ ἀπὸ τοῦ 1945 ἡ ἐν Ἑλλάδι ἐργασία τοῦ ΠΙΕΠ ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Γραφείου Ἀθηνῶν, με στενὴν συνεργασίαν τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαποῦ ἀντιπροσώπου, ὅστις καὶ παρέχει τὰς ὑπηρεσίας του δωρεάν. Ἡδὴ ὀργανώθη «Ἐπιτροπὴ Θεσσαλονίκης», «Ἐπιτροπὴ Ἀθηνῶν» καὶ «Ἐπιτροπὴ Ἑλλάδος».

Βεβαίως δὲν ἀναμένονται θαύματα κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς δράσεως τῶν Ἐπιτροπῶν, ἀλλ' ὑπάρχει ἐλπίς ὅτι αἱ ἰδέαι καὶ αἱ ἐπιδιώξεις τοῦ ΠΙΕΠ θὰ γίνουσι εὐρύτερον γνωσταί, οὕτω δὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἀλληλεγγύης θὰ γίνεσθαι ἰσχυρότερον εἰς τὰς ψυχὰς τῶν μελῶν τοῦ πανεπιστημιακοῦ κόσμου, ὅποτε καὶ ὅλη ἡ ἐργασία τοῦ ΠΙΕΠ καὶ τῶν Ἐπιτροπῶν του θὰ γίνῃ καλύτερον ἀντιληπτὴ καὶ θὰ εἶναι δυνατὸν αἱ Ἐπιτροπαὶ νὰ ἀναλάβωσι μεγαλυτέραν πρωτοβουλίαν καὶ νὰ πραγματοποιήσωσι περισσότερα ἔργα, εἰς τρόπον ὥστε αἱ ἐπὶ μέρους ἀνώταται σχολαὶ καὶ οἱ φοιτηταὶ τῆς Ἑλλάδος γενικῶς θὰ ἐξυπηρετῶνται θετικώτερον.

ΚΑΘΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΩΝ ΝΕΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΝΤΕΙΩΝ ΑΝΩΤΑΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

«Ἐπειδὴ ἡ Ἀθήνησι Πάντειος σεπτὴ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Ἀνωτάτη Σχολή, τῇ τοῦ Πρυτάνεως ἐπινεύσει, εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐαυτῆς φοιτητῶν δοκιμάσαι καὶ ἐγκρίναι ἡμᾶς κατηξίωσεν, αὐτῇ τε καὶ τῇ Πρυτανείᾳ ἀσμένως καὶ ἐν ἐλπίσιν ἀγαθαῖς δημοσίᾳ πίστιν καθομολογοῦμεν τήνδε :

Περὶ τὰς Πολιτικὰς Ἐπιστήμας παντὶ σθένει καὶ σπουδᾶσιν καὶ τῆς τούτων μελέτης ὡς οἶόν τε μάλιστα ἐπιμελήσασθαι.

Πᾶν ποιήσιν προθύμως εἰς εὐσέβειαν ἡθῶν, χρηστότητα καὶ σεμνότητα τρόπων, αἰεὶ δ' ἐπιθυμεῖν τοῦ δικαίου θεράποντας γενέσθαι, οἷους προσήκει εἶναι τοὺς Ἑλληνας σπουδαστάς.

Τὰ θεσπίσματα τοῦ τεμένουσ τούτου τῆς ἱερᾶς σοφίας ἐσπεὶ τηρήσιν ἀκέραια καὶ ἀκίβδηλα.

Οὕτως εἶη ὁ Θεὸς τῆς δυνάμεως, τῆς γνώσεως καὶ παντοίας ἀρετῆς ἀρωγός».

ΚΑΘΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΠΤΥΧΙΟΥΧΩΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

«Ἐπειδὴ ἡ Ἀθήνησι Πάντειος σεπτὴ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Ἀνωτάτη Σχολή, τῇ τοῦ Πρυτάνεως ἐπινεύσει, εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐαυτῆς πτυχιούχων δοκιμάσαι καὶ ἐγκρίναι ἡμᾶς κατηξίωσεν, αὐτῇ τε καὶ τῇ Πρυτανείᾳ ἀσμένως καὶ ἐν ἐλπίσιν ἀγαθαῖς δημοσίᾳ πίστιν καθομολογοῦμεν τήνδε :

Ἄπο τοῦ ἱεροῦ τούτου Διδασκαλείου τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἐξερχόμενοι, βιώσωμεν, ἄσβεστον τὴν τῆς ἐπιστήμης λαμπάδα διατηροῦντες.

Τῆς τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν θεραπείας ὡς οἶόν τε ἐπιμελήσασθαι.

Τὰς διδασκαλίας τοῦ τεμένουσ τούτου τῆς ἱερᾶς σοφίας ἐσπεὶ τηρήσιν ἀκέραια καὶ ἀκίβδηλους.

Ἄει τῷ δικαίῳ καὶ ἴσῳ χρῆσεσθαι ὁδηγῷ, αἰεὶ δ' ἐπιθυμεῖν ἀγαθῶν παραιτίους γενέσθαι, οἷους προσήκει φαίνεσθαι τοὺς Ἑλληνας ἐπιστήμονας.

Ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ τούτου παιδευτηρίου γαλουχηθέντες καὶ τῶν ἐν αὐτῷ σεπτῶν διδασκάλων ἀκροασθέντες καὶ ὀρθῆς τυχόντες παιδείας καὶ εἰς ἀρετὴν ἀρωγῆς, χάριτας ὁμολογοῦμεν μεγίστας.

Οὕτω, σὺν τῇ εὐλογίᾳ τῶν ἡμετέρων σεπτῶν Καθηγητῶν εἶη ἡμῖν ὁ Θεὸς τῆς δυνάμεως, τῆς γνώσεως καὶ παντοίας ἀρετῆς ἀρωγός».

ΚΑΘΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΔΙΔΑΚΤΟΡΩΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

«Ἐπειδὴ ἡ Ἀθήνησι Πάντειος σεπτῆ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Ἀνωτάτῃ Σχολῇ, τῇ τοῦ Πρυτάνεως ἐπινεύσει, εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐαυτῆς διδασκόντων δοκιμάσαι καὶ ἐγκρίναι ἡμᾶς κατηξίωσεν, αὐτῇ τε καὶ τῇ Πρυτανείᾳ ἀσμένως καὶ ἐν ἐλπίσιν ἀγαθαῖς δημοσίᾳ πίστιν καθομολογοῦμεν τήνδε :

Ἐκ τῆς ἱερᾶς ταύτης Ἀριστοτελείου πνευματικῆς Ἑστίας τὸν θεῖον πυρσὸν τῆς ἐπιστήμης λαβόντες οὐ παυσόμεθα πειρώμενοι, ὅσον ἂν δυνάμεθα, ἅμα μὲν τὸν ἐνσταλαχθέντα ἔρωτα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης ἐσαι ἀκέραιον καὶ ἀκίβδηλον τηρήσειν, ἅμα δὲ τὰ παρὰ σεπτῶν καὶ σοφῶν διδασκάλων παρελημμένα φῶτα μεταλαμπαδεύειν, αἰεὶ δὲ πρόσω χωροῦντες τὸ τῆς πεφύλημένης Ἑλληνίδος ἐπιστήμης ἱερὸν φυτόν καταρδεύσειν καὶ τὸ Ἑλλάδος ὄνομα τίμιον καὶ εὐδοξόν ἀπεργάζεσθαι.

Ἐνθουσιῶντες καὶ πτερούμενοι καὶ θεῖα μανία συνόντες καὶ εἰς τὸ διηνεκές μείζονος παιδείας διψῶντες βιώσωμεν κατ' ἐπιστήμην, αἰεὶ ἐπιθυμοῦντες ἀγαθῶν καὶ δικαίων καὶ ἴσων παραιτίους τῇ ἀνθρωπότητι γενέσθαι, οἷους προσήκει φαίνεσθαι τοῖς Ἑλληνας τῆς ἐπιστήμης ἐρευνητάς.

Ἀπεικάζοντες οἷα κύματα γαῖας ἀπάντων τὰς ψυχὰς κατακλύζει, γηθοσύνης προσαγορεύομεν τὴν ἱερὰν καὶ γλυκεῖαν ἡμῶν Πνευματικὴν Μητέρα τὴν τῶν Ἀθηνῶν Πάντειον Ἀνωτάτην τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Σχολήν, αἰεὶ χάριτας μεγίστας ὁμολογοῦντες, ἅμα δ' εὐχόμενοι Αὐτῇ εἰς τὸν ἐσαι χρόνον ἀποστίλβειν ἀκτίων καὶ δόξης ἐπὶ τὸν ἐπιστημονικὸν ὀρίζοντα αἰεὶ εὐρύτερον.

Οὕτως, σὺν τῇ εὐλογίᾳ τῶν ἡμετέρων καθηγητῶν καὶ προσφιλῶν διδασκάλων, εἴη ἡμῖν ὁ Θεὸς τῆς δυνάμεως, τῆς γνώσεως καὶ παντοίας ἀρετῆς ἀρωγός».

ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ
ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

*Τῆς ζωῆς μου ἔγινε σκοπός
 ἡ δικαιοσύνη κι' ἡ τιμὴ
 Καὶ τοῦ νόμου ἄγρυπνος φρουρός
 θέλω νάμαι σ' ὅλη τὴ ζωή.*

*

*Τὴν ἀλήθεια νὰ ὑπηρετῶ
 μὲ τῆς ἐπιστήμης τὰ φτερά.
 Τὸν ἐλληνικὸ πολιτισμὸ
 νὰ δοξάσω ἄλλη μιὰ φορὰ.*

*

*Τοῦ δικαίου εἶναι προσταγὴ
 τοὺς ἀδικημένους νὰ βοηθῶ.
 Κι' ὅταν ἡ πατρίδα μὲ χρειασθῇ
 ἔτοιμος γιὰ νὰ θυσιασθῶ.*

Ἐ π ω δ ὀ ς

*Τὴν ἀλήθεια νὰ ὑπηρετῶ
 μὲ τῆς ἐπιστήμης τὰ φτερά.
 Τὸν ἐλληνικὸ πολιτισμὸ
 νὰ δοξάσω ἄλλη μιὰ φορὰ.*

Στίχοι : Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
Μουσική : Χ. ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΥ
Ἐνορχήστρωση : Α. ΕΡΜΗΛΙΟΥ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ ΑΚΑΔΗΜ. ΕΤΟΥΣ 1960 - 1961

I. Κατὰ τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1960 ἐγένετο ἐν τῇ Ἀριστοτελείῳ αἰθούσῃ τελετῶν τῆς Σχολῆς ἐπίσημος τελετὴ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940. Τὸν πανηγυρικὸν ἐξεφώνησεν ὁ Καθηγητὴς κ. Γεώργιος Παπαχατζῆς, μὲ θέμα : «Ἡ συμπλήρωσις εἰκοσαετίας ἀπὸ τῶν ἡμερῶν μιᾶς ἐθνικῆς ἐξάρσεως».

Τὴν 30ὴν Νοεμβρίου 1960 ἐγένετο τελετὴ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν Πρυτανικῶν Ἀρχῶν καὶ τῆς Ὀρκωμοσίας τῶν νέων σπουδαστῶν. Κατ' αὐτὴν ὁ Προπρύτανις κ. Π. Πέρδικας ἐξέθεσε τὰ πεπραγμένα τῆς Πρυτανείας του καὶ ὁ Πρύτανις κ. Σ. Καλογερόπουλος-Στράτης ἐξεφώνησε λόγον μὲ θέμα : «Ἡ Πολιτικὴ Ἐπιστήμη».

Τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου 1961 ἐγένετο ἐν τῇ αἰθούσῃ τελετῶν ἡ καθιερωμένη τελετὴ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Τὸν πανηγυρικὸν ἐξεφώνησεν ὁ Καθηγητὴς κ. Γεώργιος Δασκαλάκης μὲ θέμα «Εὐαγγέλιον καὶ Πολιτικὴ».

Τὴν 18ην Μαρτίου 1961 ἐγένετο εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τῆς Σχολῆς τὸ ἐναρκτηρίον μάθημα τοῦ Ὑψηγητοῦ τῆς Κοινωνιολογίας κ. Π. Σταματιᾶδῃ μὲ θέμα : «Αἱ σύγχρονοι κατευθύνσεις τῆς Κοινωνιολογίας».

Τὴν 25ην Μαρτίου 1961 ὠμίλησεν ὁ Πρύτανις κ. Σ. Καλογερόπουλος-Στράτης μὲ θέμα : «Τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν εἰς τὸν χάρτην τοῦ Ο.Η.Ε.».

II. Τὸν Νοέμβριον 1960 ἐδόθη διάλεξις ἐν τῇ Σχολῇ ὑπὸ τοῦ Κοσμητοροῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τῆς Aix-En-Provence μὲ θέμα : Aspects institutionnels du Marché Commun.

Τὴν 14ην Μαρτίου 1961 ἐδόθη διάλεξις ἐν τῇ Σχολῇ ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὁξφόρδης κ. Max Beloff μὲ θέμα : European Inegration, A Historiane's wiew.

Τὴν 21ην Μαρτίου 1961 ἐδόθη διάλεξις ἐν τῇ Σχολῇ ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Γενεύης κ. Antony Babel μὲ θέμα : Le progrès technique et la condition ouvriere.

Κατὰ τὴν ἐβδομάδα 23 Μαρτίου—1 Ἀπριλίου 1961 ἐγένετο ἐν τῇ Σχολῇ δημοσία συζήτησις μὲ θέμα : «Αἱ σύγχρονοι μορφαὶ τῆς Κυριαρχίας» μὲ συμμετοχὴν ξένων προσωπικοτήτων διεθνoῦς κύρους ὡς καὶ Ἑλλήνων Καθηγητῶν. Οὕτω μετέσχον τῶν ἐργασιῶν ὡς εἰσηγηταὶ οἱ ξένοι Καθηγηταὶ κ.κ. Charles De Visscher, G. Scharzenberger, E. Van Bogaert, Paul de

Visscher, Charles Rousseau, B. Akzin, S. Peterin, Giuseppe Maranini, J. Andrassy και οί Ἑλληνες καθηγηταί κ.κ. Φ. Βεγλερής, Σ. Καλογερόπουλος-Στράτης, Μιχαήλ Στασινόπουλος, Γεώργιος Τενεκίδης.

Μετέσχον ἐπίσης ὡς εἰσηγηταί οἱ κ.κ. Bertrand De Jouvenel, W. W. Schutz Ἀντιπρόεδρος τοῦ Kuratorium διὰ τὴν ἀδιαίρετον Γερμανίαν, ὁ κ. G. V. Haefnen, Διευθύνων τοῦ τμήματος Νομικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης καὶ ὁ κ. I. Σιώτης τοῦ Πανεπιστημιακοῦ Ἰνστιτούτου Ἀνωτέρων Διεθνῶν Σπουδῶν τῆς Γενεύης.

Ἀπεδέχθησαν ἐπίσης τὸν πρόσκλησιν τῆς Σχολῆς οἱ κ.κ. J. Goormaghtigi, H. Jeschek, R. Mosse καὶ E. Naim.

Κατὰ τὴν ἐβδομάδα 14-20 Ἀπριλίου 1961 ἐγένετο ἐν τῇ Σχολῇ συζήτησις ἐπὶ «τοῦ προβλήματος τῆς συνυπάρξεως» μεταξὺ τῆς ἡμετέρας Σχολῆς καὶ τῆς Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου.

Ἐκ τῆς Σχολῆς τοῦ Βερολίνου μετέσχον οἱ Καθηγηταί κ.κ. M. von der Gablentz, Jacob Horn, Gerard Ostreich, Lost Riedel, Otto Stammer. Ἐκ τῆς Παντείου οἱ Καθηγηταί κ.κ. Γ. Παπαχατζής, Δ. Βεζανής, Γ. Δασκαλάκης, Γ. Τενεκίδης καὶ ὁ Ὑφηγητὴς κ. Π. Σταματιάδης.

Τὴν 27ην Ἀπριλίου 1961 ἐδόθη διάλεξις ἐν τῇ Σχολῇ ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λονδίνου κ. Hugh Seton Watson μὲ θέμα : National and Multi-National Empires.

III. Κατὰ Μάρτιον τοῦ 1961, κατόπιν προσκλήσεως ταῦ Πανεπιστημίου τῆς Παβίας, ὁ Καθηγητὴς κ. Γ. Τενεκίδης ἔδωκεν εἰς τὴν αὐτόθι Νομικὴν Σχολὴν σειρὰν μαθημάτων καὶ φροντιστηρίων περὶ «τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας ἐξ ἐπόψεως Δημοσίου Διεθνoῦς Δικαίου».

Ἐθνικὸς Σύλλογος Φοιτητῶν

Πρόεδρος Ρωσσέτης Ἀλέξ., Ἀντιπρόεδρος Α' Παπαζαφείρης Δημήτριος, Ἀντιπρόεδρος Β' Ἀλευράς Νικόλαος, Γενικὸς Γραμματεὺς Καλιτσουνάκης Ἐμμαν., Εἰδ. Γραμματεὺς Κόντος Λεονάρδος, Ταμίας Κουνινιώτης Νικόλαος. Μέλη : Κασσελάκης Νικόλ., Λυδόπουλος Σταῦρος, Ἀναστασόπουλος Παν., Πουλαντζᾶς Μιχαήλ - Θαλῆς.

Σύλλογος Πτυχιούχων

Ἰωάννης Κουρῆς Πρόεδρος, Παναγιώτης Παπαγαρυφάλου Ἀντιπρόεδρος, Χρῖστος Ζαφειρέλλης Γεν. Γραμματεὺς, Θεοδοσίος Βλάχος Ταμίας, Λάμπρος Καράμπελας Γενικὸς Ἐφορος, Εὐστάθιος Τσιπενέκας Εἰδικὸς

Γραμματεὺς, Ἀθανάσιος Δασκαλάκης, Σωκράτης Κίτσος καὶ Χαράλαμπος Βούλγαρης Μέλη.

Τὸ νῦν Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου συνέβαλε μεγάλως εἰς τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Συλλόγου τῶν Πτυχιούχων καὶ ἀπαριθμεῖ σήμερον ἄνω τῶν 600 τακτικῶν μελῶν. Ἀντιμετώπισε μὲ θάρρος καὶ πίστιν τὰ πολλαπλᾶ καὶ δύσκολα προβλήματα τοῦ ἀπαισχύλου τοῦς Πτυχιούχους τῆς Σχολῆς μας.

Συνεργάζεται στενωῶς μετὰ τῆς Σχολῆς καὶ συμβάλλει θετικῶς εἰς τὴν προώθησιν τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορώντων τὴν Σχολὴν καὶ τοῦς Πτυχιούχους.

Διατηρεῖ ἀπὸ διετίας Γραφεῖα εἰς τὸ κέντρον τῶν Ἀθηνῶν - ὁδὸς Ἐλευθερίου Βενιζέλου 42, 7ος Ὄροφος, Γραφεῖον 708, διὰ τὴν καλλιτέραν ἐπαφὴν τῶν Πτυχιούχων μετὰ τοῦ Συλλόγου πρὸς ἐνημέρωσιν καὶ ἐξυπηρέτησιν αὐτῶν.

Διοργανώνει συνεστιάσεις μὲ Ἐπιστημονικὰς ἀνακοινώσεις, συζητήσεις ἐπὶ θεμάτων Ἐπιστημονικῶν, ψυχαγωγικὰς συγκεντρώσεις, Διαλέξεις μὲ ὁμιλητὰς Πτυχιούχους τῆς Σχολῆς μας, Ἐκδρομὰς κλπ.

Ἐκδίδει Δελτίον Πληροφοριῶν πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν Πτυχιούχων.

Ἡ ὕπαρξις τοῦ Συλλόγου εἶναι ἀπαραίτητος καὶ ἀναγκαία, διότι βοηθεῖ ποικιλοτρόπως εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν πολλῶν προβλημάτων καὶ χρησιμεύει συνάμα ὡς συνδετικὸς κρίκος μετὰ τῶν Πτυχιούχων καὶ Σχολῆς.

Συνιστᾶται δέ, εἰς πάντα Πτυχιούχον ὅπως ἐγγράφεται ἀμελλητὶ μέλος αὐτοῦ παρέχων εἰς αὐτὸν πᾶσαν ἠθικὴν καὶ ὕλικὴν ὑποστήριξιν.

Σύνδεσμος Εὐρωπαϊκῆς Συνεργασίας Φοιτητῶν Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου Εὐρωπαϊκῆς Συνεργασίας Σπουδαστῶν τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἔχει ὡς κάτωθι :

Πρόεδρος Χαρίτος Σπυρίδων, Ἀντιπρόεδρος Κίνας Ἰωάννης, Γεν. Γραμματεὺς Κουνινιώτης Νικόλαος, Ταμίας Φλεριανὸς Κων/νος, Γεν. Ἐφορος Κεφάλας Χαρίλαος, Ἐφορος Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Κοντοβασίλης Ἰωάννης, Ἐφορος Τύπου, Διαφωτίσεως καὶ Δημ. Σχέσεων Ζώγας Δημήτριος, Ἐφορος Καλλιτεχνικῶν Ἐκδηλώσεων Καραγάλιος Νικόλαος, Ἐφορος Κοινωνικῶν Ἐκδηλώσεων καὶ Ἐκδρομῶν Ρουσινὸς Γεώργιος.

Σ Τ Α Τ Ι Σ Τ Ι Κ Η

ΤΩΝ ΛΑΒΟΝΤΩΝ ΠΤΥΧΙΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος	Πτυχιούχοι	Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος	Πτυχιούχοι
1937-1938	5	1949-1950	83
1938-1939	16	1950-1951	87
1939-1940	37	1951-1952	105
1940-1941	184	1952-1953	154
1941-1942	403	1953-1954	225
1942-1943	135	1954-1955	242
1943-1944	140	1955-1956	357
1944-1945	54	1956-1957	467
1945-1946	62	1957-1958	422
1946-1947	109	1958-1959	523
1947-1948	83	1959-1960	470
1948-1949	89	1960-1961	551

ÉCOLE DES SCIENCES POLITIQUES "PANTIOS,"

L'École des Sciences Politiques «Pantios» fut fondée à Athènes en 1930 par initiative privée et sur le modèle de l'École des Sciences Politiques de Paris afin de donner à la Grèce une École pour l'éducation politique des jeunes et la formation de cadres de fonctionnaires d'un niveau supérieur. Cette Institution répondait à une nécessité pour la patrie d'Aristote, berceau de la science politique.

Alexandre Pantos, originaire du Pélion et diplômé de l'École des Sciences Politiques de Paris, légua toute sa fortune à la fondation de cette École, tandis que Georges Frangoudis, originaire de Chypre, prenait l'initiative en vue de la création d'une École Libre de Sciences Politiques en collaboration avec des esprits éclairés de l'époque.

L'École est administrée par l'Assemblée Générale des Professeurs et par le Sénat élu par cette Assemblée Générale.

Le Recteur en est M. Jean Paraskévopoulos, Professeur d'Economie Politique, et le Vice - Recteur M. D. Zakythinos, Professeur de l'Histoire de la Civilisation.

Le diplôme de l'École est équivalent à celui de la section des Sciences Politiques de la Faculté de Droit et des Grandes Écoles, conférant exactement les mêmes titres pour la nomination aux fonctions publiques. La durée des études est de trois ans. Les jeunes gens des deux sexes, titulaires d'un certificat de fin d'études secondaires ou d'école de commerce secondaire y sont admis après concours ; un examen est prévu à la fin de chaque année et les candidats obtiennent la licence au terme de leurs études après avoir subi avec succès les épreuves requises tant écrites qu'orales.

Le cycle des études diffère essentiellement de celui des institutions supérieures d'enseignement en Grèce. Bien que possédant des chaires équivalentes à celles de l'Université, sa mission est cependant différente. Dans cet ordre d'idées, l'École des Sciences Politiques «Pantios» d'Athènes, en accord avec les conceptions modernes relatives à l'enseignement des sciences politiques et sociales, a inscrit à son programme d'études les diverses disciplines afférentes au Droit, avec une attention particu-

lière au Droit public, l'économie, la sociologie, la philosophie, l'histoire, la science politique, l'administration publique, etc.

Le cycle d'études est sanctionné par le «Diplôme de Sciences Politiques», tandis que le Doctorat est accordé après un stage de six mois et soutenance de thèse.

Une nouvelle organisation est prévue relative à la création d'une quatrième année et d'Instituts spécialisés en administration, journalisme, études internationales, sciences sociales.

Cours spéciaux : Afin de venir en aide aux étudiants qui en exprimeraient le désir, des cours spéciaux de sténographie et de langues étrangères ont été institués, à divers degrés, pour l'enseignement de l'anglais, de l'allemand, du français et de l'italien.

Éducation physique et diverses activités : Des concours d'athlétisme sont prévus; d'autre part, le Comité spécial des étudiants organise fréquemment des excursions à caractère scientifique et artistique en Grèce aussi bien qu'à l'étranger. Des représentations cinématographiques et théâtrales ainsi que des concerts sont également organisés.

Bibliothèque et salle de lecture : Une salle de lecture est disponible pour les étudiants qui ne pourraient se procurer les ouvrages scientifiques ; la bibliothèque dispose d'un grand nombre de livres et de revues et s'enrichit constamment de nouvelles acquisitions.

Il existe un centre médical à l'intention des étudiants ; un «*Bureau de travail*» pour les étudiants diplômés de l'École a été institué par le Comité de prévoyance des étudiants.

I. PROFESSEURS

1. A. Angélopoulos	: Économie Politique
2. Sp. Calogeropoulos-Stratis	: Droit International Public et Histoire
Diplomatique
3. G. Daskalakis	: Introduction à la Science du Droit
Public
4. J. Georgakis	: Droit Pénal
5. G. Papahadjis	: Droit Administratif
6. J. Papazachariou	: Pathologie Sociale et Criminologie
7. J. Paraskévopoulos	: Économie Politique
8. P. Perdikas	: Droit Commercial

9. J. Pintos : Introduction aux Sciences Sociales
et Économiques et Géographie
Économique
10. J. Sontis : Droit Civil
11. J. Spandanopoulos : Comptabilité et Économie des Entre-
prises privées
12. M. Stassinopoulos : Droit Administratif
13. G. Ténékidès : Droit International Public
14. J. Théodorakopoulos : Introduction à la Philosophie
15. D. Vezanis : Théorie Générale de l'État
16. D. Zakythinos : Histoire de la Civilisation
- II. *Professeur agrégé* : Platon Stamatiadès, Sociologie
- III. *Cours spéciaux* : Gymnastique, Sports (Prof. G. Pa-
noutsopoulos)
- IV. *Langues étrangères.*

"PANTIOS,, SCHOOL OF POLITICAL SCIENCE

The «Pantios» School of Political Science was founded in Athens in 1930 through private initiative on the model of the School of Political Science of Paris in order to provide Greece with a School of political studies and give to the country public servants of a higher education. The foundation of this Institution constituted a necessity for Aristotle's homeland, which is also the cradle of the political science.

Alexander Pantos, originating from Pelion and graduated from the School of Political Science of Paris, left by his will all his fortune for the foundation of this School ; besides, George Frangoudis, from Cyprus, took the initiative together with a group of inspired men of that time in view of creating the School of Political Science.

The School is being directed by the General Assembly of the Professors and the Governing Board chosen by this General Assembly.

The Rector is Mr. John Paraskevopoulos and Vice-Rector Mr. D. Zakythinos.

The Diploma is equivalent to the one given by the Department of Political Science at the Faculty of Law and other Institutions of a University standard, The course of studies lasts three years. Young people of both sexes who have obtained a High School or Commercial High School degree are admitted to the School following a required entrance examination; the students have to take an examination at the end of every year and they obtain the Diploma after having successfully undergone the required oral and written examination on completion of their studies.

The curriculum of the School is essentially different from the one offered by University level institutions in Greece. Although it has departments corresponding to those of the University, its task is different. Following the modern concepts of education relative to the teaching of political and social science, the School includes several curricula referring to Law, with a stress on Public Law, economics, sociology, philosophy, history, political science, public administration etc.

The School gives the students a Diploma of political science; a doctorate is given to students having been through six months training attendance and having prepared a thesis.

A new organization is under planning and refers to the establishing of a fourth year of studies and Departments specialized in administration, journalism, international studies, social science, etc.

Special Courses : Special courses of shorthand and foreign languages have been established, at different levels, for the teaching of English, German, French and Italian languages.

Physical Education and activities : Athletic matches as well as numerous excursions to the places of archeological, educational and artistic interest are organized not only within Greece but also abroad, by a special student Committee. Cinema and theatre performances are frequently organized as well.

Library and Reading hall : In order to help students who cannot afford scientific books, a reading hall is open at certain hours ; the library contains a large number of books and magazines and is being constantly enriched by new ones.

A medical centre provides medical care to the students ; the student welfare Committee has set up an Employment office for the graduating students.

I. PROFESSORS

1. A. Angelopoulos : Economic Policy
 2. Sp. Calogeropoulos-Stratis : Public International Law and Diplomatic History
 3. G. Daskalakis : Introduction to the Science of the Public Law
 4. J. Georgakis : Penal Law
 5. G. Papahadjis : Administrative Law
 6. J. Papazachariou : Social Pathology and Criminology
 7. J. Paraskevopoulos : Political Economy
 8. P. Perdikas : Commercial Law
 9. J. Pintos : Introduction to the Social and Economic Sciences and Economic Geography
 10. J. Sontis : Civil Law
 11. J. Spandanopoulos : Book-keeping and Economy of the private enterprises
 12. M. Stassinopoulos : Administrative Law
 13. G. Tenekides : Public International Law
 14. J. Theodorakopoulos : Introduction to Philosophy
 15. D. Vezanis : General Theory of the State
 16. D. Zakythinos : History of Civilization
- II. Associate professors* : Sociology
- III. Special Courses* : G. Panoutsopoulos, Gymnastics, Sports.
- IV. Foreign languages.*

DIE PANTIOS HOCHSCHULE FÜR POLITIK IN ATHEN

Um Griechenland eine Hochschule für die politische Erziehung der Jugend und die Ausbildung der höheren Beamtenschaft zu sichern, ist die Pantios Hochschule für Politik 1930 auf private Initiative und nach dem Vorbild der Pariser Hochschule für Politische Wissenschaften gegründet worden. Diese Institution war eine Notwendigkeit im Lande des Aristoteles, der Wiege der Staatswissenschaft.

Alexander Pantos von Piliongebirge stammend, ein Diplomierter der Pariser Hochschule für Politische Wissenschaften, hinterliess sein ganzes Vermögen für die Gründung dieser Schule, während der Zypriote Georg Frangudis nahm die Initiative der tatsächlichen Errichtung und Entwicklung der Hochschule unter der Mitarbeit und Unterstützung gebildeter Zeitgenossen.

Die Hochschule wird durch die Generalversammlung der Professoren und durch den von dieser gewählte Senat verwaltet.

Heute wirkt Dr. J. Paraskewulos, Professor für Nationalökonomie, als Rektor, und Dr. D. Sakythinos, Professor für Kulturgeschichte, als Vize-Rektor.

Das Diplom der Pantioshochschule ist den Diplomen der Abteilung für Staatswissenschaften der Juristischen Fakultäten der anderen Hochschulen gleichwertig und von gleichem Range, was die Aufnahme in staatlichen und anderen öffentlichrechtlichen Dienststellen anbetrifft. Die Dauer des Studiums ist dreijährig. Die Jungen beider Geschlechter, die ein Abschlusszeugnis der Mittelschule besitzen, werden nach Prüfung aufgenommen. Eine Zwischenprüfung ist nach Abschluss des ersten und zweiten Akademischen Jahres vorgesehen. Die Kandidaten bekommen ihr Diplom am Ende ihres Studiums, nachdem sie die vorgeschriebene schriftliche und mündliche Endprüfung bestanden haben.

Der Umkreis der Fächer unterscheidet sich wesentlich dem der anderen juristischen Fakultäten Griechenlands; Die Pantioshochschule vertritt eine ganz andere Mission. In diesem Sinne führt sie, in Uebereinstimmung zu den neuesten, jetzt herrschenden, Auffassungen, in ihrem Studienprogramm die Fächer des Rechts (ganz besonders des öffentlichen Rechtes), der Wirtschaft, der Soziologie, der Philo-

sophie, der Geschichte, der Politischen Theorie, der Öffentlichen Verwaltung.

Den Absolventen des dreijährigen Studiums wird das «Diplom der Politischen Wissenschaften» erteilt; des Doktordiplom denen, die sich nach 6-monatigen praktischen Arbeit und Unterstützung einer Doktorarbeit, die Doktorprüfung erfolgreich bestehen.

Eine neue Organisation ist vorgesehen, wonach dem Studium ein Viertes Jahr zugefügt wird; Sonderinstitute für Verwaltung, Journalistik, Internationale Studien und Sozialwissenschaften werden auch gegründet.

Sonderkurse: Für die Studenten, die dafür den Wunsch äussern, sind Spezialkurse für Kurzschrift und Weltsprachen (englisch, deutsch, französisch und italienisch) vorgesehen.

Körperliche Kultur und sonstige Tätigkeiten: Es finden statt turnerische und leichtathletische Wettkämpfe, wissenschaftliche und kulturelle Reisen und Exkursionen im Inland und nach dem Auslande sowie Kino- und Theatervorstellungen und Konzerte.

Bibliothek und Lesesaal: Ein Lesesaal steht zur Verfügung der un-demittelten Studenten, damit sie die Lehrbücher und Grundrisse gebrauchen können. Die Bibliothek verfügt über eine grosse Zahl von Bücher und Zeitschriften, sie wird durch neue Ankäufe ständig bereichert.

Ein Aertzliches Zentrum sorgt für die Studenten, sowie ein Anstellungsbüro für die absolvierenden Diplomträger der Hochschule.

I. PROFESSOREN

1. A. Angelopulos	: Volkswirtschaftslehre
2. G. Daskalakis	: Einführung in das Öffentliche Recht
3. J. Georgakis	: Strafrecht, Strafprozessrecht und Strafpolitik.
4. Sp. Kalogeropulos-Stratis	: Völkerrecht und Diplomatische Geschichte
5. G. Papahatzis	: Verwaltungsrecht
6. J. Papasahariu	: Sozialpathologie und Kriminologie
7. J. Paraskewopulos :	: Volkswirtschaftslehre
8. P. Perdikas	: Handelsrecht

9. J. Pintos : Einführung in den Sozial - und
Wirtschaftliche Wissenschaften und
Geoökonomie
10. J. Sontis : Bürgerliches Recht
11. J. Spandanopoulos : Betriebswirtschaftslehre und Buchhal-
tung
12. M. Stassinopoulos : Verwaltungsrecht
13. G. Tenekidis : Völkerrecht
14. J. Theodorakopulos : Einführung in die Philosophie, Kul-
turphilosophie
15. D. Wesanis : Allgemeine Staatslehre
16. D. Sakythinos : Kulturgeschichte
- II. Privatdozent* : Platon Stamatiadis, Soziologie
- III. Hochschul-Sportlehrer* : G. Panutsopulos
- IV. Fremde Sprachen*

SCUOLA DI SCIENZE POLITICHE DI ATENE " PANTIOS "

La Scuola di Scienze Politiche «Pantios» fu fondata in Atene nel 1930 ad iniziativa privata sopra il modello della Scuola delle Scienze Politiche di Parigi, allo scopo di una educazione politica dei giovani e la formazione di quadri di funzionari di un livello superiore. Tale istituzione rispondeva a una necessità per la patria di Aristotele, culla della scienza politica.

Alessandro Pantos, originario di Pelion e diplomato della Scuola delle Scienze Politiche di Parigi, lascio in dono tutti i suoi averi perchè venisse fondata questa Scuola, mentre Giorgio Frangoudis, originario di Cipro, prese l'iniziativa della creazione di una Scuola Libera di Scienze Politiche in collaborazione con altre persone colte dell' epoca.

La Scuola viene amministrata dall'Assemblea Generale dei Professori e dal Senato eletto dall'Assemblea Generale.

E Rettore il professore J. Paraskevopoulos, titolare della Cattedra dell' Economia. Politica, e Vice-Rettore il professore D. Zakithinos. Professore di Storia della Civiltà.

Il diploma della Scuola è equivalente a quello rilasciato della sezione di Scienze Politiche della Facoltà di Legge e delle altre Istituzione Superiori Culturali del paese, e procura esattamente i stessi diritti in merito alla nomina alle funzioni pubbliche. La durata dei studi è di tre anni. I giovani dei due sessi, titolari di un certificato di studi secondari o di scuole medie di commercio ci sono ammessi dopo concorso. Un esame è previsto alla fine di ogni anno scolastico, e i candidati ottengono la licenza al termine dei loro studi dopo aver subito con successo gli esami imposti, tanto scritti che orali.

Il ciclo dei studi è essenzialmente diverso di quello delle altre Istituzioni Superiori di Cultura in Grecia. Nonostante le Cattedre siano corrispondenti a quelle dell' Università, esse hanno una missione ben diversa. Prendendo spunto da questo concetto la Scuola di Scienze Politiche «Pantios» di Atene, seguendo le novissime concezioni relative al insegnamento delle scienze politiche e sociali. comprende nel suo

programma di studi cicli di Giurisprudenza, con attenzione particolare al Diritto Pubblico d'Economia, di Sociologia, di Filosofia, di Storia, di Scienza Politica, di Amministrazione Pubblica ecc.

Il ciclo degli studi conferisce il «Diploma di Scienze Politiche» mentre la laurea è rilasciata dopo una pratica di sei mesi e la sostenanza di una tese.

È prevista una nuova organizzazione relativa alla creazione di un quattro anno di studi degli Istituti speciali d'Amministrazione, Giornalismo, Studi Internazionali e Scienze Sociali.

Corsi speciali : A l'intenzione degli studenti chi ne esprimono il desiderio, sono stati organizzati corsi speciali di stenografia e di lingue straniere, in gradi variati per l'insegnamento del inglese, del tedesco, del francese e del italiano.

Educazione fisica e attività diverse : Ci sono previsti competizioni atletiche, escursioni di carattere scientifico e artistico, tanto in Grecia, che all'estero. Rappresentazioni cinematografiche e teatrali, e concerti musici vengono pure organizzati.

Biblioteca e sala di lettura : Una sala di lettura è disponibile per gli studenti che non dispongono i mezzi di procurarsi le opere scientifiche. La biblioteca dispone di numerosi libri e riviste, e viene costantemente arricchita di nuove opere.

Esiste un centro medicale per gli studenti, e un «Ufficio d'Impiego» per gli studenti diplomati della Scuola fu creato dal Comitato di Previdenza Studentina.

I. PROFESSORI

1. A. Angelopulos	: Economia Politica
2. Sp. Calogeropulos-Stratis	: Diritto Internazionale Pubblico e Storia Diplomatica.
3. G. Daskalakis	: Introduzione alla Scienza di Diritto Pubblico
4. J. Georgakis	: Diritto Penale
5. G. Papahagis	: Diritto Amministrativo
6. J. Papazahariu	: Socialpatologia e Criminologia.
7. J. Paraskevopoulos	: Economia Politica.
8. P. Perdikas	: Diritto Commerciale.
9. J. Pintos	: Introduzione alle Scienze Economiche e Sociale e Geografia Economica

10. J. Sontis : Diritto Civile.
11. J. Spandanopulos : Ragioneria e Economia Aziendale
12. M. Stassinopulos : Diritto Amministrativo
13. G. Tenekidis : Diritto Internazionale Pubblico
14. J. Theodorakopulos : Introduzione alla Filosofia
15. D. Vezanis : Teoria dello Stato
16. D. Zakithinos : Storia della Civiltà

II. Libero Docente : Platon Stamatiadis, Sociologia

III. Gimnastica - Sport - Atletica : G. Panutsopulos

IV. Lingue Straniere

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΧΟΛΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΧΟΛΗΣ (Λεωφόρος Συγγρού 146)	Τηλέφ.
ΠΡΥΤΑΝΙΣ	911.682
ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ	914.689
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ	911.697
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ	911.511
ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΝ	911.511
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΣΧΕΣΕΩΝ	913.000

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Α'. ΟΜΟΤΙΜΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

ΔΗΜΟΣΘ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ	Μεγίστης και Δοϊράνης 213	960.444
ΧΡΥΣΟΣ ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ	Μουρούζη 7	711.020
ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΥΓΕΑΣ	Καρυατίδων 8	910.608
ΝΙΚ. ΛΟΥΒΑΡΙΣ	Μελετίου Πηγαῖ 6	910.941
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ	Βασ. Κων/πίνου 39, Ἴαγιοι Ἀνάργυροι	882.035
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΛΙΤΣΟΥΝΑΚΗΣ	Εὐρυάλης 12, Δικηγορικά, Γλυφάδα	04.500
ΑΓΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΚΑΛΛΙΑΒΑΣ	Πάρνηθος 57 (Ψυχικόν)	673.786

Β'. ΤΑΚΤΙΚΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ	Βουκουρεστίου 16,	621.153
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΕΖΑΝΗΣ	Ἄλωπεκῆς 42	712.223
ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ	Ν. Βάμβα 4	714.051
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ	Ἰακωβίδου 54	882.742
ΔΙΟΝ. ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ	Δημοκρίτου 6	612.819
ΙΩ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ	Σκουφᾶ 19	611.560
ΣΤΥΡΙΔΩΝ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ—		
ΣΤΡΑΤΗΣ	Ἡροδότου 10	716.284
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ	Εὐτ. Καβαλλότι 3α (010.975)	912.831
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ	Βασιλέως Γεωργίου Β' καὶ Ἰοφῶντος 9	717.072
ΙΩΑΝ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ	Πατριάρχου Ἰωακείμ 53	711.872
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΕΡΙΔΙΚΑΣ	Ἵομήρου 24 (019.188)	624.190
ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΠΙΝΤΟΣ	Νεοφ. Δούκα 3	712.108

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΟΝΤΗΣ	Δεκελείας 4 (Έκάλη)	019.279
ΙΩΑΝ. ΣΠΑΝΔΑΝΟΠΟΥΛΟΣ	Άλωπεκής 33	714.511
ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ	Ταυγέτου 7 (Ψυχικόν)	673.197
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΕΝΕΚΙΔΗΣ	Πλουτάρχου 3	710.868
Γ'. ΥΦΗΓΗΤΩΝ		
ΠΛΑΤ. ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΗΣ	Μηθύμνης 28	873.500
Δ'. ΕΙΔΙΚΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ		
MARIE – L. ASSERIN	Νίκης 26	224.241
ΓΡΗΓ. ΠΑΝΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ	Σύρου 29	221.862
Ε'. ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ		
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΦΟΥΣΗΣ	Όμηρίδου 18 (Πειραιεύς)	471.253
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΚΚΑΣ	Λεωφ. Άμαλίας 46	222.664
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΣΚΟΠΕΤΟΥ	Ευζώνων 9	
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ		
Α'. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ		
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΜΙΧΑΛΟΥ – ΚΟΥΓΕΑ	Λεωφ. Συγγρού 197	960.146
ΧΡΥΣΑΥΓΗ ΚΟΥΒΕΛΙΩΤΟΥ – ΧΡΥΣΑΝΘΗ	Κρητών 50	912.490
ΟΥΡΑΝΙΑ ΣΤΡΑΒΟΛΑΙΜΟΥ	Βούρβαχη 16	913.454
ΜΑΡΙΑ ΚΑΣΙΜΙΔΟΥ – ΣΙΓΑΛΑ	Μαυρογένους 3 (Λόφος Σικελίας)	913.174
ΕΛΕΝΗ ΚΟΚΚΙΝΟΥ	Κόδρου 9	224.077
ΑΡΓΥΡΩ ΛΙΟΥΔΑΚΗ – ΧΩΡΙΑ- ΝΟΠΟΥΛΟΥ	Μπακιανᾶ 29 (Νέος Κόσμος)	
ΙΣΜΗΝΗ ΠΑΠΑΔΑΚΗ,	Γρανικοῦ 22	
Β'. ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΝ – ΤΑΜΕΙΟΝ		
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΔΕΣ	Ύπατης 7	
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ	Εύρυδάμαντος 57 (Άγ. Σώστης)	968.633
ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΤΑΓΛΑΟΥΕΡ	Έρεχθείου 14	914.504
Γ'. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ		
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΑΚΑΤΑΣΗΣ	Χρεμωνίδου 19	

Δ'. ΥΠΗΡΕΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΒΕΡΤΗΣ	Λεωφ. Συγγρού 146
ΠΕΤΡΟΣ ΤΣΙΓΑΡΑΣ	
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ	Χαριδήμου 14 (Παγκράτι)

ΕΤΕΡΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΚΟΥΡΟΥΚΛΗΣ, φυμα- τιολόγος και ακτινολόγος, τ. Δ/ντής Κρατικού Σανατορίου Πεντέλης	Σολωμού 4 (Έξάρχεια)	615.039
--	----------------------	---------

ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ	Φιλελλήνων 9	234.126	και	234.241
ΙΔΡΥΜΑ ΚΡΑΤ. ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ	Λυσικράτους 14			235.580
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΠΕΡΙ- ΘΑΛΨΕΩΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	Ίπποκράτους 15			614.490
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ				822.463